

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 24 czerwca 2010 r.

Nr 117

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RAD POWIATÓW

- 1804** – Rady Powiatu Głogowskiego nr XXXIX/349/2010 z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXVI/318/2009 Rady Powiatu Głogowskiego z dnia 20 listopada 2009 r. dotyczącej trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania 12380
- 1805** – Rady Powiatu w Środzie Śląskiej nr LI/297/2010 z dnia 27 maja 2010 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie z drogi pojazdów oraz ich parkowanie 12380

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 1806** – Rady Miejskiej w Głogowie nr XLVIII/397/2010 z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebownisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Gminy Miejskiej Głogów 12382
- 1807** – Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich nr XLIII/398/10 z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej, gmina Kąty Wrocławskie, dla terenów w północnej części wsi 12383
- 1808** – Rady Miejskiej w Sycowie nr XLVIII/259/2010 z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu nadawania tytułu „Zasłużony dla Gminy Syców” 12401
- 1809** – Rady Miejskiej Wrocławia nr L/1461/10 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego 12405
- 1810** – Rady Miejskiej w Złotorzy nr XLIV/241/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoria, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród 12406

UCHWAŁY RAD GMIN

- 1811** – Rady Gminy Jeżów Sudecki nr XXXV/182/2010 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, zasady wynagradzania za godziny nadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń ze stosunku pracy zatrudnionym w szkołach prowadzonych przez Gminę Jeżów Sudecki 12409
- 1812** – Rady Gminy Świdnica nr LXIV/525/2010 z dnia 21 kwietnia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego we wsi Wilków 12415

WYROKI SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

- 1813** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 133/09 z dnia 14 lipca 2009 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 1 ust. 2 uchwały Rady Powiatu w Lwówku Śląskim z dnia 29 października 2008 r. nr XXV/57/08 w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/53/04 Rady Powiatu Lwóweckiego z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim 12421

- 1814** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 595/09 z dnia 10 lutego 2010 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r. nr XXXIV/1142/09 w przedmiocie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego 12426
- 1815** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 596/09 z dnia 10 lutego 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r., nr XXXIV/1143/09 w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław 12433
- 1816** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 846/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/144/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Gaszowice 12436
- 1817** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 847/09 z dnia 3 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/145/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Szczodrów 12439
- 1818** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 848/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/146/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Nowy Dwór 12441
- 1819** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 849/09 z dnia 3 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/147/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Biskupice. 12444
- 1820** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 850/09 z dnia 9 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/148/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Zawada 12447
- 1821** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 851/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/149/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wioska 12449
- 1822** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 852/09 z dnia 3 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/150/08 w przedmiocie nadania statutu Stradomia Wierzchnia 12452

- 1823** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 853/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/151/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Drołtowiec 12454
- 1824** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 854/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/152/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Ślizów 12457
- 1825** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 855/09 z dnia 3 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/153/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wielowieś 12460
- 1826** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 856/09 z dnia 4 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/154/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Komorów 12462
- 1827** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 857/09 z dnia 9 marca 2010 r. wydany po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/155/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Działosza 12465

ROZSTRZYGNIECIA NADZORCZE

- 1828** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.MS.6.0911-11/10-1 z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie stwierdzenia nieważności § 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 uchwały Rady Miejskiej w Głogowie nr XLVIII/397/2010 z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Gminy Miejskiej Głogów 12467
- 1829** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.BSZ2.0911-14/10 z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie stwierdzenia nieważności § 8 ust. 4, § 10 ust. 1 i § 14 uchwały Rady Miejskiej w Złotoryi nr XLIV/241/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród 12469

SPRAWOZDANIE

- 1830** – Zarządu Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca 2010 r. z wykonania budżetu Powiatu Trzebnickiego za 2009 rok 12472

INFORMACJA

1831 – Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr WCC/1163E/13859/W/OWA/2010/ML, PCC/1139E/13859/W/OWA/2010/ML z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie zmiany koncesji Przedsiębiorstwa: Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Sp. z o. o. na wytwarzanie ciepła i na przesyłanie i dystrybucję ciepła

12489

1804

**UCHWAŁA NR XXXIX/349/2010
RADY POWIATU GŁOGOWSKIEGO**

z dnia 18 lutego 2010 r.

w sprawie zmiany uchwały nr XXXVI/318/2009 Rady Powiatu Głogowskiego z dnia 20 listopada 2009 r. dotyczącej trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania

Na podstawie art.12 pkt 11, art. 40 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1592 z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz.558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz.1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241), art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 145, poz. 917 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705) uchwala się, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXXVI/318/2009 Rady Powiatu Głogowskiego z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół pu-

blicznych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania (Dz. Urz. Woj. Dolnośl. Nr 213, poz. 4009) wprowadza się następujące zmiany:

- w § 4 pkt 3 wykreśla się słowa „nie większa, niż ujęta we wniosku”;
- w § 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „wydatki bieżące ponoszone w przeliczeniu na jednego słuchacza przez szkoły prowadzone przez powiat, a w przypadku braku w powiecie takich szkół - przez szkołę danego typu lub rodzaju prowadzoną przez najbliższy powiat tj. powiat polkowicki i powiat lubiński”;
- w § 6 ust.1 wykreśla się słowa „jednak nie większą, niż wykazana we wniosku”;
- w § 6 wykreśla się ust. 2;
- w § 7 wykreśla się ust. 3.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Głogowskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wiceprzewodniczący Rady Powiatu:
Jeremi Hołownia

1805

**UCHWAŁA NR LI/297/2010
RADY POWIATU W ŚRODZIE ŚLĄSKIEJ**

z dnia 27 maja 2010 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie z drogi pojazdów oraz ich parkowanie

Na podstawie art. 12 pkt. 11 i art. 40 ust 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zmianami) oraz art. 130 a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym

(Dz. U z 2003 r. Nr 58, poz. 515 ze zmianami) Rada Powiatu w Środzie Śląskiej uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się wysokość opłat zgodnie z cennikiem opłat za usunięcie pojazdów z dróg

położonych na terenie Powiatu Średzkiego oraz za ich parkowanie:

Lp.	Opis wykonanej usługi	cena w zł.	
		netto	brutto
Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5t			
1.	Dojazd i powrót holownika	3,00	3,66
2.	Holowanie	150,00	183,00
3.	Załadunek i rozładunek	150,00	183,00
4.	Prace dodatkowe (wyciąganie pojazdów z rowu, odblokowanie kół pojazdu, specjalne zabezpieczenie pojazdu podczas holowania, sprzątanie miejsca wypadku)	150,00	183,00
Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5t do 7,5t			
1.	Dojazd i powrót holownika	4,50	5,50
2.	Holowanie	300,00	366,00
3.	Załadunek i rozładunek	300,00	366,00
4.	Prace dodatkowe (wyciąganie pojazdów z rowu, odblokowanie kół pojazdu, specjalne zabezpieczenie pojazdu podczas holowania, sprzątanie miejsca wypadku)	300,00	366,00
Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5t i typu TIR ze składem i autobusy			
1.	Dojazd i powrót holownika	6,00	7,32
2.	Holowanie	400,00	488,00
3.	Załadunek i rozładunek	400,00	488,00
4.	Prace dodatkowe (wyciąganie pojazdów z rowu, odblokowanie kół pojazdu, specjalne zabezpieczenie pojazdu podczas holowania, sprzątanie miejsca wypadku)	400,00	488,00
Opłaty za parking strzeżony za każdą dobę liczoną od rozpoczętej doby			
1.	Protokolarne przejęcie i wydanie pojazdu	16,40	20,00
2.	Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5t	20,50	25,00
3.	Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5t do 7,5t	24,60	30,00
4.	Pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5t, typu TIR ze składem i autobusów	32,80	40,00

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Środzie Śląskiej.

§ 3. Traci moc uchwała Rady Powiatu w Środzie Śląskiej nr VIII/46/2007 z dnia 26 kwietnia 2007 roku w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie z drogi pojazdów oraz ich parkowanie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Zbigniew Biliński

1806

UCHWAŁA NR XLVIII/397/2010 RADY MIEJSKIEJ W GŁOGOWIE

z dnia 25 maja 2010 r.

w sprawie określenia wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Gminy Miejskiej Głogów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 i ust. 3 ustawy z dnia 12 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) Posiadać specjalistyczne środki przeznaczone do chwytania oraz transportowania bezdomnych zwierząt, w tym:
 - a) atestowane, niestwarzające zagrożenia dla zdrowia i życia zwierząt, urządzenia i środki przy pomocy których będą one wylapywane,
 - b) pojazd przystosowany do transportu zwierząt, który posiada:
 - odpowiednią powierzchnię i kubaturę umożliwiającą ustawienie metalowych klatek, w sposób uniemożliwiających ich przesuwanie się w czasie transportu oraz zapewniający prawidłową wentylację;
 - zadaszenie i ściany izolowane w celu zabezpieczenia zwierząt przed wpływami czynników atmosferycznych;
 - podłogę z odpowiednią nawierzchnią, zapewniającą przyczepność oraz umożliwiającą utrzymanie higieny.
- 2) Zapewnić w razie potrzeby pomoc lekarsko-weterynaryjną.
- 3) Posiadać odpowiednio przeszkoloną kadrę pracowniczą i tyłu zatrudnionych pracowników, co zapewni świadczenie usług przez całą dobę.
- 4) Posiadać tytuł prawny do miejsca przetrzymywania bezdomnych zwierząt przed przewiezieniem ich do schroniska.

2. Powyższe wymagania powinny zostać uprawdopodobnione odpowiednimi dokumentami.

3. Dokumentami, o których mowa w ust. 2, są w szczególności:

- 1) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego;
- 2) umowa kupna-sprzedaży, najmu lub faktury potwierdzające posiadanie środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1.
- 3) umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości, o której mowa w ust. 1 pkt 4;
- 4) umowa o stałej współpracy z lekarzem weterynarii.

§ 2. 1. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) Prowadzić zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt.
- 2) Posiadać tytuł prawny do dysponowania nieruchomością wraz z obiektami i urządzeniami technicznymi do prowadzenia działalności objętej zezwoleniem zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
- 3) Zapewnić zwierzętom stałą opiekę lekarsko-weterynaryjną.

2. Powyższe wymagania powinny być udokumentowane.

3. Dokumentami, o którym mowa w ust. 2, są w szczególności:

- 1) Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego;
- 2) Dokument potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) Umowa o stałej współpracy z weterynarzem.

§ 3. 1. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) Prowadzić zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części,
- 2) Posiadać tytuł prawny do dysponowania nieruchomością wraz z obiektami i urządzeniami technicznymi do prowadzenia działalności objętej zezwoleniem zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
- 3) Posiadać urządzenia i środki techniczne przeznaczone do spalania zwłok zwierzęcych i ich części.

2. Powyższe wymagania powinny zostać udokumentowane.

3. Dokumentami, o którym mowa w ust. 2, są w szczególności:

- 1) Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego;

- 2) Dokument potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością, o której mowa w ust. 1 pkt 2.
- 3) Umowa kupna-sprzedaży, najmu lub faktury potwierdzające posiadanie środków, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Głogowa.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Radosław Pobel

1807

UCHWAŁA NR XLIII/398/10 RADY MIEJSKIEJ W KĄTACH WROCŁAWSKICH

z dnia 27 kwietnia 2010 r.

w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej, gmina Kąty Wrocławskie, dla terenów w północnej części wsi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218 z 2008 r., Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420), i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635 z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 220, poz. 1413) oraz w związku z uchwałą nr VII/73/07 Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Nowa Wieś Kącka, gmina Kąty Wrocławskie, dla terenów w północnej części wsi oraz po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kąty Wrocławskie, uchwalonym przez Radę Miejską w Kątach Wrocławskich uchwałą nr LVI/403/06 z dnia 12 października 2006 r. uchwała się, co następuje:

§ 1. Przedmiot uchwały

1. Uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej, gmina Kąty Wrocławskie, dla terenów w północnej części wsi położonych w granicach określonych w załączniku nr 1 do uchwały, zwaną dalej planem.

2. Plan jest wyrażony w postaci:

- 1) tekstu planu stanowiącego treść uchwały,
- 2) rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały,

3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz o zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych stanowi załącznik nr 2 do uchwały.

4. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

5. Przedmiotem planu jest ustalenie:

- 1) przeznaczenia terenów na cele:
 - a) zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej – oznaczonych symbolem RM/MN/U,
 - b) zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej – oznaczonych symbolem U/MN,
 - c) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – oznaczonych symbolem MN,
 - d) zabudowy zagrodowej – oznaczonych symbolem RM,

- e) uprawy polowej – oznaczonych symbolem R,
- f) wód powierzchniowych – rowów melioracyjnych – oznaczonych symbolem Ws,
- g) infrastruktury technicznej – oznaczonej symbolem IT,
- h) drogi publicznej klasy lokalnej – oznaczonej symbolem KD/L,
- i) dróg publicznych klasy dojazdowej – oznaczonych symbolem KD/D,
- j) wewnętrznych dróg dojazdowych – oznaczonych symbolem KDw,
- k) wewnętrznych dróg gospodarczych – oznaczonych symbolem KDg,
- l) ciągu pieszego – oznaczonego symbolem Kp.

6. Rysunek planu obowiązuje w zakresie określającym:

- 1) granice obszaru objętego planem,
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 3) funkcje terenów oznaczone symbolami,
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy,
- 5) strefę „B” ochrony konserwatorskiej,
- 6) strefę „OW” ochrony konserwatorskiej,
- 7) obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- 8) zabytkową kapliczkę przydrożną,
- 9) strefę oddziaływania napowietrznej linii elektroenergetycznej SN,
- 10) zasięg występowania hałasu powyżej 50 dB,
- 11) zasięg głównego zbiornika wód podziemnych nr 319 Prochowice – Środa Śląska.

§ 2. Określenie terminologii

1. Ilekcioć w uchwale jest mowa o:

- 1) uchwale – należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miejskiej w Kątach Wrocławskich,
- 2) planie – należy przez to rozumieć zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej dla terenów położonych w północnej części wsi, uchwalony niniejszą uchwałą,
- 3) rysunku planu – należy przez to rozumieć rysunek w skali 1 : 2000 stanowiący załącznik nr 1 do uchwały,
- 4) obszarze – należy przez to rozumieć cały obszar objęty uchwałą,
- 5) terenie – należy przez to rozumieć teren wyodrębniony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem funkcji,
- 6) linii rozgraniczającej – należy przez to rozumieć linię rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub zasadach zagospodarowania, która jest równocześnie obowiązującą linią podziału geodezyjnego,
- 7) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię ograniczającą powierzchnię terenu, na której można lokalizować budynek,
- 8) usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć takie usługi, które w miejscu lokalizacji i poza granicami działki, na której się znajdują, nie spowodują naruszenia przepisów dotyczą-

- cych standardów jakości środowiska określonego dla funkcji ustalonych w planie,
- 9) urządzeniach infrastruktury technicznej – należy przez to rozumieć zarówno sieci jak i urządzenia kubaturowe związane z uzbrojeniem terenu,
- 10) dachu wielospadowym – należy przez to rozumieć dach mający dwie lub więcej połaci dachowych nachylonych pod kątem 35°–45°, w których dopuszcza się lokalizowanie lukarn okiennych oraz okien połaciowych,
- 11) powierzchni zabudowy – należy przez to rozumieć powierzchnię rzutu poziomego budynku mierzoną po zewnętrznym obrysie budynku,
- 12) miejscu selektywnej segregacji odpadów plastikowych, szklanych i makulaturowych – należy przez to rozumieć miejsce gromadzenia posegregowanych, wymienionych odpadów powstałych wyłącznie z prowadzenia gospodarstw domowych zlokalizowanych w obrębie obszaru planu, sukcesywnie wywożonych w ramach specjalnego programu gminnego,
- 13) przepisach odrębnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi.

Rozdział 1

Ustalenia ogólne dla całego obszaru objętego uchwałą

§ 3. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego1. Planowanej zabudowie lokalizowanej na terenach sąsiadujących z terenami objętymi strefą „B” ochrony konserwatorskiej należy nadać parametry nawiązujące do historycznie ukształtowanego krajobrazu architektonicznego charakteryzującego się, w przeważającej części, wysokością budynków do dwóch kondygnacji, w tym druga kondygnacja w dachu, dachami stromymi, dwupołaciowych o nachyleniu połaci 35°–45° krytymi dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze ceglastym.

2. W przypadku lokalizowania budynków w obrębie strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1.

3. Planowane linie elektroenergetyczne i telekomunikacyjne należy prowadzić pod ziemią.

4. Zakaz lokalizacji obiektów wieżowych, takich jak: wiatraki elektrowni wiatrowej, maszty telekomunikacyjne,

§ 4. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. Usługi prowadzone w ramach budynku mieszkalnego nie mogą powodować uciążliwości dla mieszkańców.

2. Uciążliwość usługi prowadzone na działkach wydzielonych nie może przekroczyć granicy działki, na której jest prowadzona.

3. Działalność rolnicza i hodowlana dopuszczona do prowadzenia w obrębie terenu oznaczonego symbolem 1 R nie może stanowić przedsięwzięcia wymienionego w przepisach odrębnych jako przedsięwzięcie mogące wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko.

4. Dla całego obszaru objętego uchwałą dopuszczone są poziomy hałas jak dla zabudowy mieszkaniowej, określone w przepisach odrębnych.

5. Grunty niezabudowane i nieutwardzone należy przeznaczyć na powierzchnię biologicznie czynną.

6. Do celów grzewczych należy stosować systemy o wysokiej sprawności spalania i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń, w tym również źródła niekonwencjonalne takie jak: baterie słoneczne, urządzenia geotermalne itp., z wykluczeniem elektrowni wiatrowych.

7. Nawierzchnię dróg publicznych i wewnętrznych, parkingów i placów manewrowych należy uszczelnić, a wody z tych nawierzchni odprowadzać do kanalizacji deszczowej lub rowów melioracyjnych.

8. Wzdłuż rowów melioracyjnych ustala się zachowanie po obu stronach wolnego pasa terenu szerokości minimum 1,5 m od górnej krawędzi rowu, umożliwiającego dostęp do rowów i prowadzenie ich konserwacji, w obrębie którego zakazuje się lokalizowania ogrodzeń i nasadzania drzew i krzewów, oraz zakazuje się lokalizowania zabudowy w odległości nie mniejszej niż 10 m od górnej krawędzi rowu.

9. Wszelkie działania inwestycyjne należy poprzedzić przebudową systemu drenarskiego, jeżeli taki występuje.

10. Dla części obszaru objętego planem obowiązują przepisy odrębne dotyczące ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 319 „Subzbiornik Prochowice – Środa Śląska”.

§ 5. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

1. Ustala się strefę „B” ochrony konserwatorskiej, w obrębie której obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) zachowanie i wyeksponowanie elementów historycznego układu przestrzennego, tj.: rozplanowania ulic i placów, zespołów zabudowy, linii zabudowy, podziału, sposobu zagospodarowania działek,
- 2) ochrona obiektów o wartościach zabytkowych, wymienionych w ust. 3,
- 3) nawiązanie planowanego układu przestrzennego do układu historycznie ukształtowanego poprzez wprowadzenie dachów stromych dwuspadowych o nachyleniu połaci pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną, z okapem wysuniętym maksymalnie 50 cm przed lico ściany,
- 4) obiektom nowym należy nadać gabaryty, kształt bryły oraz formę dachu nawiązującą do budynków zabytkowych krytych dachówkami ceramicznymi w kolorze ceglastym oraz stosować materiały elewacyjne nawiązujące do materiałów tradycyjnych,
- 5) obiektom istniejącym poddawanych rozbudowie, przebudowie należy nadać spójną formę z częścią istniejącą,

6) zakaz budowy we frontowej części działki ogrodzeń betonowych z elementów prefabrykowanych,

7) zakaz lokalizacji konstrukcji wieżowych związanych z urządzeniami przekaźnikowymi telekomunikacji i elektrowni wiatrowych,

8) zakaz lokalizacji reklam z wyjątkiem reklam i szyldów związanych bezpośrednio z danym obiektem zlokalizowanym w obrębie strefy, posiadających formę nawiązującą do formy obiektu, na którym będą lokalizowane,

9) nakaz uzgadniania z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkich działań inwestycyjnych.

2. Ustala się strefę „OW” ochrony konserwatorskiej dla ochrony zabytków archeologicznych, w obrębie której obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) wszelkie zamierzenia inwestycyjne związane z ziemnymi robotami budowlanymi należy uzgodnić z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków co do konieczności ich prowadzenia pod nadzorem archeologicznym i za pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- 2) pozwolenie konserwatorskie należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę, a dla robót nie wymagających pozwolenia na budowę przed zgłoszeniem tych robót właściwemu organowi administracyjnemu,
- 3) w przypadku odkrycia nowych stanowisk archeologicznych, stanowiska te należy zgłosić właściwemu konserwatorowi zabytków w celu weryfikacji i uzupełnienia ich wykazu.

3. Ustala się ochronę konserwatorską dla następujących obiektów wpisanych do ewidencji zabytków: budynek mieszkalno-gospodarczy nr 2, zespół mieszkalno-gospodarczy nr 16, w skład którego wchodzi: dom mieszkalny, budynek mieszkalno-gospodarczy, obora, stodoła, budynek mieszkalny nr 18, budynek mieszkalno-gospodarczy nr 22, zespół mieszkalno-gospodarczy nr 20, w skład którego wchodzi: dom mieszkalny, obora I, obora II, stodoła, budynek mieszkalno-gospodarczy nr 24, budynek mieszkalno-gospodarczy nr 28, dla których obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) bryłę budynku i detal architektoniczny oraz kształt, geometrię dachu i rodzaj jego pokrycia należy zachować, a w przypadku remontu, modernizacji i rozbudowy stosować materiały właściwe do stylu obiektu,
- 2) dopuszcza się wprowadzanie nowych otworów okiennych i drzwiowych pod warunkiem zharmonizowania ich z zabytkową elewacją budynku,
- 3) do remontu elewacji stosować należy materiały tradycyjne,
- 4) wszelkie prace budowlane, a także zmiany funkcji obiektów należy uzgodnić z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 6. Wymagania wynikające z kształtowania przestrzeni publicznych¹. Do przestrzeni publicznych na obszarze objętym planem należy prze-

strzeń terenu dróg publicznych oznaczonych symbolami KD/L i KD/D.

2. W obrębie w/w terenów zakazuje się lokalizowania reklam.

§ 7. Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości¹. Dopuszcza się podział na działki budowlane terenów oznaczonych symbolami 1 RM/MN/U 2 RM/MN/U i 3 RM/MN/U, dla których ustala się:

- 1) wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę zagrodową, mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z wbudowaną lub dobudowaną usługą w zabudowie wolno stojącej będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 700 m²,
- 2) wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i budynek usługowy w zabudowie wolno stojącej będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 800 m², oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 25 m,
- 3) wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę usługową będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 500 m², oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 20 m.

2. Dopuszcza się podział na działki budowlane terenów oznaczonych symbolami 1 MN, 2 MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN dla których ustala się: wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z wbudowaną lub dobudowaną usługą w zabudowie wolno stojącej będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 1000 m², oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 20 m.

3. Dopuszcza się podział na działki budowlane terenu oznaczonego symbolem 1 U/MN, dla którego ustala się:

- 1) wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z wbudowaną lub dobudowaną usługą w zabudowie wolno stojącej będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 1000 m², oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 25 m,
- 2) powierzchnia wydzielonej działki pod istniejący budynek usługowy nie może być mniejsza niż 1500 m².

4. Dopuszcza się podział na działki budowlane terenów oznaczonych symbolami 1 RM, 2 RM, 3 RM, 4 RM i 5 RM, dla których ustala się: wydzielone działki budowlane przeznaczone pod zabudowę zagrodową będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 3000 m², oraz szerokość frontu nie mniejszą niż 50 m.

5. Dopuszcza się podział na działki terenu oznaczonego symbolem 1 R, z zastrzeżeniem, że działki przeznaczone pod zabudowę zagrodową, zabudowę obsługującą gospodarstwo rolnicze i hodowlane będą miały powierzchnię nie mniejszą niż 1 ha.

6. Działkom przeznaczonym pod urządzenia infrastruktury technicznej nie określa się minimalnej powierzchni działki.

7. Wydzielone działki pod wewnętrzne drogi dojazdowe będą odpowiadały parametrom określonym w § 10 ust. 1 pkt 3.

§ 8. Szczegółne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

1. W pasie terenu o szerokości minimum 1,5 m leżącym w bezpośrednim sąsiedztwie rowów melioracyjnych zakazuje się lokalizowania ogrodzeń, nasadzeń drzew i krzewów, w celu zapewnienia dostępu do rowów i umożliwienia ich konserwacji.

2. W pasie terenu o szerokości minimum 10 m leżącym w bezpośrednim sąsiedztwie rowów melioracyjnych zakazuje się lokalizowania zabudowy

3. W obrębie strefy oddziaływania istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej SN, której zasięg wynosi po 6 m od osi skrajnego przewodu, zakazuje się lokalizowania obiektów kubaturowych do czasu skablowania tej linii; po skablowaniu napowietrznej linii elektroenergetycznej SN strefa oddziaływania tej linii traci moc.

4. W pasie terenu o szerokości 50 m położonym w zasięgu oddziaływania linii kolejowej, tj. występowania hałasu powyżej 50 dB, zakazuje się lokalizowania zabudowy zagrodowej przeznaczonej na mieszkania.

§ 9. Granice i sposoby zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych

1. Dla obszaru objętego planem ustalono strefy „B” i „OW” ochrony konserwatorskiej, dla których ustalenia podano w § 5 ust 1 i 2.

2. W obrębie obszaru objętego planem znajdują się budynki wpisane do ewidencji zabytków, dla których ustalenia podano w § 5 ust. 3.

3. Obszar objęty planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 319 „Subzbiornik Prochowice – Środa Śl.”, dla którego obowiązują przepisy odrębne.

4. Na obszarze objętym planem nie występują obszary zagrożone powodzią oraz osuwaniem się mas ziemnych.

§ 10. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

1. Zasady rozbudowy systemu komunikacyjnego.

1) wyznacza się obowiązujące linie rozgraniczające dla:

- a) powiatowej drogi publicznej klasy lokalnej oznaczonej symbolem KD/L Nr 2010D,
- b) gminnych dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczonej symbolem KD/D,
- c) wewnętrznych dróg dojazdowych oznaczonych symbolem KDw,
- d) wewnętrznych dróg gospodarczych oznaczonych symbolem KDg,
- e) ciągu pieszego oznaczonego symbolem Kp,

- 2) dla włączeń dróg planowanych do dróg istniejących należy uzyskać warunki włączenia i zgodę zarządcy,
 - 3) parametry dróg wymienionych w pkt 1 podano w § 29 do § 38,
 - 4) dla wewnętrznych dróg dojazdowych dopuszczonych do wydzielenia na terenach oznaczonych symbolami MN i RM ustala się następujące parametry:
 - a) dla każdej drogi wewnętrznej będącej drogą przelotową łączącą dwie inne drogi należy nadać szerokość minimum 10 m, w obrębie której należy wydzielić jezdnię szerokości minimum 5 m oraz co najmniej jednostronnie chodnik o szerokości minimum 2 m,
 - b) dla każdej drogi wewnętrznej zakończonej placem manewrowym należy nadać szerokość minimum 8 m, w obrębie której należy wydzielić jezdnię szerokości minimum 5 m oraz co najmniej jednostronnie chodnik szerokości minimum 2m,
 - 5) placom manewrowym stanowiącym zakończenie dróg, o których mowa w pkt 3 lit. b należy nadać wymiary minimum 16 m x 16 m,
 - 6) dla dróg wymienionych w pkt 3 dopuszcza się budowę dróg jedno powierzchniowych, pod warunkiem oznaczenia powierzchni jezdni i chodnika odrębnym kolorem i zachowaniem parametrów ustalonych dla tych dróg,
 - 7) przebieg dróg wymienionych w pkt 3 oraz każde skrzyżowanie tych dróg należy tak sytuować, aby pomiędzy tymi drogami i skrzyżowaniami znajdowały się co najmniej dwie działki budowlane,
 - 8) w miejscach skrzyżowań wszystkich dróg ich linie rozgraniczające należy rozszerzyć w celu uzyskania trójkątów widoczności o wymiarach minimum 5 m x 5 m,
 - 9) miejsca parkingowe należy zapewnić na terenie własnym inwestora,
 - 10) w obrębie każdej wydzielonej działki należy przewidzieć następującą ilość miejsc parkingowych:
 - a) dla działek przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną: minimum 2 miejsca parkingowe na jedno mieszkanie, w tym jedno dopuszcza się w garażu,
 - b) dla działek przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową z usługami: minimum 2 miejsca parkingowe na jedno mieszkanie oraz minimalną ilość miejsc parkingowych wynikającą z powierzchni użytkowej usługi, którą to ilość ustalono poniżej,
 - c) dla działek przeznaczonych pod zabudowę usługową o powierzchni użytkowej do 20 m²
 - minimum 2 miejsca parkingowe; o powierzchni powyżej 20 m² i nie więcej niż 50 m²
 - minimum 4 miejsca parkingowe; o powierzchni większej niż 50 m² – minimalnie po jednym miejscu parkingowym na każde 25 m² i dodatkowo dwa stanowiska parkingowe,
 - d) dla działek przeznaczonych pod zabudowę zagrodową: minimum 2 miejsca parkingowe, w tym jedno dopuszcza się w garażu oraz niezbędną ilość miejsc parkingowych dla pojazdów obsługujących gospodarstwo rolne.
2. Zasady rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej
 - 1) sieci uzbrojenia technicznego należy prowadzić w obrębie linii rozgraniczających dróg,
 - 2) sieć uzbrojenia technicznego należy prowadzić pod ziemią,
 - 3) dopuszcza się odstępstwa od zasady, o której mowa w pkt 1, przy zachowaniu ustaleń dotyczących zasad zabudowy i zagospodarowania terenów oraz możliwość realizacji urządzeń technicznych uzbrojenia towarzyszących inwestycjom na terenach własnych inwestorów,
 - 4) wszelkie inwestycje oraz zmiany w zakresie zaopatrzenia w wodę, energię elektryczną, telefonię, gaz, odprowadzenia ścieków i wód opadowych oraz lokalizacje urządzeń związanych z tymi sieciami wymagają uzyskania warunków technicznych od właściwych dysponentów sieci,
 - 5) zaopatrzenie w wodę ustala się z gminnej sieci wodociągowej poprzez budowę rozdzielczej sieci wodociągowej,
 - 6) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych ustala się:
 - a) wyposażenie w sieć kanalizacji sanitarnej wszystkich obszarów zainwestowania,
 - b) odprowadzenie ścieków systemem grawitacyjno-tłocznym do gminnej sieci kanalizacyjnej,
 - c) budowę lokalnej przepompowni ścieków, stosownie do potrzeb,
 - d) dopuszcza się odstępstwo od lokalizacji przepompowni ścieków na terenie oznaczonym symbolem IT oraz dopuszcza się budowę dodatkowych przepompowni i lokalizacji ich na terenach własnych inwestorów pod warunkiem, że zostanie zapewniony swobodny dostęp dla służb kanalizacyjnych i środków transportu,
 - e) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się lokalizowanie przez inwestorów na terenach własnych bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe, z wywozem ścieków do oczyszczalni działającej w gminnym systemie gospodarki ściekami,
 - f) w przypadku zrealizowania systemu kanalizacji sanitarnej bezodpływowe zbiorniki na nieczystości ciekłe należy zlikwidować, lub przeznaczyć je na zbiorniki zbiorcze dla wód opadowych,
 - 7) w zakresie odprowadzania wód opadowych ustala się: do czasu realizacji gminnego systemu kanalizacji deszczowej dopuszcza się powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych na terenie własnym inwestora lub do rowów melioracyjnych pod warunkiem uzyskania zgody zarządcy rowów,

- 8) w zakresie urządzeń melioracyjno-drenarskich ustala się:
- a) wszelkie działania inwestycyjne na terenach oznaczonych symbolami 1 MN, 3–5 MN, 3 RM oraz 1 R, w przypadku stwierdzenia przez zarządcę urządzeń melioracyjnych występowania systemu odwadniającego – drenażu, należy poprzedzić kompleksową przebudową tego systemu, zgodnie z przepisami odrębnymi i po uzgodnieniu z zarządcą tego systemu,
 - b) dopuszcza się zarurowanie rowów melioracyjnych za zgodą zarządcy rowów,
 - c) wzdłuż w rowów melioracyjnych ustala się zachowanie wolnego pasa terenu od górnej krawędzi rowu, szerokości:
 - minimum 1,5 m, umożliwiającego dostęp do rowów i prowadzenie ich konserwacji, w obrębie którego zakazuje się lokalizowania ogrodzeń oraz nasadzania drzew i krzewów,
 - minimum 10 m, w obrębie którego zakazuje się lokalizowania zabudowy,
- 9) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się:
- a) zasilanie obiektów lokalizowanych na obszarze objętym planem poprzez rozbudowę istniejącej linii średniego napięcia oraz istniejących elektroenergetycznych stacji transformatorowych nr R-3483 oraz nr R-3484 zlokalizowanej poza obrębem obszaru objętego planem,
 - b) do czasu skablowania istniejącej napowietrznej linii SN obowiązuje strefa oddziaływania tej linii, dla której ustala się szerokość po 6 m od osi skrajnego przewodu, w obrębie której zakazuje się lokalizowania obiektów kubaturowych oraz nasadzeń drzew,
 - c) budowę sieci kablowych elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia oraz budowę stacji transformatorowych, na warunkach określonych przez właściciela sieci,
 - d) lokalizację stacji transformatorowych na terenach oznaczonych symbolem IT,
 - e) dopuszcza się odstępianie od lokalizacji stacji transformatorowych na terenach oznaczonych symbolem IT oraz dopuszcza się budowę dodatkowych stacji transformatorowych lokalizowanych na terenach własnych inwestora pod warunkiem, że zostanie zapewniony swobodny dostęp dla służb energetycznych i środków transportu,
 - f) dopuszcza się lokalizowanie stacji transformatorowej pomiędzy linią zabudowy a linią rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnym sposobie użytkowania, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach publicznych,
 - g) nie dopuszcza się lokalizacji słupowych stacji transformatorowych,
- 10) w zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
- a) dopuszcza się budowę sieci oraz przyłączy gazowych na warunkach określonych przez właściciela sieci,
 - b) dostawa gazu oraz przyłączenia obiektów odbywać się będzie na zasadach określonych w przepisach odrębnych, po spełnieniu warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia,
- 11) w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą ustala się:
- a) stosowanie urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności spalania i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń
 - b) dopuszcza się stosowanie odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych,
- 12) w zakresie sieci telekomunikacyjnych ustala się:
- a) rozbudowę sieci oraz przyłączy telekomunikacyjnej na warunkach określonych przez właściciela sieci,
 - b) dopuszcza się budowę sieci telekomunikacyjnej,
 - c) zakaz lokalizacji masztów telekomunikacyjnych,
- 13) w zakresie usuwania odpadów ustala się:
- a) odpady bytowe gromadzone czasowo należy segregować, a miejsce ich gromadzenia obudować,
 - b) miejsce gromadzenia i segregacji odpadów bytowych należy zlokalizować na terenie własnym inwestora,
 - c) odpady bytowe należy usuwać w sposób zgodny z gminnym systemem gospodarki odpadami,
 - d) dla selektywnej segregacji odpadów plastikowych, szklanych i makulaturowych wyznacza się teren oznaczony symbolem 2 IT,
 - e) odpady powstałe w wyniku prowadzenia działalności usługowej należy usuwać w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.
- § 11.** Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy podano w rozdziale II.

Rozdział 2

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów wydzielonych na rysunku planu liniami rozgraniczającymi

§ 12. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 – 3 RM/MN/U ustala się:

- 1. Teren przeznaczony pod zabudowę zagrodową, mieszkaniową jednorodzinną i usługową.
- 2. Dopuszcza się lokalizowanie:
 - 1) zabudowy zagrodowej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zabudowie wolno stojącej,
 - 2) obiektów usługowych wbudowanych, dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - 3) zabudowy usługowej wolno stojącej,

- 4) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową, zagrodową i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 5) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach dwuspadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówko podobnym w kolorze ceglastym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczającej drogi powiatowej nr 2010D klasy lokalnej oznaczonej symbolem KD/L, z zastrzeżeniem wymienionym w ust. 5, – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczającej drogi klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 1 KD/D, 2 KD/D i 3 KD/D, z zastrzeżeniem wymienionym w ust. 5, – 6 m,
- 3) z zachowaniem istniejącej linii zabudowy w przypadku przebudowy i rozbudowy budynków istniejących.

5. Linie zabudowy wymienione w ust. 4 pkt 1 i 2 dotyczą budynków planowanych; dla budynków istniejących, przebudowanych i rozbudowanych dopuszcza się zachowanie istniejącej linii zabudowy.

6. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach publicznych.

7. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodzinną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować min. 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodzinną z usługą wbudowaną, dobudowaną lub budynkiem usługowym wolno stojącym:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować min. 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 3) zagrodową:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 70% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować min. 20% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 4) usługową:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,

- b) należy zachować min. 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

8. Należy przewidzieć miejsca parkingowe w ilości jak określono w § 10 ust. 1 pkt 9.

9. Z uwagi na położenie terenu w strefie „B” i „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1 i 2.

10. Dla budynków wpisanych do ewidencji zabytków obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 3.

11. Z uwagi na położenie części terenu w obrębie zasięgu głównego zbiornika wód podziemnych nr 319 obowiązują dla tej części terenu przepisy odrębne.

12. Z uwagi na przebieg przez teren napowietrznej linii elektroenergetycznej obowiązują ustalenia określone w § 8 ust. 2.

13. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 1.

§ 13. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 – 2 MN ustala się:

1. Teren przeznaczony się pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą jednolokalową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zabudowie wolno stojącej,
- 2) obiektów usługowych wbudowanych, dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 3) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 4) obiektów infrastruktury technicznej,
- 5) wewnętrznych dróg dojazdowych, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 3,
- 6) zieleni skwerowej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczającej drogi publicznej klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 2 KD/D i 4 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających wewnętrzną drogi dojazdowej oznaczonej symbolem KDw – 6 m,
- 3) od linii rozgraniczających drogi gospodarczej oznaczonej symbolem 2 KDg – 6 m,
- 4) od linii rozgraniczających dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 2 pkt 5 – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach publicznych.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodzinną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) zachować należy minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodzinną z usługą wbudowaną, dobudowaną lub budynkiem usługowym wolno stojącym:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować min. 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe w ilości jak określono w § 10 ust. 1 pkt 9,

8. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2.

9. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2,

10. Z uwagi na występowanie sieci drenarskiej w obrębie terenu oznaczonego symbolem 1 MN obowiązują ustalenia wymienione w § 10 ust. 2 pkt 8 lit. a).

§ 14. Dla terenu oznaczonego symbolem 3 MN ustala się: 1. Teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą jednolokalową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jednolokalowej w zabudowie wolno stojącej,
- 2) zabudowy zagrodowej,
- 3) obiektów usługowych wbudowanych lub dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 4) obiektów szklarniowych wraz z urządzeniami,
- 5) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową, i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 6) obiektów infrastruktury technicznej,
- 7) wewnętrznych dróg dojazdowych, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 3.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 4 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczającej drogi dojazdowej oznaczonej symbolem 1 KD/D – 6 m na odcinku nie kolidującym ze strefą oddziaływania linii elektroenergetycznej SN; na pozostałym odcinku nieprzekraczalna linia zabudowy przebiega po

północnej stronie wymienionej strefy, z zastrzeżeniem w pkt 4,

3) w przypadku skablowania linii elektroenergetycznej odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy od linii rozgraniczającej od drogi oznaczonej symbolem 1 KDD ustala się na 6 m,

4) od linii rozgraniczających dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 2 pkt 7 – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodzinną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodzinną z usługą wbudowaną, dobudowaną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W miejscu włączenia dopuszczonych do lokalizowania wewnętrznych dróg dojazdowych do drogi określonej liniami rozgraniczającymi, linie zabudowy, o których mowa w ust. 4, tracą moc.

9. Z uwagi na położenie części terenu w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych nr 319 dla tej części obowiązują przepisy odrębne.

10. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

11. Z uwagi na występowanie sieci drenarskiej w obrębie obowiązują ustalenia wymienione w § 10 ust. 2 pkt 8 lit a).

12. Z uwagi na przebieg przez teren napowietrznej linii elektroenergetycznej obowiązują ustalenia określone w § 8 ust. 2.

13. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2.

§ 15. Dla terenu oznaczonego symbolem 4 i 5 MN ustala się:

1. Teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą jednolokalową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jednolokalowej w zabudowie wolno stojącej,
- 2) zabudowy zagrodowej,
- 3) obiektów usługowych wbudowanych lub dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 4) obiektów szklarniowych wraz z urządzeniami,

- 5) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową, i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 6) obiektów infrastruktury technicznej,
- 7) wewnętrznych dróg dojazdowych, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 3.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35° – 45° , krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 1 KD/D i 3 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 2 pkt 5 – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodzinną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodzinną z usługą wbudowaną, dobudowaną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W miejscu włączenia dopuszczonych do lokalizowania wewnętrznych dróg dojazdowych do drogi określonej liniami rozgraniczającymi, linie zabudowy, o których mowa w ust. 4 traci moc.

9. Z uwagi na położenie części terenu w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych nr 319 dla tej części obowiązują przepisy odrębne.

10. Z na uwagi sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

11. Z uwagi na występowanie sieci drenarskiej w obrębie obowiązują ustalenia wymienione w § 10 ust. 2 pkt 8 lit a).

12. Z uwagi na przebieg przez teren napowietrznej linii elektroenergetycznej obowiązują ustalenia określone w § 8 ust. 2.

13. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2.

§ 16. Dla terenu oznaczonego symbolem 6 MN ustala się:

1. Teren przeznaczony się pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą jedno Lokałową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) obiektów usługowych wbudowanych lub dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 3) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35° – 45° , krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi klasy lokalnej oznaczonej symbolem 3 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 2 KDw – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodzinną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodzinną z usługą wbudowaną, dobudowaną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2.

9. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

§ 17. Dla terenu oznaczonego symbolem 7 MN ustala się:

1. Teren przeznaczony się pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolno stojącą jednolokałową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jednolokalowej w zabudowie wolno stojącej,
- 2) zabudowy zagrodowej,
- 3) obiektów usługowych wbudowanych lub dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 4) obiektów szklarniowych wraz z urządzeniami,
- 5) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową, i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 6) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 2 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających drogi klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 4 KD/D – 6 m,
- 3) od linii rozgraniczającej drogi dojazdowej oznaczonej symbolem 1 KD/D odległość pokrywającą się z północnym zasięgiem strefy oddziaływania linii elektroenergetycznej SN, z zastrzeżeniem w pkt 4,
- 4) w przypadku skablowania linii elektroenergetycznej odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy od linii rozgraniczającej od drogi oznaczonej symbolem 1 KD/D ustala się na 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) mieszkaniową jednorodziną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodziną z usługą wbudowaną, dobudowaną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W miejscu włączenia dopuszczonych do lokalizowania wewnętrznych dróg dojazdowych do drogi określonej liniami rozgraniczającymi, linie zabudowy, o których mowa w ust. 4, tracą moc.

9. Z uwagi na położenie części terenu w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych nr 319 dla tej części obowiązują przepisy odrębne.

10. Z na uwagi sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

11. Z uwagi na przebieg przez teren napowietrznej linii elektroenergetycznej obowiązują ustalenia określone w § 8 ust. 2.

12. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 2.

§ 18. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 U/MN ustala się:

1. Teren przeznaczony się usługową i mieszkaniową jednorodziną.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy usługowej wolno stojącej,
- 2) zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zabudowie wolno stojącej,
- 3) obiektów usługowych wbudowanych lub dobudowanych do zabudowy mieszkaniowej Jednorodzinnej,
- 4) budynków gospodarczych obsługujących funkcję mieszkaniową i usługową oraz garaży wolno stojących,
- 5) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu.
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi klasy lokalnej oznaczonej symbolem 2 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających drogi klasy lokalnej oznaczonej symbolem 4 KD/D – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę:

- 1) usługową:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 2) mieszkaniową jednorodziną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
 - b) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki,
- 3) mieszkaniową jednorodziną z usługą wbudowaną, dobudowaną:
 - a) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 50% powierzchni każdej wydzielonej działki,

b) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W miejscu włączenia dopuszczonych do lokalizowania wewnętrznych dróg dojazdowych do drogi określonej liniami rozgraniczającymi, linia zabudowy, o której mowa w ust 4, traci moc.

9. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 3.

§ 19. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 – 2 RM ustala się:

1. Teren przeznaczony się pod zabudowę zagrodową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy zagrodowej w zabudowie wolno stojącej,
- 2) zabudowy usług agroturystycznych,
- 3) budynków gospodarczych obsługujących usługę agroturystyczną, oraz garaży wolno stojących,
- 4) obiektów szklarniowych,
- 5) obiektów infrastruktury technicznej,
- 6) wewnętrznych dróg dojazdowych, dla których parametry podano w § 10 ust. 1 pkt 3.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu, lecz nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczającej wewnętrznej drogi gospodarczej oznaczonej symbolem 2 KDg – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczającej drogi gospodarczej oznaczonej 1 KDg – 8 m,
- 3) od linii rozgraniczających dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 2 pkt 6, – 6 m.

5. W miejscu włączenia dopuszczonych do lokalizowania wewnętrznych dróg dojazdowych do drogi określonej liniami rozgraniczającymi, linie zabudowy, o których mowa w ust. 4, traci moc.

6. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach publicznych.

7. Na działkach przeznaczonych pod zabudowę zagrodową:

- 1) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
- 2) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

8. Należy przewidzieć miejsca parkingowe na terenie własnym w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

9. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 4.

10. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2

§ 20. Dla terenów oznaczonego symbolem 3 RM ustala się:

1. Teren przeznaczony się pod zabudowę zagrodową,

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy zagrodowej,
- 2) zabudowy usług agroturystycznych,
- 3) budynków gospodarczych obsługujących usługę agroturystyczną, oraz garaży wolno stojących,
- 4) obiektów infrastruktury technicznej,
- 5) obiektów szklarniowych,
- 6) wewnętrznych dróg dojazdowych, o których mowa w § 10 ust. 1 pkt 3.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu i nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących:

- 1) od linii rozgraniczających drogi publicznej klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 3 KD/D – 6 m,
- 2) od linii rozgraniczających dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 2 pkt 6, – 6 m.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę zagrodową:

- 1) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
- 2) należy zachować minimum 35% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe na terenie własnym w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 4.

9. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

10. Z uwagi na występowanie sieci drenarskiej w obrębie obowiązują ustalenia wymienione w § 10 ust. 2 pkt 8 lit a).

§ 21. Dla terenów oznaczonego symbolem 4 RM ustala się: 1. Teren przeznaczony pod zabudowę zagrodową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy zagrodowej,
- 2) zabudowy usług agroturystycznych,
- 3) obiektów szklarniowych,
- 4) budynków gospodarczych obsługujących usługę agroturystyczną, oraz garaży wolno stojących,
- 5) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu i nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę zagrodową:

- 1) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
- 2) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

5. Dojazd do drogi publicznej należy zapewnić poprzez ustalenie służebności na dojazd i dojście w obrębie terenu oznaczonego symbolem 2 R.

6. Dopuszcza się odstępienie od ustalenia zawartego w ust. 5 w przypadku zapewnienia dojazdu i dojścia do drogi z innego kierunku.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe na terenie własnym w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 4.

9. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

10. Z uwagi na położenie części terenu w zasięgu występowania hałasu powyżej 50 dB obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 4.

§ 22. Dla terenów oznaczonego symbolem 5 RM ustala się:

1. Teren przeznaczony pod zabudowę zagrodową.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy zagrodowej,
- 2) zabudowy usług agroturystycznych,
- 3) obiektów szklarniowych,
- 4) budynków gospodarczych obsługujących usługę agroturystyczną, oraz garaży wolno stojących,
- 5) obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu i nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 35°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Zabudowę należy sytuować z zachowaniem nieprzekraczalnej linii zabudowy wynoszącej 6 m od linii rozgraniczających drogi publicznej klasy dojazdowej oznaczonej symbolem 3 KD/D.

5. Obiekty infrastruktury technicznej dopuszcza się lokalizować pomiędzy linią rozgraniczającą terenu a linią zabudowy, pod warunkiem dostosowania się do przepisów odrębnych dotyczących lokalizacji obiektów budowlanych przy drogach.

6. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę zagrodową:

- 1) maksymalna powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 30% powierzchni każdej wydzielonej działki,
- 2) należy zachować minimum 50% powierzchni biologicznie czynnej w obrębie każdej wydzielonej działki.

7. Należy przewidzieć miejsca parkingowe na terenie własnym w ilości określonej w § 10 ust. 1 pkt 9.

8. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 4.

9. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1 i 2.

10. Z uwagi na położenie części terenu w zasięgu występowania hałasu powyżej 50 dB obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 4.

§ 23. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 R ustala się:

1. Teren przeznaczony pod uprawy polowe, gospodarstwa rolne i hodowlane, uprawy plantacyjne, sadownicze i pastwiska.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zabudowy zagrodowej,
- 2) zabudowy obsługującej gospodarstwa rolne i hodowlane,
- 3) zabudowy usług agroturystycznych,
- 4) obiektów szklarniowych,
- 5) wewnętrznych dróg gospodarczych o szerokości w liniach rozgraniczających minimum 6 m,
- 6) podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej.

3. Dopuszcza się zabudowę:

- 1) o wysokości do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym druga kondygnacja w dachu i nie wyższą niż 10 m licząc od poziomu terenu do najwyższej krawędzi dachu,
- 2) o dachach stromych wielospadowych o połaciach symetrycznie nachylonych pod kątem 25°–45°, krytych dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym.

4. Działalność rolnicza i hodowlana nie może stanowić przedsięwzięcia wymienionego w przepisach odrębnych jako przedsięwzięcie mogące wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko.

5. W przypadku prowadzenia działalności hodowlanej należy wprowadzić wzdłuż ogrodzenia każdej wydzielonej działki pas zieleni izolacyjnej wielopiętrowej i zimozielonej o szerokości minimum 10 m.

6. W zakresie podziału terenu na działki budowlane obowiązują ustalenia określone w § 7 ust. 5.

7. Z uwagi na sąsiedztwo rowów melioracyjnych obowiązują ustalenia wymienione w § 8 ust. 1.

8. Z uwagi na występowanie sieci drenarskiej w obrębie obowiązują ustalenia wymienione w § 10 ust. 2 pkt 8 lit a).

9. Dopuszcza się zalesienie terenu, zgodnie przepisami odrębnymi.

§ 24. Dla terenu oznaczonego symbolem 2 R ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod uprawy polowe, uprawy plantacyjne, sadownicze i pastwiska.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) obiektów szklarniowych,
- 2) podziemnych urządzeń infrastruktury technicznej.

3. W przypadku zapewnienia dostępu do drogi publicznej poprzez ustanowienie służebności drogowej szerokość przejazdu nie powinna być mniejsza niż 6 m.

4. Dopuszcza się odstępianie od ustalenia wymienionego w ust. 3 w przypadku uzyskania dla terenu oznaczonego symbolem 4 RM innego dojazdu i dojścia do drogi.

5. Dopuszcza się zalesienie terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

§ 25. Dla terenu oznaczonego symbolem WS ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod rów melioracyjny stanowiący urządzenie melioracji szczególnych.

2. Dopuszcza się zarurowanie rowów melioracyjnych wyłącznie dla potrzeb urządzenia wjazdu na tereny sąsiadujące za zgodą zarządcy rowów.

§ 26. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 IT ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod urządzenia infrastruktury technicznej elektroenergetyczną infrastrukturę techniczną – stację transformatorową.

2. Dopuszcza się lokalizację:

- 1) transformatorową stację elektroenergetyczną,
- 2) pojemników do selektywnej segregacji odpadów plastikowych, szklanych i makulaturowych,
- 3) drogi wewnętrznej pieszo-jezdnej,
- 4) innych urządzeń infrastruktury technicznej niezbędnych dla zabudowy wskazanej w planie.

3. Dopuszcza się, w przypadkach wynikających z faktycznego zapotrzebowania na energię elektryczną, rezygnację z lokalizacji stacji transformatorowej i przeznaczenie terenu na cele identyczne jakie sąsiadują z tym terenem.

4. Dopuszcza się, w przypadkach wynikających z faktycznego zapotrzebowania powierzchni działki, zmniejszenie terenu na rzecz powierzchni terenu przylegającego.

§ 27. Dla terenu oznaczonego symbolem 2 IT ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod urządzenia infrastruktury technicznej.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) podziemnego lub naziemnego zbiornika pompowni ścieków,
- 2) transformatorową stację elektroenergetyczną,
- 3) pojemników do selektywnej segregacji odpadów plastikowych, szklanych i makulaturowych,
- 4) innych urządzeń infrastruktury technicznej niezbędnych dla zabudowy wskazanej w planie.

3. Dopuszcza się wyłącznie stacje kubaturowe murowanych lub kontenerowych; stacjom transformatorowym murowanym należy nadać dachy strome krytych dachówką lub materiałem dachówkopodobnym.

4. W przypadku innego rozwiązania systemu sieci kanalizacyjnej oraz rezygnacji z lokalizacji stacji transformatorowej, dopuszcza się odstępianie od lokalizacji wymienionych urządzeń i przeznaczenie terenu na cele identyczne jakie sąsiadują z tym terenem.

5. Dopuszcza się, w przypadkach wynikających z faktycznego zapotrzebowania powierzchni działki pod stację transformatorową, zmniejszenie terenu na rzecz powierzchni terenu przylegającego.

§ 28. Dla terenu oznaczonego symbolem 3 IT ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod urządzenia infrastruktury technicznej.

2. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) transformatorową stację elektroenergetyczną,
- 2) pojemników do selektywnej segregacji odpadów plastikowych, szklanych i makulaturowych.
- 3) innych urządzeń infrastruktury technicznej niezbędnych dla zabudowy wskazanej w planie.

3. W przypadku rezygnacji z lokalizacji stacji transformatorowej, dopuszcza się przeznaczenie terenu na cele identyczne jakie sąsiadują z tym terenem.

4. Dopuszcza się, w przypadkach wynikających z faktycznego zapotrzebowania powierzchni działki pod stację transformatorową, zmniejszenie terenu na rzecz powierzchni terenu przylegającego.

§ 29. Dla terenu oznaczonego symbolem KD/L ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod powiatową drogę publiczną klasy lokalnej nr 2010D.

2. Szerokość drogi należy zachować w istniejących liniach rozgraniczających.

3. Dopuszcza się poszerzenie drogi w celach jej modernizacji.

4. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) obustronnie chodniki o szerokości minimum 1,5 m.

5. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zatok parkingowych i autobusowych wraz z przystankami,
- 2) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 3) ścieżki rowerowej o szerokości minimum 1,5 m,
- 4) minimum jednostronnie trawnika ze szpalerem drzew,

6. Z uwagi na położenia terenu:

- 1) w strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1,
- 2) w strefie „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 2.

§ 30. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 KD/D ustala się:

1. Teren przeznaczają się pod publiczną drogę klasy dojazdowej.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 12 m.

3. w obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m,
- 3) minimum jednostronny szpaler drzew.

4. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zatok parkingowych,
- 2) podziemnej infrastruktury technicznej, w tym przepompowni ścieków,
- 3) ścieżki rowerowej.

5. W przypadku położenia terenu:

- 1) w strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1,
- 2) w strefie „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 2.

§ 31. Dla terenu oznaczonego symbolem 2 KD/D ustala się:

1. Teren przeznacza się pod publiczną drogę klasy dojazdowej.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 10 m,

3. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m.

4. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zatok parkingowych,
- 2) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 3) ścieżki rowerowej.

5. Dopuszcza się, w przypadkach istniejącego w dniu uprawomocnienia się uchwały zagospodarowania terenu uniemożliwiającego realizację drogi zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 3 i 4, odstępnie od tych ustaleń i przyjęcie mniejszych szerokości drogi wyłącznie na odcinku, na którym jest to konieczne.

6. W przypadku położenia terenu:

- 1) w strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1,
- 2) w strefie „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 2.

§ 32. Dla terenu oznaczonego symbolem 3 KD/D ustala się:

1. Teren przeznacza się pod publiczną drogę dojazdową.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 10 m,

3. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m.

4. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zatok parkingowych,
- 2) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 3) ścieżki rowerowej.

5. Dopuszcza się, w przypadkach istniejącego w dniu uprawomocnienia się uchwały zagospodarowania terenu uniemożliwiającego realizację drogi zgodnie z ustaleniami określonymi w ust. 3

i 4 odstępnie od tych ustaleń i przyjęcie mniejszych szerokości drogi wyłącznie na odcinku, na którym jest to konieczne,

6. W przypadku położenia terenu:

- 1) w strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1,
- 2) w strefie „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 2.

§ 33. Dla terenu oznaczonego symbolem 4 KD/D ustala się:

1. Teren przeznacza się pod publiczną drogę dojazdową.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 10 m i zakończyć ją placem manewrowym o wymiarach minimum 15 m x 15 m.

3. Dopuszcza się odstępnie od urządzenia placu manewrowego w przypadku połączenia tej drogi z drogą oznaczoną symbolem 1KD/D poprzez drogę wewnętrzną, dopuszczoną do lokalizowania w obrębie terenu oznaczonego symbolem 3MN.

4. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m.

5. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) zatok parkingowych,
- 2) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 3) ścieżki rowerowej.

§ 34. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 KDw ustala się:

1. Teren przeznacza się pod wewnętrzną drogę dojazdową.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 10 m.

3. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m.

4. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 2) ścieżki rowerowej.

§ 35. Dla terenu oznaczonego symbolem 2 KDw ustala się:

1. Teren przeznacza się pod wewnętrzną drogę dojazdową.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 8 m.

3. W obrębie drogi należy wprowadzić:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m,
- 3) plac manewrowy o wymiarach minimum 16 m x 16 m.

4. Dopuszcza się lokalizowanie podziemnej infrastruktury technicznej.

§ 36. Dla terenu oznaczonego symbolem 1 KDg ustala się:

1. Teren przeznacza się pod wewnętrzną drogę gospodarczą.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających, jak określono na rysunku planu.

3. Dopuszcza się lokalizowanie podziemnej infrastruktury technicznej.

§ 37. Dla terenu oznaczonego symbolem 2 KDg ustala się:

1. Teren przeznacza się pod wewnętrzną drogę gospodarczą.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 10 m.

3. Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) jezdnię o dwóch pasach ruchu, szerokości minimum 6 m,
- 2) minimum jednostronnie chodnik o szerokości minimum 1,5 m.
- 3) zatok parkingowych,
- 4) podziemnej infrastruktury technicznej,
- 5) ścieżki rowerowej.

§ 38. Dla terenu oznaczonego symbolem Kp ustala się:

1. Teren przeznacza się pod ciąg pieszcy.

2. Drodze należy nadać szerokość w liniach rozgraniczających wynoszącą minimum 4 m.

3. Dopuszcza się lokalizowanie podziemnej infrastruktury technicznej.

4. Z uwagi na położenia terenu:

1) w strefie „B” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 1

2) w strefie „OW” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia określone w § 5 ust. 2.

Rozdział 3

Ustalenia końcowe

§ 39. Ustala się, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 12 i art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednorazową opłatę określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości, wynoszącą:

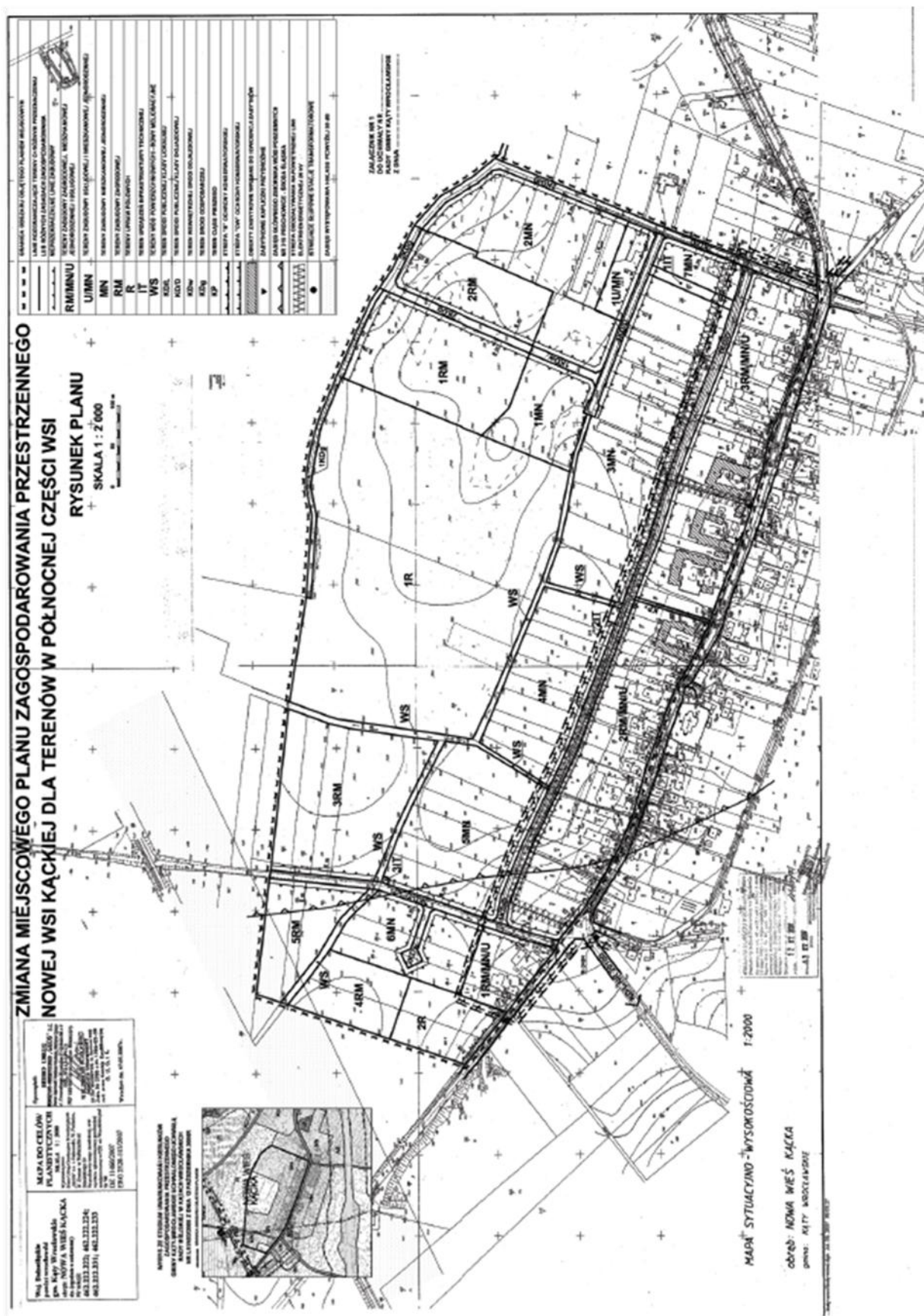
- 1) dla terenów oznaczonych symbolami: RM/MN/U, MN, U/MN, RM – 10%,
- 2) dla pozostałych terenów – 1%.

§ 40. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Adam Klimczak

**Załącznik nr 1 do uchwały nr XLIII/
/398/10 Rady Miejskiej w Kątach
Wrocławskich z dnia 27 kwietnia 2010 r.**

**Załącznik nr 2 do uchwały nr XLIII/
/398/10 Rady Miejskiej w Kątach
Wrocławskich z dnia 27 kwietnia 2010 r.**

ROZSTRZYGNIĘCIE

w sprawie realizacji zapisanych w zmianie miejscowego planu zagospodarowania Nowej Wsi Kąckiej dla terenów w północnej części wsi inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasad ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) Rada Miejska w Kątach Wrocławskich rozstrzyga, co następuje:

1. Wykaz zadań własnych z zakresu infrastruktury technicznej, które wynikają z ustaleń planu miejscowego, obejmuje:

Lp.	Rodzaj inwestycji	Oznaczenie w planie – symbol	Parametry inwestycji
1	Budowa publicznych dróg gminnych:	1KD/D	850 m
		2KD/D	540 m
		3KD/D	360 m
		4KD/D	235 m
	Łączna długość dróg:		1985 m
2	Budowa infrastruktury technicznej, w tym:		
	– sieć wodociągowa		1.135 m
	– sieć kanalizacji sanitarnej		1.985 m
	– przepompownia ścieków	2 IT	1 szt.
	– sieć kanalizacji deszczowej		1.985 m

1. Zadania inwestycyjne wynikające z ustaleń planu, które należą do zadań własnych gminy, należy:
 - 1) realizować w oparciu o przepisy odrębne regulujące procesy inwestycyjne w zakresie przygotowania, finansowania i realizacji,
 - 2) wprowadzić do wieloletniego planu finansowego gminy Kąty Wrocławskie.
2. Zasady finansowania zapisanych w planie inwestycji, które należą do zadań własnych gminy:
 - 1) z budżetu gminy zgodnie z uchwałą budżetową,
 - 2) z programów Unii Europejskiej,
 - 3) z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska,
 - 4) z obligacji komunalnych,
 - 5) z udziału inwestorów zewnętrznych na podstawie przepisów odrębnych,
 - 6) z innych zewnętrznych środków pomocowych.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr XLIII/
/398/10 Rady Miejskiej w Kątach
Wrocławskich z dnia 27 kwietnia 2010 r.**

ROZSTRZYGNIĘCIE

o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej dla terenów w północnej części wsi

Rozstrzygnięcia dokonano zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zmianami).

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nowej Wsi Kąckiej dla terenów w północnej części wsi, wraz prognozą oddziaływania na środowisko, był wyłożony do wglądu publicznego trzykrotnie:

- I wyłożenie do wglądu publicznego w dniach od 8 czerwca 2009 r. do 10 lipca 2009 r.,

- II wyłożenie do wglądu publicznego w dniach od 10 września 2009 r. do 9 października 2009 r.,
- III wyłożenie do wglądu publicznego w dniach od 22 lutego 2010 r. do 19 marca 2010 r. (dotyczyło ustalonej w projekcie planu jednorazowej opłaty określonej w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa w art. 36 ust. 4 ww. ustawy).

Uwagi wniesiono w trakcie I i III wyłożenia do wglądu publicznego projektu zmiany planu.

Rada Miejska w Kątach Wrocławskich, rozpatruje w sposób następujący uwagi nieuwzględnione przez Burmistrza Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie:

1. Odnośnie uwag złożonych w trakcie I wyłożenia do wglądu publicznego projektu planu:

- 1) Nie uwzględnia się uwagi Adama Sobata z dnia 31 lipca 2009 r. złożonej do wyłożonego do wglądu publicznego w/w projektu planu, dotyczącej przeznaczenia działki nr 203 obręb Nowa Wieś Kącka na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Uzasadnienie:

Dla północnej części przedmiotowej działki nie uzyskano zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, zatem, zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kąty Wrocławskie, przeznaczono ją na cele zabudowy zagrodowej. Dla południowej części działki utrzymano dotychczasowe przeznaczenie na cele upraw polowych, bowiem inne przeznaczenie byłoby niezgodne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a tym samym spowodowałoby niezgodność z przepisami ustawy.

- 2) Nie uwzględnia się uwagi Roberta Iwachów, Marii Iwachów i Kazimierza Laskowskiego z dnia 30 lipca 2009 r. złożonej do wyłożonego do wglądu publicznego w/w projektu planu, dotyczącej:

- a) wprowadzenia do projektu planu dodatkowej drogi obsługującej teren oznaczony w planie symbolem 1 R, od południowej strony tego terenu,
- b) zwiększenia parametrów drogi gospodarczej oznaczonej w planie symbolem 1 KDg do parametrów drogi klasy dojazdowej obsługującej teren oznaczony w planie symbolem 1 R,
- c) dopuszczenia podziału terenu oznaczonego symbolem 1 R na działki nie mniejsze niż 3000 m²,
- d) dopuszczenia przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem 1 R na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.

Uzasadnienie:

ad. lit. a) wprowadzenie drogi naruszyłoby prawa własności osób trzecich i nie jest konieczne, bowiem teren ten posiada obsługę komunikacyjną od strony północnej poprzez drogę gospodarczą oznaczoną symbolem 1 KDg;

ad. lit. b) poszerzenie istniejącej drogi gospodarczej oznaczonej symbolem 1 KDg do parametrów drogi klasy dojazdowej spowodowałoby naruszenie praw osób trzecich i nie jest konieczne, bowiem istniejąca droga oznaczona w planie symbolem 1 KDg szerokości 6 m jest wystarczająca dla obsługi terenów przeznaczonych pod uprawy polowe z możliwością lokalizowania gospodarstw na działkach o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha;

ad. lit. c) i lit. d) dokonanie proponowanego podziału na działki o powierzchni nie mniejszej niż 3000 m² i wprowadzenie funkcji innej niż uprawy polowe byłoby niezgodne z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kąty Wrocławskie, a tym samym spowodowałoby niezgodność z przepisami ustawy.

2. Odnośnie uwag złożonych w trakcie III wyłożenia do wglądu publicznego projektu planu:

- 1) Nie uwzględnia się uwagi Roberta Iwachów z dnia 4 marca 2010 r. złożonej do wyłożonego do wglądu publicznego w/w projektu planu, dotyczącej zmiany zapisu ustaleń zmiany planu dla terenu oznaczonego symbolem 1 R dotyczącego dopuszczenia podziału terenu na działki o powierzchni minimum 0,30 ha.
- 2) Nie uwzględnia się uwagi Kazimierza Laskowskiego z dnia 4 marca 2010 r. złożonej do wyłożonego do wglądu publicznego w/w projektu planu, dotyczącej zmiany zapisu ustaleń zmiany planu dla terenu oznaczonego symbolem 1 R dotyczącego dopuszczenia podziału terenu na działki o powierzchni minimum 0,30 ha.

Uzasadnienie:

Nie uwzględnienie uwag wymienionych w pkt 2 ppkt 1 i 2 zostało podyktowane niezgodnością z zakresem, w jakim przedmiotowy projekt zmiany planu został wyłożony do wglądu publicznego. Zakresem wyłożenia projektu zmiany planu do wglądu publicznego było wyłącznie ustalenie dotyczące jednorazowej opłaty określonej w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości, o której mowa

w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zmianami), o czym powiadomiono w obwieszczeniu.

1808

UCHWAŁA NR XLVIII/259/2010 RADY MIEJSKIEJ W SYCOWIE

z dnia 25 marca 2010 r.

w sprawie przyjęcia regulaminu nadawania tytułu „ZASŁUŻONY DLA GMINY SYCÓW”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz § 7a ust. 3 Statutu Miasta i Gminy Syców przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Sycowie nr V/19/07 z dnia 25 stycznia 2007 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego Nr 68, poz. 709 z dnia 13 marca 2007 r. z późn. zm.), uchwala się co następuje:

§ 1. Przyjmuje się regulamin nadawania tytułu „ZASŁUŻONY DLA GMINY SYCÓW” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Syców.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Bolesław Moniuszko

**Załącznik nr 1 do uchwały nr XLVIII/
/259/2010 Rady Miejskiej w Sycowie
z dnia 25 marca 2010 r.**

REGULAMIN Nadawania tytułu „ZASŁUŻONY DLA GMINY SYCÓW”

§ 1. Tytuł „Zasłużony dla Gminy Syców” jest lokalnym odznaczeniem za szczególne zasługi oddane miastu i gminie.

§ 2. 1. Tytuł przyznaje się mieszkańcom Miasta i Gminy Syców oraz osobom spoza miasta i gminy.

2. Tytuł przyznawany jest za szczególne osiągnięcia i wkład pracy społecznej i zawodowej przyczyniającej się do rozwoju gminy w zakresie:

- 1) działalności gospodarczej,
- 2) działalności społecznej,
- 3) ochrony zdrowia,
- 4) oświaty, nauki, kultury i sztuki,
- 5) kultury fizycznej i sportu,
- 6) promocji gminy.

§ 3. Tytuł „Zasłużony dla Gminy Syców” przyznaje się:

- 1) indywidualnie – mieszkańcom Miasta i Gminy Syców oraz osobom spoza gminy działającym na jej rzecz.

- 2) zbiorowo – instytucjom, oraz organizacjom społecznym, zawodowym i innym.

§ 4. Tytuł można otrzymać tylko jeden raz.

§ 5. Wnioski o przyznanie tytułu mogą zgłaszać:

- 1) Komisje stałe Rady Miejskiej w Sycowie,
- 2) Kluby Radnych,
- 3) Burmistrz Miasta i Gminy Syców,
- 4) grupy pełnoletnich mieszkańców Miasta i Gminy Syców liczące co najmniej 100 osób.

§ 6. 1. Wniosek o nadanie tytułu zgłasza się do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sycowie.

2. W przypadku, gdy wniosek sporządzono z uchybieniem przepisów niniejszego regulaminu, Przewodniczący wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie 14 dni pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. Przewodniczący, niezwłocznie po otrzymaniu wniosku sporządzonego zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu, przedkłada go pod ob-

rady Komisji Społecznej Rady Miejskiej w Sycowie.

4. Komisja Społeczna Rady Miejskiej w Sycowie rozpatruje wniosek wydając swoją opinię.
5. W obradach Komisji dla rozpatrzenia wniosku uczestniczą przewodniczący pozostałych stałych komisji rady, burmistrz oraz wnioskodawca lub przedstawiciel wnioskodawcy,
6. Podmioty, o których mowa w ust. 5, mogą upoważnić inne osoby do uczestniczenia w ich zastępstwie w obradach komisji.
7. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do regulaminu.

§ 7. Tytuł przyznaje Rada Miejska w Sycowie.

§ 8. W przypadkach szczególnych Rada Miejska w Sycowie może, na umotywowany wniosek Komisji Społecznej lub Burmistrza, pozbawić osoby uhonorowanej prawa używania tytułu.

§ 9. 1. Tytuł „Zasłużony dla Gminy Syców” udokumentowany jest aktem nadania oraz pamiątkowym medalem, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do regulaminu.

2. Wręczenie nadania tytułu dokonuje Przewodniczący Rady Miejskiej oraz Burmistrz Miasta i Gminy.

§ 10. Rejestr wniosków i przyznanych medali prowadzi Biuro Rady Miejskiej w Sycowie.

WNIOSEK
O NADANIU TYTUŁU „ZASŁUŻONY DLA GMINY SYCÓW”

1. IMIĘ I NAZWISKO / INSTYTUCJE, PRZEDSIĘBIORCY,
ORGANIZACJE
.....
2. PESEL / REGON
3. DATA I MIEJSCE URODZENIA
4. ADRES ZAMIESZKANIA / SIEDZIBA
.....
.....
5. ZGŁASZAJĄCY WNIOSEK
.....
.....
.....
6. UZASADNIENIE WNIOSKU
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
podpis

Załącznik nr 2 do uchwały nr XLVIII/
/259/2010 Rady Miejskiej w Sycowie
z dnia 25 marca 2010 r.

1809

**UCHWAŁA NR L/1461/10
RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA**

z dnia 20 maja 2010 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności
za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 15 ust. 5 oraz art. 34 a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.²⁾) Rada Miejska Wrocławia uchwala, co następuje:

§ 1. W załączniku do uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23 kwietnia 1999 r. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego (Dz. Urz. Woj. Dolno. z 2002 r. Nr 8, poz. 232, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. r na końcu średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. s oraz t w brzmieniu: „s) semestralny czteromiesięczny imienny – uprawniający wskazaną osobę do korzystania z przejazdów na dwóch dowolnych liniach (normalne, pośpieszne, nocne) lub wszyst-

kich liniach określonego typu przez okres czterech miesięcy liczony od dnia 1 października do dnia 31 stycznia lub od dnia 1 lutego do dnia 31 maja, „t) semestralny pięciomiesięczny imienny – uprawniający wskazaną osobę do korzystania z przejazdów na dwóch dowolnych liniach (normalne, pośpieszne, nocne) lub wszystkich liniach określonego typu przez okres pięciu miesięcy liczony od dnia 1 września do dnia 31 stycznia lub od dnia 1 lutego do dnia 30 czerwca.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Wrocławia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Jacek Ossowski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452, Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678, Nr 281, poz. 2780, z 2006 r. Nr 133, poz. 935, z 2008 r. Nr 219, poz. 1408, z 2009 r. Nr 92, poz. 753.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej uchwały zostały ogłoszone w Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2004 r. Nr 115, poz. 2047, Nr 233, poz. 3582, z 2006 r. Nr 32, poz. 443, Nr 221, poz. 3123, z 2008 r. Nr 158, poz. 1831, z 2009 r. Nr 107, poz. 2206.

1810

UCHWAŁA NR XLIV/241/2010 RADY MIEJSKIEJ W ZŁOTORYI

z dnia 20 maja 2010 r.

w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród

Działając na podstawie art. 30 ust. 6 w związku z art. 91d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) uchwala się ,co następuje:

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1. Uchwała określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja:

1. wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy,

2. szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw,

3. wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród, w brzmieniu określonym w § 15 niniejszej uchwały.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa bez bliższego określenia o:

1. Karcie Nauczyciela – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.)

2. rozporządzeniu – należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz.181 z późn. zm.)

3. szkole – należy przez to rozumieć przedszkole, szkołę lub placówkę, dla której organem prowadzącym jest Gmina Miejska Złotoryja;

4. dyrektorze lub wicedyrektorze – należy przez to rozumieć dyrektora lub wicedyrektora jednostki, o której mowa w pkt. 3;

5. roku szkolnym – należy przez to rozumieć okres pracy szkoły od 1 września danego roku do 31 sierpnia roku następnego;

6. klasie – należy przez to rozumieć także oddział lub grupę;

7. uczniu – należy przez to rozumieć także wychowanka.

Rozdział 2

Dodatek za wysługę lat

§ 3. 1. Dodatek za wysługę lat przysługuje w wysokości określonej w art. 33 ust. 1 Karty Nauczyciela oraz § 7 rozporządzenia.

2. Dodatek za wysługę lat dla nauczyciela ustala dyrektor, a w stosunku do dyrektora – Burmistrz Miasta Złotoryja.

Rozdział 3

Dodatek motywacyjny

§ 4. Warunkiem przyznania nauczycielowi dodatku motywacyjnego jest:

1. uzyskiwanie osiągnięć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a w szczególności:

1) uzyskiwanie przez uczniów, z uwzględnieniem ich możliwości oraz warunków pracy nauczyciela, dobrych osiągnięć dydaktycznych potwierdzanych wynikami klasyfikacji lub promocji, efektami egzaminów i sprawdzianów albo sukcesami w konkursach, zawodach, olimpiadach, itp.;

2) umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych uczniów we współpracy z ich rodzicami;

3) pełne rozpoznanie środowiska wychowawczego uczniów, aktywne i efektywne działanie na rzecz uczniów potrzebujących szczególnej opieki,

2. jakość świadczonej pracy, w tym związanej z powierzonym stanowiskiem kierowniczym, dodatkowym zadaniem lub zajęciem, a w szczególności:

1) systematyczne i efektywne przygotowanie się do przydzielonych obowiązków;

2) podnoszenie umiejętności zawodowych;

3) wzbogacanie własnego warsztatu pracy;

4) dbałość o estetykę i sprawność powierzonych pomieszczeń, pomocy dydaktycznych lub innych urządzeń szkolnych;

5) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, w tym pedagogicznej;

6) rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych;

7) przestrzeganie dyscypliny pracy

3. posiadanie co najmniej dobrej oceny pracy,

4. zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 i 3 Karty Nauczyciela, a w szczególności:

1) udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych;

2) udział w komisjach przedmiotowych i innych;

3) opiekowanie się samorządem uczniowskim lub innymi organizacjami uczniowskimi działającymi na terenie szkoły;

4) prowadzenie lekcji koleżeńskich, przejawianie innych form aktywności w ramach wewnątrzszkolnego doskonalenia zawodowego nauczycieli;

5) aktywny udział w realizowaniu innych zadań statutowych szkoły.

§ 5. O wysokości dodatku motywacyjnego dla dyrektorów szkół decydują w szczególności:

1. umiejętność racjonalnego gospodarowania środkami finansowymi szkoły:

- 1) przestrzeganie dyscypliny finansów publicznych;
- 2) podejmowanie działań zmierzających do zwiększenia majątku szkolnego;
- 3) pozyskiwanie środków pozabudżetowych oraz umiejętność ich właściwego wykorzystania na cele szkoły;
- 4) podejmowanie działań zapewniających utrzymanie powierzonego mienia w stanie gwarantującym optymalne warunki do realizacji zadań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych,

2. sprawność organizacyjna w realizacji zadań szkoły:

- 1) dyscyplina pracy, podział zadań, terminowość realizacji zadań i zarządzeń;
- 2) podejmowanie działań motywujących nauczycieli do doskonalenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- 3) polityka kadrowa;
- 4) organizowanie konferencji szkoleniowych;
- 5) współpraca z placówkami doskonalenia nauczycieli;
- 6) podejmowanie innych działań mających na celu promowanie szkoły,

3. wysokie efekty w pracy dydaktycznej i wychowawczej szkoły:

- 1) osiągnięcia uczniów szkoły: naukowe, sportowe, artystyczne w skali gminy, regionu, województwa, kraju;
- 2) poszerzona oferta szkoły poprzez: wprowadzenie programów autorskich, innowacji i eksperymentów pedagogicznych oraz innych rozwiązań metodycznych;
- 3) dbałość o klimat wychowawczy szkoły poprzez rozwiązywanie konkretnych problemów wychowawczych, podejmowanie efektywnych działań profilaktycznych zapobiegających zagrożeniom społecznym;

4) stwarzanie warunków sprzyjających rozwojowi samorządności i przedsiębiorczości uczniów;

5) obecność szkół w środowisku lokalnym, udział w imprezach, konkursach i przeglądach organizowanych przy współpracy z instytucjami społeczno-kulturalnymi;

6) konstruktywna współpraca z radą rodziców lub szkoły i samorządem uczniowskim

§ 6. Tworzy się fundusz na dodatki motywacyjne dla:

1. nauczycieli w wysokości 150 zł na jeden etat nauczyciela miesięcznie,

2. dyrektorów szkół w wysokości 400 zł na jedno stanowisko miesięcznie.

§ 7. 1. Dodatek motywacyjny dla nauczyciela i dyrektora nie może być wyższy niż 30% jego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek motywacyjny przyznaje się na czas określony, nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż jeden rok szkolny.

3. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela oraz okres jego przyznania, uwzględniając poziom spełnienia warunków o których mowa w § 4, ustala dyrektor, a w stosunku do dyrektora uwzględniając poziom spełnienia warunków o których mowa w § 5 ustala Burmistrz Miasta Złotoryja.

4. Nauczyciel przeniesiony do innej placówki z urzędu w trakcie roku szkolnego, zachowuje prawo do dodatku motywacyjnego pobieranego w placówce, z której zostaje przeniesiony. Okres pobierania dodatku w drugiej placówce podlega zasadom przewidzianym w regulaminie placówki.

5. Nauczycielom uzupełniającym etat w innej szkole, dodatek motywacyjny przyznaje dyrektor szkoły macierzystej w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły, w której uzupełnia etat.

Rozdział 4

Dodatek funkcyjny

§ 8. 1. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko kierownicze przysługuje dodatek funkcyjny, w wysokości określonej w poniższej tabeli:

Lp.	Stanowisko	Miesięcznie w złotych
1.	Przedszkola	
	a) dyrektor przedszkola	od 550 zł do 1.000 zł
2.	Żłobek Miejski z Grupami Przedszkolnymi	
	a) wicedyrektor żłobka	od 380zł do 600 zł
3.	Szkoły podstawowe i gimnazja	
	a)dyrektor	od 800 zł do 1.200 zł
	b) wicedyrektor	od 540 zł do 800 zł

2. Dodatek funkcyjny przysługuje także nauczycielom, którym powierzono obowiązki kierownicze w zastępstwie.

3. Wysokość dodatku funkcyjnego, o którym mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając wielkość szkoły, liczbę uczniów i oddziałów, złożoność zadań wynikających z zajmowanego stanowiska, liczbę stanowisk kierowniczych w szkole oraz warunki loka-

lowe, środowiskowe i społeczne, w jakich szkoła funkcjonuje, ustala:

1) dla dyrektora – Burmistrz Miasta Złotoryja;

2) dla pozostałych stanowisk kierowniczych w szkole – dyrektor szkoły.

4. Dodatek funkcyjny przyznaje się na rok szkolny.

§ 9. Nauczycielom realizującym dodatkowe zadania przysługuje dodatek funkcyjny, za:

1. wychowawstwo klasy – w wysokości 200 zł
2. opiekuna grupy przedszkolnej – w wysokości 200 zł
3. funkcję opiekuna stażu – w wysokości 60 zł

§ 10. 1. Prawo do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2 oraz w § 9 powstaje z dniem powierzenia stanowiska kierowniczego, wychowawstwa lub funkcji.

2. Otrzymywanie dodatku, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2, nie wyłącza prawa do otrzymania dodatku, o którym mowa w § 9.

Rozdział 5

Dodatek za warunki pracy

§ 11. 1. Nauczycielowi przysługuje dodatek za warunki pracy z tytułu pracy w trudnych, uciążliwych dla zdrowia warunkach.

2. Ustala się następujące wysokości dodatku za warunki pracy, procentowo w odniesieniu do wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela:

- 1) za trudne warunki pracy – do 30%;
- 2) za uciążliwe dla zdrowia warunki pracy – do 20%.

3. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, uzależniona jest od:

- 1) stopnia trudności, uciążliwości dla zdrowia realizowanych prac lub zajęć;
- 2) wymiaru czasu pracy realizowanego w warunkach, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Wysokość dodatku za warunki pracy, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w § 11, ustala dla nauczyciela dyrektor, a dla dyrektora – Burmistrz Miasta Złotoryja.

2. Dodatki wypłaca się proporcjonalnie do realizowanego przez nauczyciela obowiązkowego pensum w warunkach trudnych i uciążliwych.

Rozdział 6

Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw

§ 13. 1. Wynagrodzenie za jedną godzinę nadwymiarową nauczyciela ustala się dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, ustalonego dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych realizowanych w ramach godzin nadwymiarowych.

2. Wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa ustala się z zastrzeżeniem ust. 3, w sposób określony w ust. 1.

3. Dla nauczycieli realizujących tygodniowy wymiar godzin ustalony na podstawie art. 42 ust. 4a Karty Nauczyciela wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnego zastępstwa realizowanego na zasadach, o których mowa w ust. 1, ustala się dzieląc przyznaną nauczycielowi stawkę wynagrodze-

nia zasadniczego (łącznie z dodatkiem za warunki pracy, jeżeli praca w tej godzinie została zrealizowana w warunkach uprawniających do dodatku) przez miesięczną liczbę godzin realizowanego wymiaru godzin.

4. Miesięczną liczbę godzin obowiązkowego lub realizowanego wymiaru godzin nauczyciela, o której mowa w ust. 1 i 3, uzyskuje się mnożąc odpowiedni wymiar godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.

§ 14. Liczbę godzin nadwymiarowych w okresie rozliczeniowym oblicza się odejmując od liczby faktycznie przepracowanych w tym okresie godzin, normatywną liczbę godzin za ten okres, przy czym przyjmuje się, że liczba godzin nadwymiarowych jest równa 0, jeśli tak obliczona wartość jest ujemna.

Rozdział 7

Nagrody ze specjalnego funduszu nagród

§ 15. Środki na nagrody dla nauczycieli w ramach specjalnego funduszu nagród, o którym mowa w art. 49 ust. 1 pkt 1 Karty Nauczyciela, stanowią 1% planowanych rocznych wynagrodzeń osobowych.

§ 16. Nagrody ze specjalnego funduszu nagród mają charakter uznaniowy. Kryteria i tryb przyznawania nagród dla nauczycieli ze środków o których mowa w § 15, sposób podziału środków na nagrody organu prowadzącego i dyrektorów szkół, a także tryb zgłaszania kandydatów do nagród określa odrębna uchwała.

Rozdział 8

Postanowienia końcowe

§ 17. Traci moc uchwała nr XXIX/168/2009 Rady Miejskiej w Złotoryi z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród.

§ 18. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Złotoryja

§ 19. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2010 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Andrzej Zajac

1811

UCHWAŁA NR XXXV/182/2010 RADY GMINY JEŻÓW SUDECKI

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

w sprawie regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, zasady wynagradzania za godziny nadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń ze stosunku pracy zatrudnionym w szkołach prowadzonych przez Gminę Jeżów Sudecki

Na podstawie art. 30, ust. 6 i 6a, art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) Rada Gminy uchwala regulamin określający wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, zasady wynagradzania za godziny nadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw, oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń ze stosunku pracy.

§ 1. Regulamin niniejszy ma zastosowanie do nauczycieli posiadających poszczególne stopnie awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach podstawowych i gimnazjum, prowadzonych przez Gminę Jeżów Sudecki.

§ 2. Ileć w regulaminie jest mowa o:

- 1) Karcie Nauczyciela – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela ,
- 2) Rozporządzeniu – rozumie się przez to rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 stycznia 2005 roku w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z 2006 r. ze zm./
- 3) wynagrodzeniu zasadniczym nauczyciela stażysty – należy przez to rozumieć wysokość stawki wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela posiadającego stopień awansu zawodowego nauczyciela stażysty z tytułem zawodowym magistra z przygotowaniem pedagogicznym, obowiązującym w gminie Jeżów Sudecki,
- 4) organie prowadzącym szkołę – rozumie się przez to Gminę Jeżów Sudecki
- 5) szkole – należy przez to rozumieć: szkołę lub zespół szkół, dla której organem prowadzącym jest Gmina Jeżów Sudecki,
- 6) dyrektora lub wicedyrektora – należy rozumieć dyrektora lub wicedyrektora szkoły,
- 7) wójcie – należy rozumieć Wójta Gminy Jeżów Sudecki,
- 8) roku szkolnym – należy przez to rozumieć okres pracy szkoły od 1 września danego roku do 31 sierpnia roku następnego,
- 9) klasie – należy przez to rozumieć także oddział lub grupę,

- 10) uczniu – rozumie się przez to także wychowanka,
- 11) tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin – należy przez to rozumieć tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin, o którym mowa w art. 42 ust. 3, ust. 4a lub ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela i § 1 ust. 1 Rozporządzenia,
- 12) zakładowej organizacji związkowej – rozumie się przez to Zarząd Oddziału ZNP w Jeleniej Górze i Komisję Międzyzakładową NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Jeleniej Górze.

ROZDZIAŁ II

DODATEK ZA WYSLUGĘ LAT

§ 3.

- 1) Przy ustalaniu prawa do dodatku za wysługę lat stosuje się zasady i normy wymienione w § 7 Rozporządzenia oraz art. 33 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela.
- 2) Nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin przysługuje dodatek za wysługę lat proporcjonalnie do wymiaru wynagrodzenia.
- 3) Dodatki za wysługę lat przyznaje dla nauczycieli dyrektor szkoły.

ROZDZIAŁ III

DODATEK MOTYWACYJNY

§ 4.

- 1) Wysokość środków finansowych przeznaczonych na dodatki motywacyjne dla nauczycieli w szkole, stanowi wskaźnik w wysokości 5% płacy zasadniczej nauczycieli w niej zatrudnionych.
- 2) Nauczycielowi może być przyznany dodatek motywacyjny, stanowiący procentowy wskaźnik wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela stażysty w granicach od 0% do 20% .
- 3) Wysokość dodatku motywacyjnego zależna jest od osiągniętych efektów pracy nauczyciela
- 4) Warunkiem przyznania nauczycielom dodatku motywacyjnego jest spełnienie wymogów określonych w § 6 Rozporządzenia. Ponadto dodatek motywacyjny i jego przyznanie uzależniona jest od spełnienia znacznej części następujących kryteriów w zakresie:
 - Osiągnięć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, takich jak:
 - a) uzyskiwanie przez uczniów z uwzględnieniem ich możliwości oraz warunków pracy nauczyciela, dobrych osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych potwierdzonych

- wynikami klasyfikacji lub promocji, efektami egzaminów i sprawdzianów albo sukcesami w konkursach, zawodach, olimpiadach, itp.,
 - b) wprowadzanie innowacji i różnorodności metodycznych w odniesieniu do zajęć dydaktycznych i wychowawczych we współpracy z nauczycielami metodykami,
 - c) przygotowanie i prowadzenie w ramach zespołów przedmiotowych lekcji otwartych z zastosowaniem innowacji i różnorodności metodycznych w odniesieniu do zajęć dydaktycznych i wychowawczych,
 - d) umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych uczniów we współpracy z ich, rodzicami, opiekunami prawnymi jak również pedagogiem szkolnym i Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną,
 - e) pełne rozpoznanie środowiska wychowawczego uczniów, aktywne i efektywne działanie na rzecz uczniów potrzebujących szczególnej opieki, współpraca z Policją i instytucjami wspierającymi.
- Jakości świadczonej pracy, w tym związanej z powierzonym stanowiskiem kierowniczym, dodatkowym zadaniem lub zajęciem, a w szczególności:
- a) systematyczne i efektywne przygotowanie się do przydzielonych obowiązków,
 - b) podnoszenie umiejętności zawodowych,
 - c) wzbogacenie własnego warsztatu pracy,
 - d) dbałość o estetykę i sprawność powierzonych pomieszczeń, pomocy dydaktycznych lub innych urządzeń szkolnych,
 - e) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, w tym pedagogicznej,
 - f) rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych,
 - g) przestrzeganie dyscypliny pracy,
- Zaangażowania w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt. 2 i 3 ustawy Karta Nauczyciela, a w szczególności:
- a) udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych,
 - b) udział w komisjach przedmiotowych i innych,
 - c) opiekowanie się samorządem uczniowskim lub innymi organizacjami uczniowskimi działającymi na terenie szkoły,
 - d) prowadzenie lekcji koleżeńskich, przejawianie innych form aktywności w ramach Wewnątrzszkolnego Doskonalenia Nauczycieli,
 - e) aktywny udział w realizowaniu innych zadań statutowych szkoły,
- 5) Warunkami dodatkowymi przyznania dodatku motywacyjnego dla dyrektora i wicedyrektora szkoły – oprócz kryteriów wymienionych w pkt 4, są:
- a) poprawne i terminowe opracowanie arkusza organizacyjnego,
 - b) tworzenie warunków do realizacji zadań dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych, wyposażanie szkoły w odpowiednie środki dydaktyczne, niezbędny sprzęt,
 - c) sprawowanie nadzoru pedagogicznego w tym: realizacja programów nauczania, ocena pracy nauczycieli, opieka nad nauczycielami rozpoczynającymi pracę w zawodzie, zachęcanie do innowacji i eksperymentów, motywowanie do doskonalenia zawodowego, realizacja zaleceń i wniosków organu nadzoru pedagogicznego,
 - d) współdziałanie z organem prowadzącym w zakresie realizacji zadań edukacyjnych i wychowawczych oraz realizacja wniosków i zaleceń organu prowadzącego,
 - e) opracowanie i realizacja planu finansowego szkoły, pozyskiwanie środków pozabudżetowych, celowe i oszczędne wydatkowanie środków finansowych,
 - f) właściwe i racjonalne organizowanie działalności administracyjno-gospodarczej, zgodne z potrzebami szkoły prowadzenie polityki kadrowej, dbałość o stan techniczny i estetykę obiektów szkolnych, racjonalne zarządzanie nieruchomością i majątkiem szkolnym,
 - g) zapewnienie i przestrzeganie wymaganych prawem przepisów bhp i ppoż.,
 - h) dbałość o właściwą atmosferę pracy i kształtowanie odpowiednich relacji międzyludzkich w stosunku do rodziców dzieci, współpracowników jak i podwładnych,
 - i) współpraca ze statutowymi organami szkoły i związkami zawodowymi.
- 6) Przyznawanie dodatku motywacyjnego dla nauczyciela, w granicach przyznaných środków finansowych, ustala dyrektor szkoły.
- 7) Przyznawanie dodatku motywacyjnego dla nauczyciela, któremu powierzono stanowisko dyrektora dokonywane jest przez Wójta Gminy Jeżów Sudecki na wniosek Sekretarza Gminy uwzględniając stosowne kryteria.
- § 5.**
- 1) Dodatek motywacyjny przyznawany jest na okres 6 miesięcy po przepracowaniu przez nauczyciela 6 miesięcy w danej szkole.
 - 2) Wysokość dodatku wylicza się proporcjonalnie do przepracowanego okresu. Dodatek ustala się dzieląc kwotę przez trzydzieści dni i mnożąc przez dni przepracowane.
- ROZDZIAŁ IV**
- DODATEK FUNKCYJNY**
- § 6.**
- 1) Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko dyrektora lub wicedyrektora szkoły przyznaje się miesięczny dodatek funkcyjny w wysokości określonej w pkt 3.
 - 2) Dodatek funkcyjny przysługuje również nauczycielom realizującym dodatkowe zajęcia i zadania, do których zalicza się:
 - wychowawstwo klasy
 - opiekuna stażu
 - 3) Wysokość dodatku funkcyjnego określona jest w tabeli nr 1.
 - 4) Wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły, w granicach stawek określonych tabelą ustala Wójt, uwzględniając między innymi wielkość szkoły, jej strukturę organizacyjną, łączna

liczbę oddziałów, ilość stanowisk kierowniczych, złożoność zadań wynikających z zajmowanego stanowiska.

- 5) Dla nauczyciela zajmującego inne stanowisko kierownicze, oraz wykonującego inne dodatkowe zadania określone w pkt 2 wysokość dodatku funkcyjnego ustala dyrektor szkoły.
- 6) Dodatek funkcyjny na zasadach określonych w pkt. 1 przysługuje również nauczycielom, którym powierzono obowiązki kierownicze w zastępstwie.

§ 7.

- 1) W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków, o których mowa w § 6 pkt 1 i 2 nauczycielowi przysługuje dodatek funkcyjny z każdego z tytułów.
- 2) Dodatki funkcyjne przyznane z tytułu pełnienia obowiązków opiekuna stażu przysługują za każdą osobę odbywającą staż i powierzoną nauczycielowi.
- 3) Dodatki funkcyjne przyznane z tytułu pełnienia obowiązków wychowawcy klasy przysługują za każdą klasę powierzoną nauczycielowi niezależnie od wymiaru czasu pracy.

ROZDZIAŁ V

DODATEK ZA WARUNKI PRACY

§ 8.

- 1) Nauczycielowi przysługuje dodatek za warunki pracy z tytułu pracy w trudnych, uciążliwych dla zdrowia warunkach określonych w przepisach § 8 i 9 Rozporządzenia.
- 2) Wysokość dodatku, o którym mowa w pkt 1 uzależniona jest od:
 - a) stopnia trudności lub uciążliwości dla zdrowia realizowanych prac lub zajęć,
 - b) wymiaru czasu pracy realizowanego w warunkach, o których mowa w pkt 1.
- 3) Nauczycielowi przysługuje dodatek za warunki pracy z tytułu ich wykonywania w:
 - a) trudnych warunkach – w wysokości 15% stawki godzinowej za:
 - zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze z dziećmi i młodzieżą upośledzoną umysłowo w stopniu głębokim,
 - prowadzenie indywidualnego nauczania dziecka zakwalifikowanego do kształcenia specjalnego,
 - zajęć dydaktycznych w klasach łączonych w szkołach podstawowych.
 - b) uciążliwych warunkach w wysokości 20% stawki godzinowej, za zajęcia wymienione ppkt 1 i prowadzonych z dziećmi i młodzieżą, których stan zdrowia z powodu stanów chorobowych, wymienionych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 2002 roku w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. Nr 17, poz. 162), uzasadnia konieczność sprawowania stałej opieki lub udzielania pomocy oraz z dziećmi i młodzieżą powyżej 16 roku życia, u których wystąpiło naruszenie sprawności organizmu z przyczyn, o których mowa w § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra

Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328).

- 4) Dodatek za trudne warunki pracy określone wyżej wypłaca się w całości, jeżeli nauczyciel realizuje w tych warunkach cały obowiązujący go wymiar godzin, oraz gdy nauczyciel, któremu powierzono stanowisko kierownicze w szkole realizuje w tych warunkach obowiązujący go wymiar godzin.
- 5) Wysokość dodatków za warunki pracy, z uwzględnieniem wymienionych warunków, w których umowa w pkt 3, ustala dla nauczyciela dyrektor szkoły, a dla dyrektora Wójt.

ROZDZIAŁ VI

GODZINY PONADWYMIAROWE I DORAŻNYCH ZASTĘPSTW

§ 9.

- 1) Wynagrodzenie za jedną godzinę ponadwymiarową ustala się dzieląc stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkami za warunki pracy) przez miesięczną liczbę obowiązkowego wymiaru zajęć, ustalonego dla danego rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych realizowanych w ramach godzin ponadwymiarowych nauczyciela.
- 2) Miesięczną liczbę obowiązkowego wymiaru zajęć nauczyciela ustala się, mnożąc tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.
- 3) Wynagrodzenie za jedną godzinę doraźnych zastępstw ustala się jak za jedną godzinę ponadwymiarową.

ROZDZIAŁ VII

NAGRODY, ICH WYSOKOŚĆ ORAZ ZASADY I KRYTERIA PRYZNAWANIA

§ 10.

- 1) W budżecie gminy tworzy się fundusz nagród dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze i opiekuńcze w wysokości 1% planowanego rocznego osobowego funduszu wynagrodzeń.
- 2) Środki stanowiące 0,8% przekazywane są bezpośrednio do budżetów placówek z przeznaczeniem na nagrody, którymi dysponuje dyrektor.
- 3) Środki stanowiące 0,2% przeznacza się na nagrody dla nauczycieli będące w dyspozycji Wójta.

§ 11. Nagrody Dyrektora szkoły jak również nagrody Wójta przyznawane nauczycielom oraz odpowiednio dyrektorom szkół i placówek w szczególności za:

- 1) W zakresie pracy dydaktyczno-wychowawczej:
 - inspirowanie lub podejmowanie działań innowacyjnych w zakresie wdrażania nowatorskich metod nauczania i wychowania, opracowywania autorskich programów i publikacji, dbałość o wysoką jakość zajęć dydak-

- tycznych poprzez stałe podnoszenie poziomu wiedzy merytorycznej i metodycznej,
- osiąganie dobrych wyników w nauczaniu, potwierdzonych na sprawdzianach kompetencji, potwierdzonych wynikami nadzoru pedagogicznego lub oceną jej uczestników oraz zakwalifikowaniem się uczniów do udziału w zawodach, olimpiadach przedmiotowych, w konkursach, przeglądach i festiwalach, co najmniej na szczeblu okręgowym (rejonowym), rozwijanie indywidualnych cech uczniów i wspomaganie ich wszechstronnego rozwoju, osiągnięcia w pracy z uczniami uzdolnionymi lub uczniami mającymi trudności w nauce,
 - przygotowywanie i wzorowe organizowanie uroczystości szkolnych lub środowiskowych, takich jak: nadanie szkole imienia, wręczenia sztandaru, dni patrona szkoły lub placówki,
 - organizowanie imprez kulturalnych, sportowych, rekreacyjnych i wypoczynkowych dla uczniów,
 - prowadzenie działalności wychowawczej w klasie poprzez organizowanie wycieczek, udział uczniów w spektaklach teatralnych, koncertach, wystawach i spotkaniach z interesującymi ludźmi prawidłowe organizowanie wypoczynku dla dzieci i młodzieży,
 - udokumentowane osiągnięcia w pracy z uczniami między innymi mającymi trudności w nauce lub pracy resocjalizacyjnej z uczniami.
- 2) W zakresie pracy opiekuńczo-wychowawczej:
- zapewnia pomoc i opiekę uczniom będącym w trudnej sytuacji materialnej lub życiowej, pochodzącym z rodzin ubogich lub patologicznych,
 - inspirowanie lub prowadzi działalność mającą na celu zapobieganie i zwalczanie przejawów patologii społecznej wśród dzieci i młodzieży, w szczególności narkomanii i alkoholizmu, osiąganie dobrych wyników w pracy resocjalizacyjnej z uczniami,
 - organizuje współpracę szkoły lub placówki z rodzicami, jednostkami wspomagającymi działalność statutową szkoły takich jak służba zdrowia, Policja oraz organizacjami i stowarzyszeniami,
- a) współpraca ze środowiskiem szkoły celem ujednolicenia procesu wychowawczego.
- 3) W zakresie inicjatywy własnej nauczyciela i dyrektora oraz realizacji innych zadań statutowych szkoły:
- udział w zorganizowanych formach doskonalenia zawodowego, inspirowanie do doskonalenia zawodowego nauczycieli, podejmowanie działań na rzecz urzędu i wyposażenia własnego warsztatu pracy, inicjowania różnorodnych działań rady pedagogicznej służących podnoszeniu jakości pracy szkoły,
 - zaangażowanie w prace na rzecz szkoły, kierowanie zespołem samokształceniowym, problemowym, współpraca z ośrodkami do kształcenia nauczycieli,
 - udzielanie aktywnej pomocy w adaptacji zawodowej nauczycieli podejmujących pracę w zawodzie nauczyciela,
 - diagnozowanie pracy szkoły, prawidłowa realizacja planu wydatków budżetowych i prawidłowe prowadzenie dokumentacji związanej ze stanem inwentaryzacyjnym szkoły, pozyskiwanie środków pozabudżetowych na rzecz szkoły,
 - aktywność przy rekrutacji i pozyskiwaniu uczniów i wychowanków do szkoły,
 - zaangażowanie w poprawę stanu technicznego i doposażenia bazy szkolnej, remonty, inwestycje i prace wykonywane we własnym zakresie,
 - inicjowanie i aktywne uczestnictwo w działaniach oświatowych na terenie Gminy Jeżów Sudecki.
- § 12.**
- 1) Nagrody, o których mowa w § 10, są przyznawane z okazji Dnia Edukacji Narodowej.
 - 2) W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor za zgodą Wójta lub Wójt, może przyznać nagrodę nauczycielowi w innym terminie.
- § 13.**
- 1) Nagrodę Wójta ustala się w wysokości nie wyższej niż 150% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela stażysty.
 - 2) Nagroda dyrektora nie może przekroczyć 100% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela stażysty
- § 14.**
- 1) Wójt przyznaje nagrodę z własnej inicjatywy lub na wniosek, według wzoru określonego w załączniku do uchwały, z którym mają prawo wystąpić:
 - a) Dyrektor – dla nauczyciela zatrudnionego w danej szkole,
 - b) organ nadzoru pedagogicznego – dla dyrektora szkoły,
 - c) organizacje związkowe – dla nauczycieli i dyrektora szkoły.
 - d) Rada Pedagogiczna – dla nauczycieli i dyrektora szkoły,
 - e) Rada Rodziców – dla nauczycieli i dyrektora szkoły.
 - 2) Wnioski, o których mowa w pkt. 1, składane są w Urzędzie Gminy Jeżów Sudecki w terminie do dnia 25 września każdego roku.
 - 3) Dyrektor przyznaje nagrodę z własnej inicjatywy lub na wniosek organów szkoły.
 - 4) Wnioski do dyrektora składane są w terminie do 25 września każdego roku, według wzoru określonego w załączniku do uchwały.
 - 5) Wnioski o nagrodę Wójta i dyrektora rozpatrywane są w terminie 14 dni od ostatecznego terminu ich składania
- § 15.** Nagroda Wójta lub dyrektora może być przyznana nauczycielowi, który przepracował w szkole, co najmniej 1 rok.
- § 16.** Nauczyciel, któremu została przyznana nagroda, otrzymuje dyplom, którego odpis umieszcza się w jego teczkę akt osobowych.

ROZDZIAŁ VIII
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 17.

- 1) Regulamin został uzgodniony z Zarządem Oddziału ZNP w Jeleniej Górze i Komisją Międzyzakładową NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Jeleniej Górze.
- 2) Zmian w regulaminie dokonuje Rada Gminy po uzgodnieniu treści z właściwymi strukturami

związków zawodowych działających w oświacie.

§ 18. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jeżów Sudecki.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Artur Smolarek

**Załącznik do uchwały nr XXXV/182/
/2010 Rady Gminy Jeżów Sudecki
z dnia 28 kwietnia 2010 r.**

WNIOSEK

o przyznanie nagrody **Dyrektora/Wójta Gminy**

Pani/Panu /imię-imiona/ /nazwisko/
 /data urodzenia/ /m-ce urodzenia/

/wykształcenie/	/st. awansu zawodowego/	/staż pracy pedagogicznej/
-----------------	-------------------------	----------------------------

Zatrudnionej /mu/ w
/nazwa szkoły, stanowisko/

Aktualna ocena pracy /data i stopień/

Dotychczas otrzymane nagrody

.....

/podać stopień nagrody i rok otrzymania/

Uzasadnienie wniosku, zgodnie z kryteriami określonymi w par. 11 Regulaminu

.....

/miejscowość i data/	/wnioskujący/
----------------------	---------------

Opinia uprawnionych organów

Wysokość i stawki dodatku funkcyjnego

Lp.	Stanowisko kierownicze lub rodzaj dodatkowego zajęcia, zadania	Wysokość dodatku w wymiarze miesięcznym	
1.	Dyrektor Zespołu Szkół, Dyrektor Szkoły	do 100%	Wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela stażysty
2.	Wicedyrektor	do 80%	
3.	Za wychowawstwo klasy liczącej: – do 19 uczniów – od 20 uczniów	60 zł 90 zł	
4.	Za sprawowanie funkcji opiekuna stażu	60 zł	

1812

**UCHWAŁA NR LXIV/525/2010
RADY GMINY ŚWIDNICA**

z dnia 21 kwietnia 2010 r.

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
obszaru położonego we wsi Wilków**

Na podstawie art. 18 ust. 2 punkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 20, ust. 1 ustawy o z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z dnia 10 maja 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) oraz w związku z uchwałą nr XVII/121/2007 Rady Gminy Świdnica z dnia 26 października 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Wilków, obejmującego działkę nr 18/1, Rada Gminy Świdnica, po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Świdnica, uchwala co następuje:

§ 1. Przedmiotem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obszar położony we wsi Wilków w Gminie Świdnica, o powierzchni 0,39 ha, w granicach określonych na rysunku planu.

§ 2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) załącznik nr 1 – rysunek planu w skali 1 : 2000,
- 2) załącznik nr 2 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu,
- 3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

§ 3. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) planie – należy przez to rozumieć niniejszy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
- 2) działce – należy przez to rozumieć zabudowaną lub niezabudowaną działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z odrębnych przepisów i nie jest objęta w niniejszym planie zakazem zabudowy,
- 3) wskaźnik zabudowy – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni zabudowy obiektów kubaturowych do powierzchni działki,
- 4) przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć, że powinno być ono realizowane na powierzchni większej niż 50% powierzchni działki,
- 5) przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć, że funkcje wymienione w tabeli nr 1 jako dopuszczalne mogą być realizowane na powierzchni mniejszej niż 50% powierzchni działki, funkcje istniejące bilansuje się łącznie z projektowanymi,
- 6) zabudowie jednorodzinnej – należy przez to rozumieć zabudowę jednorodzinną, jak również małe domy mieszkalne do 4 lokali mieszkalnych,
- 7) terenie – należy przez to rozumieć kontur wydzielony na rysunku planu linią rozgraniczającą i opisany oznaczeniem literowo-cyfrowym, po-

siadający jednakowe ustalenia funkcjonalno-przestrzenne.

Rozdział 1

Przeznaczenie terenów oraz zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w tym parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu

§ 4. 1. Ustala się podstawowe przeznaczenie terenu wyznaczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczonego w kolumnie

2. tabeli nr 1 symbolem literowym. Zasady przeznaczenia terenu pod określoną funkcję podstawową i dopuszczalną określają odpowiednio 3. i 4. kolumna tabeli:

tabela nr 1 – przeznaczenie terenów

Lp.	oznaczenie funkcji terenu	przeznaczenie terenu	
			dopuszczalne (do 50% terenu)
1	2	3	4
1.	MN	tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	tereny sportu i rekreacji; usługi realizowane jako wbudowane – do 30% powierzchni użytkowej obiektu o funkcji podstawowej; drogi wewnętrzne

2. Ustala się, że lokalizacja zabudowy garażowej, gospodarczej, zieleni urządzonej, miejsc postojowych w granicach terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, a przeznaczonych pod zabudowę kubaturową, jest zgodna z planem.

3. Ustala się, że poza funkcjami określonymi w ustaleniach szczegółowych na całym obszarze opracowania możliwa jest lokalizacja obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej na ewentual-

nie wydzielonych działkach o powierzchni do 500 m².

§ 5. Wskaźniki zagospodarowania działki i parametry zabudowy odnoszą się do jej przeznaczenia niezależnie od kwalifikacji czy jest ono podstawowe, czy dopuszczalne.

§ 6. 1. Ustala się wskaźniki zagospodarowania działki zgodnie z tabelą nr 2:

tabela nr 2 – wskaźniki zagospodarowania działki

Lp.	przeznaczenie terenu	maksymalny wskaźnik zabudowy działki [%]	minimalna powierzchnia biologicznie czynna [%]
1	2	3	4
2	MN	35	60

2. Ustala się, że minimalna powierzchnia zabudowy projektowanego obiektu mieszkalnego: 80 m².

3. Ustala się następujące warunki rozbudowy:

- 1) geometria dachu powinna nawiązywać do geometrii dachu budynku istniejącego z tolerancją spadku połaci do 10%,

2) dopuszcza się zachowanie wysokości istniejącego budynku,

3) elewacje winny nawiązywać do tektoniki istniejącego obiektu.

§ 7. 1. Ustala się parametry kształtowania zabudowy zgodnie z tabelą nr 3:

tabela nr 3 – parametry kształtowania zabudowy

Lp.	przeznaczenie zabudowy	max wysokość zabudowy [m]	geometria dachów	spadek głównych połaci dachu [°]
1	2	3	4	5
1.	MN	10	kalenica prostopadła lub równoległa do ulicy	30÷45
2.	obiekty garażowe i gospodarcze na terenach zabudowy mieszkaniowej	nie wyższe niż dopuszczona wysokość zabudowy o funkcji podstawowej	kierunek kalenicy – prostopadły lub równoległy do budynku głównego	spadki jak w budynku o funkcji podstawowej lub dopuszczalnej z tolerancją do 10%

2. Zaleca się dostosowanie parametru nowej zabudowy do zabudowy istniejącej w sąsiedztwie i dostępnej z tej samej drogi; sąsiedztwem jest najbliższy budynek (o tej samej funkcji), jeśli odległość do najbliższego budynku jest większa niż 50 m należy stosować parametr ustalony w tabeli nr 3.

3. Zakazuje się realizacji dachów o przesuniętej w pionie kalenicy lub o niesymetrycznych

spadkach połaci, również wtedy, gdy takie występują w sąsiedztwie.

4. Geometria dachu powinna nawiązywać do budynku sąsiedniego z zastrzeżeniem punktu 3. Dopuszcza się wprowadzenie naczółków, lukarn, okien połaciowych bez limitowania nachylenia połaci dachów.

5. Dopuszcza się odstąpienie od ustalonych parametrów jeśli budynki gospodarcze są lokowa-

ne w głębi działki, minimum 30 m za budynkiem frontowym.

6. Dopuszcza się zabudowę gospodarczą i garażową w odległości mniejszej niż 3 m od granic działki oraz przy granicy wyłącznie w przypadku gdy sąsiednia działka ma takie same przeznaczenie w planie.

7. Zakazuje się stosowania ogrodzeń pełnych o wysokości powyżej 120 cm od dróg i ulic.

8. Dopuszcza się tymczasowe lokalizacje obiektów handlowych o powierzchni użytkowej do 20 m² i wysokości do 3,5 m bez prawa wydzielenia odrębnej działki na ten cel.

Rozdział 2

Zasady ochrony środowiska, przyrody

§ 8. Ustala się:

1. na terenie oznaczonym symbolem 1,MN obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

2. działalność gospodarcza prowadzona w obrębie terenów mieszkaniowych nie może powodować dojazdu samochodów ciężarowych o nośności powyżej 3,5 t.

§ 9. Do celów grzewczych planować stosowanie paliw ekologicznych.

§ 10. Gospodarowanie odpadami innymi niż niebezpieczne należy prowadzić zgodnie z gminnym planem gospodarki odpadami.

§ 11. Działalność gospodarcza nie może powodować uciążliwości wykraczających poza granice terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Rozdział 3

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

§ 12. Na obszarze planu nie występują obiekty lub tereny objęte ochroną.

Rozdział 4

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

§ 13. Ustala się następujące wymagania dotyczące kształtowania przestrzeni publicznych:

1) zakaz stosowania barier architektonicznych powodujących ograniczenie dostępności przez osoby niepełnosprawne,

2) w strefach pieszych należy przewidzieć strefy wypoczynku z zielenią towarzyszącą,

3) powierzchnię biologicznie czynną realizować jako zieleń urządzoną,

4) lokalizacja reklam nie może naruszać widoczności dróg publicznych, ani przesłaniać lub stanowić bezpośredniego tła dla znaków drogowych,

5) szyldy, reklamy i tablice informacyjne umieszczone na budynkach nie mogą deformować bryły ani zakłócać ich fasad; powinny nawiązywać do tektoniki fasad.

Rozdział 5

Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów

§ 14. Na obszarze planu nie występują tereny i obiekty objęte ochroną na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział 6

Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości

§ 15. Nie ustala się granic obszarów wymagających scaleń i podziałów nieruchomości.

§ 16. Ustala się:

- podział nieruchomości winien uwzględniać parametry i wskaźniki istniejącej i projektowanej zabudowy; nie dopuszcza się wydzielenia nowej działki z istniejącą zabudową nie spełniającą przedmiotowych warunków,
- dopuszcza się ustanowienie służebności drogowej do jednej działki (minimalna szerokość przejazdu – 3,5 m).

Rozdział 7

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu

§ 17. Na obszarze planu nie występują tereny, na których wymagane są szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w ich użytkowaniu.

Rozdział 8

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji

§ 18. 1. Ustala się minimalne ilości miejsc parkingowych na działce zgodnie z tabelą nr 5:

tabela nr 5 – miejsca parkingowe

Lp.	funkcja obiektu	ilość miejsc parkingowych	jednostka odniesienia
1	2	3	4
1.	budynki mieszkalne (mieszkania)	1÷2	1 mieszkanie lub dom jednorodzinny
2.	biura i budynki administracji	1	30 ÷ 40 m ² pow. użytkowej
3.	pomieszczenia o dużej częstotliwości odwiedzających (praktyki lekarskie, biura wysyłkowe)	1	20 ÷ 30 m ² pow. użytkowej

2. Nie dopuszcza się bilansowania miejsc postojowych wzdłuż ulic (nie dotyczy obiektów celu publicznego).

3. Dopuszczenie włączeń indywidualnych do dróg publicznych ustala zarządca drogi.

4. Ustala się, że wydzielenie drogi wewnętrznej realizowanej w obrębie terenów przeznaczonych pod zainwestowanie kubaturowe powinno spełniać następujące wymagania:

- 1) minimalna szerokość drogi: 8 m,
- 2) zarząd drogi należy do właścicieli nieruchomości, które obsługuje,
- 3) miejsce i warunki włączenia do publicznego układu komunikacyjnego określa zarządca drogi publicznej,
- 4) wyznaczenie drogi wewnętrznej nie mającej dwustronnego połączenia z układem dróg publicznych wymaga wyznaczenia placu do zawracania pojazdów; w przypadku uznania drogi wewnętrznej jako drogi pożarowej plac do zawracania winien mieć wymiary 20x20 m.

Rozdział 9

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej

§ 19. 1. Ustala się następujące zasady zaopatrzenia w wodę:

- 1) zachowuje się istniejące sieci wodociągowe, dopuszczając przebudowę odcinków sieci ze względów technicznych i eksploatacyjnych oraz, dla poszczególnych obszarów zabudowanych lub przeznaczonych pod zabudowę – adaptuje się dotychczasowy system zaopatrzenia w wodę,
- 2) dopuszcza się możliwość korzystania z indywidualnych studni lub inny system zaopatrzenia w wodę terenów,
- 3) dopuszcza się możliwość wymiany i remontów istniejących sieci, a także zmiany ich przebiegów w przypadku kolizji z projektowanym zainwestowaniem,
- 4) dopuszcza się wariantowe wykorzystanie źródeł oraz reorganizację systemu zaopatrzenia w wodę w zakresie niezbędnym dla prawidłowego funkcjonowania Gminy.

2. Ustala się następujące zasady odprowadzenia i oczyszczania ścieków:

- 1) przyjmuje się zasadę wyposażenia wszystkich obszarów zainwestowania w systemy kanalizacji oraz, dla poszczególnych obszarów zabudowanych lub przeznaczonych pod zabudowę - ustala się budowę kanalizacji sanitarnej grawitacyjno-tłocznej z przepompowniami sieciowymi, ścieki z obrębu wsi odprowadzane kanałem do istniejącej kanalizacji we wsi Pszenno
- 2) dopuszcza się:
 - prowadzenie projektowanych sieci pod warunkiem, że nie ograniczą one możliwości wykorzystania terenu w sposób określony w planie,
 - inne systemy odprowadzania i oczyszczania ścieków z terenów nowego zainwestowania objętych niniejszym planem,
 - tymczasowe użytkowanie szczelnego szamba lub realizację przydomowej oczyszczalni

ścieków jeśli nie można podłączyć obiektu do sieci kanalizacji sanitarnej;

- 3) ustala się konieczność podczyszczania ścieków wytworzonych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, przed odprowadzeniem ich do kanalizacji, jeżeli nie będą odpowiadały normom jakościowym.

3. Ustala się następujące zasady w zakresie odprowadzenia ścieków opadowych:

- 1) odprowadzenie ścieków opadowych należy przewidzieć do istniejących odbiorników,
- 2) dla nawierzchni utwardzonych, nieprzepuszczalnych o powierzchni powyżej 1000 m² wymaga się zastosowania separatorów dla ścieków opadowych, obowiązek zastosowania separatorów dla nawierzchni o pow. powyżej 1000 m² nie dotyczy dróg i ulic jeśli zezwalają na to przepisy odrębne,
- 3) powyższe ustalenie nie zwalnia inwestorów z obowiązku wykonania separatorów (lub innych, wymaganych urządzeń) jeśli skład odprowadzanych ścieków opadowych tego wymaga.

4. Ustala się następujące zasady zaopatrzenia w gaz:

- 1) zasilanie w gaz przewidziano z projektowanych sieci z możliwością ich rozbudowy;
- 2) dopuszcza się wprowadzenie niskociśnieniowej sieci zaopatrzenia w gaz.

5. Ustala się następujące zasady w zakresie elektroenergetyki:

- 1) zasilanie w energię elektryczną przewidziano z istniejących linii z możliwością ich rozbudowy,
- 2) na obszarze przeznaczonym w niniejszym planie pod zainwestowanie kubaturowe wymaga się prowadzenia nowych linii średniego i niskiego napięcia pod powierzchnią terenu,

6. Ustala się następujące zasady w zakresie sieci teletechnicznych:

- 1) sieci teletechniczne należy prowadzić pod powierzchnią terenu,
- 2) dopuszcza się budowę linii napowietrznych tylko w przypadku gdy nie ma możliwości przeprowadzenia ich pod ziemią.

7. Ustala się następujące zasady w zakresie gospodarki cieplnej:

- 1) gospodarka cieplna powinna zostać oparta na indywidualnych kotłowniach pracujących na paliwie gazowym lub na paliwach ropopochodnych,
- 2) dopuszcza się stosowanie kotłów ekologicznych na paliwo stałe (np.: spalające drewno, słomę lub węgiel z paleniskiem ekologicznym, np.: retortowym).
- 3) zakazuje się lokalizowania zbiorników na gaz w pasie terenu działki położonym między liniami rozgraniczającymi ulic a ścianą budynku.

§ 20. 1. Prowadzenie sieci infrastruktury technicznej lub realizacja urządzeń (np.: kolektory kanalizacji sanitarnej, pompownie ścieków, odstojniki wód opadowych, kolektory kanalizacji deszczowej, pompownie wody, zbiorniki wody, wodociągi, studnie, urządzenia i linie elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia, urządzenia – maszty i linie teletechniczne, urządzenia – np.: stacje re-

dukcyjno - pomiarowe i sieci gazowe itp.) jest możliwa na każdym terenie wskazanym w planie. Wielkość terenu przeznaczonego pod urządzenia infrastruktury technicznej nie może przekroczyć 500 m². Dopuszcza się wydzielenie na ten cel działki gruntu, do której dojazd powinien spełniać wymagania przejazdu pożarowego.

2. Dopuszcza się zmiany przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej.

Przepisy końcowe

§ 21. 1. Ustalenia dotyczące wskaźników zagospodarowania (zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej) oraz parametrów zabudowy określają warunki zagospodarowania i zabudowy działki.

§ 22. Ustala się stawkę procentową stanowiącą podstawę do określania opłaty, o której mowa

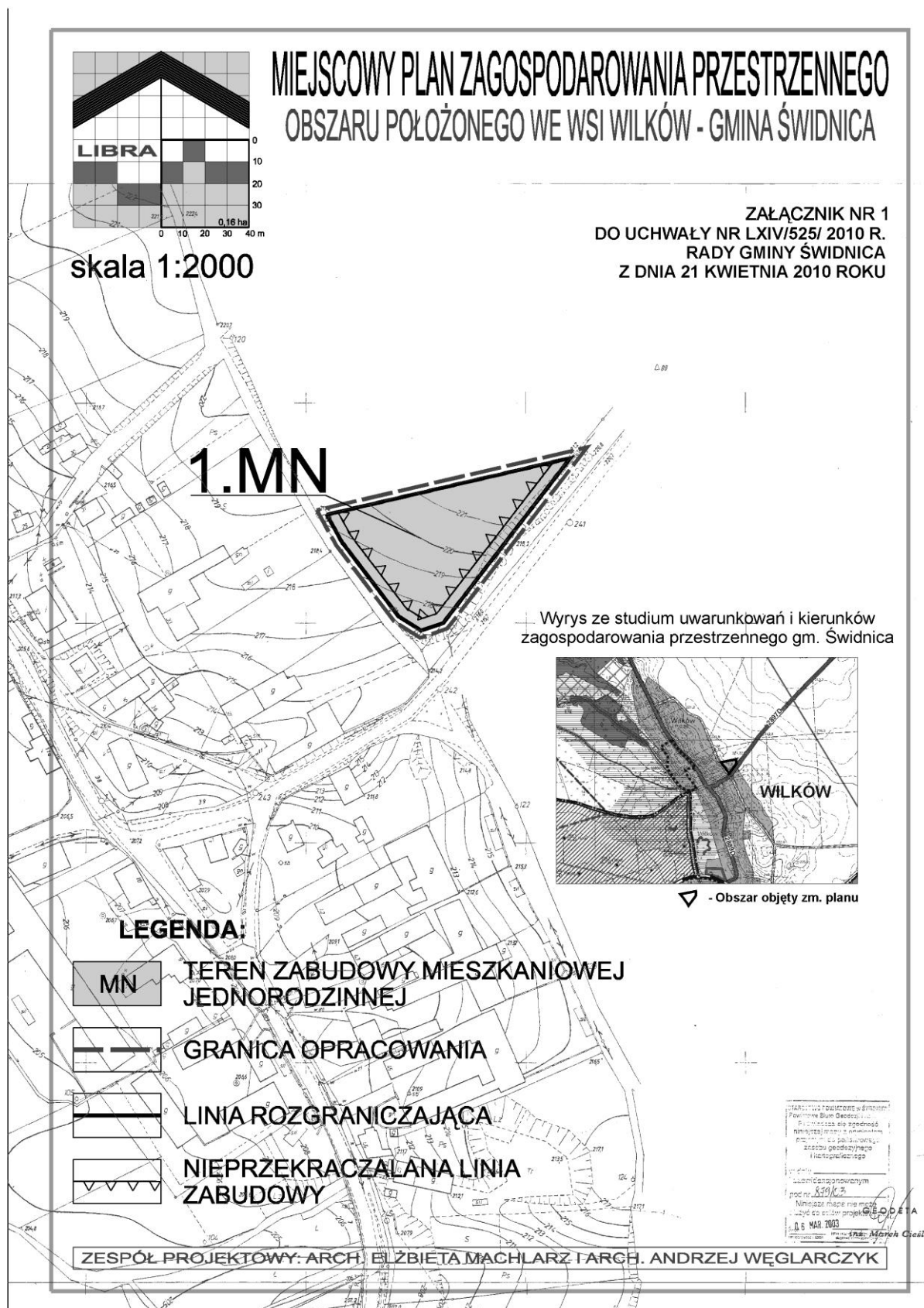
w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80 z 10 maja 2003, poz. 717 z późniejszymi zmianami) równą 30%. Nie pobiera się opłaty jeśli właścicielem nieruchomości jest gmina i nieruchomość ta nie jest przedmiotem dzierżawy wieczystej.

§ 23. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Świdnica.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie w terminie 30 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Henryk Sara

**Załącznik nr 1 do uchwały nr LXIV/
/525/2010 Rady Gminy Świdnica
z dnia 21 kwietnia 2010 r.**

**Załącznik nr 2 do uchwały nr LXIV/
/525/2010 Rady Gminy Świdnica
z dnia 21 kwietnia 2010 r.**

Zawierający informacje o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

1. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Wilków.

Do projektu planu miejscowego nie wniesiono uwag w okresie przewidzianym na ich składanie jak również w trakcie dyskusji publicznej.

2. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania.

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, będą finansowane z budżetu gminy, a także ze środków zewnętrznych.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr LXIV/
/525/2010 Rady Gminy Świdnica
z dnia 21 kwietnia 2010 r.**

Zawierający informacje o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, będą finansowane z budżetu gminy, a także ze środków zewnętrznych.

1813

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 133/09 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 lipca 2009 r.

po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 1 ust. 2 uchwały Rady Powiatu w Lwówku Śląskim z dnia 29 października 2008 r. nr XXV/57/08 w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/53/04 Rady Powiatu Lwóweckiego z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Maciej Guziński
 Sędzia NSA Józef Kremis
 Sędzia WSA Marcin Miemiec (sprawozdawca)

Protokolant Ewa Bogulak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie 8 lipca 2009 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na § 1 ust. 2 uchwały Rady Powiatu w Lwówku Śląskim
z dnia 29 października 2008 r. nr XXV/57/08

w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/53/04 Rady Powiatu Lwóweckiego z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim

- I. stwierdza nieważność zaskarżonego § 1 ust. 2 uchwały we fragmencie „w trybie bezprzetargowym”;
- II. określa, że zaskarżony przepis uchwały nie podlega wykonaniu.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski opierając się na art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm., dalej także jako u.s.p.), zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 1 ust. 2 uchwały Rady Powiatu Lwóweckiego nr XXV/57/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim, we fragmencie „w trybie bezprzetargowym”, żądając stwierdzenia nieważności zakwestionowanej części przepisu. Wojewoda w uzasadnieniu skargi powołał zaskarżony § 1 ust. 2 uchwały: „Zmienia się uchwałę Nr XXI/53/04 Rady Powiatu Lwóweckiego z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim w ten sposób, że: 2. w § 4 ust. 5 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: 3. Za zgodą Rady Powiatu wydzierżawianie nieruchomości dla jednostek realizujących zadania powiatu może nastąpić w trybie bezprzetargowym z możliwością ustalenia czynszu bez stosowania stawek określonych w § 4 ust. 7.” Zdaniem Wojewody, działaniem tym Rada Powiatu naruszyła art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm., dalej jako u.g.n.). Powołał się na przepis art. 37 ust. 1 u.g.n., który stanowi, że nieruchomości będące własnością Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków są sprzedawane lub oddawane w użytkowanie wieczyste w drodze przetargu. Wyjątki od tej zasady oraz prawne formy bezprzetargowego zbycia nieruchomości wymienione są enumeratywnie w art. 37 ust. 2 pkt 1 – 11 i w ust. 3 u.g.n. Wojewoda podkreślił, że przetarg jest zasadniczym trybem zbywania nieruchomości publicznych w sytuacji, gdy żaden przepis nie obliguje właściwego organu do bezprzetargowego zbycia nieruchomości. Z art. 37 ust. 4 u.g.n. wynika, że art. 37 ust. 1 u.g.n. stosuje się odpowiednio przy zawieraniu umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony. Wojewoda, odpowiednia rada lub sejmik, mogą wyrazić zgodę na odstąpienie od przetargowego trybu zawarcia tych umów. Według Wojewody oznacza to, że nieruchomości stanowiące własność powiatu mogą być oddawane w użytkowanie, dzierżawę lub najem na czas dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony tylko w drodze przetargu. Rada Powiatu może odstąpić od zasady trybu przetargowego zawierania tych umów jedynie wtedy, gdy zostaną spełnione przesłanki określone w art. 37 ust. 2 i 3 u.g.n. Wynika to ze zdania pierwszego art. 37 ust. 4 tej ustawy. Dla uzasadnienia swego stanowiska Wojewoda powołał się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2006 r. (I OSK 756/05), zgodnie z którym z art. 37 ust. 4 u.g.n. „wynika generalna zasada, że przy zawieraniu umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na okres do 3 lat nie obowiązuje tryb przetargowy, bowiem ten obowiązuje na okres dłuższy niż 3 lata. Tryb przetargowy ma miejsce na mocy odpowiedniego zastosowania ust. 1 tego artykułu. Odpowiednie zastosowanie aktu czy przepisu oznacza, że niektóre unormowania stosuje się wprost, inne wcale. Na tle art. 37 u.g.n. odwołanie się ust. 4 do odpowiedniego stosowania ust. 1 powoduje, że do zawierania umów, o których mowa w ust. 4 na dłużej niż 3 lata, ust. 1 będzie miał zastosowanie wprost, zatem również z zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 2 i 3 tego artykułu, bowiem ust. 1 się na nie powołuje. Natomiast ust. 2 i 3 będzie miał odpowiednie zastosowanie przy wyrażeniu zgody, o której mowa w zdaniu drugim ust. 4.” Wojewoda powołał się także na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 24 października 2007 r. (II SA/Gl 459/07), według którego przepis art. 37 ust. 4 zdanie 2 u.g.n. nie jest zbędny, gdyż zawiera normę kompetencyjną, określającą organy właściwe do udzielenia zgody na bezprzetargowy tryb zawierania wskazanych w nim umów. W konkluzji Wojewoda stwierdził, że w przypadku umów użytkowania, najmu lub dzierżawy nieruchomości należących do powiatu, zawieranych na czas oznaczony do 3 lat, stosuje się tryb bezprzetargowy, który wynika z art. 37 ust. 4 ustawy. Przy zawieraniu takich umów na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony tryb bezprzetargowy może być natomiast zastosowany tylko przy spełnieniu przesłanek zawartych w art. 37 ust. 2 i 3 ustawy. W odpowiedzi na skargę Powiat wniósł o jej oddalenie. Wskazał, że celem przepisu art. 37 ust. 4, wprowadzonego do ustawy o gospodarce nieruchomościami ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 141, poz. 1592), było zwiększenie kontroli organów stanowiących

samorządu terytorialnego nad wynajmowaniem i wydzierżawianiem nieruchomości. Według Powiatu, przepis ten określa dwa odrębne stany prawne w zakresie gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa oraz samorządowymi. Pierwszy stan określono w art. 37 zdanie 1. Wprowadza on zasadę, że przy zawieraniu umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, stosuje się odpowiednio (a więc z uwzględnieniem specyfiki – różnicy pomiędzy sprzedażą nieruchomości bądź oddaniem jej w użytkowanie, najem lub dzierżawę) art. 37 ust. 1 ustawy. Następuje to więc w drodze przetargu, chyba że zachodzą przesłanki określone w ust. 2 (nieruchomość jest zbywana w drodze bezprzetargowej, jeżeli ...) i ust. 3 (Wojewoda ..., odpowiednia rada lub sejmik ... mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu ...) powołanego przepisu art. 37). Zdaniem Powiatu, odmienną regulację wprowadza zdanie 2 art. 37 ust. 4 ustawy. Stanowi on, że wojewoda albo odpowiednia rada lub sejmik mogą wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umów użytkowania, najmu lub dzierżawy. Według Powiatu analiza językowa całego art. 37 ustawy prowadzi do wniosku, że uregulowano tam rygorystycznie zasady sprzedaży i oddawania w użytkowanie wieczyste nieruchomości, z wyłączeniem stanów określonych w art. 37 ust. 2. Przewidziano także stany, w których właściwe organy mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu (art. 37 ust. 3). Powiat podkreślił, że ustawodawca w art. 37 ust. 4 zdanie 2 dał właściwym organom kompetencję wyrażania zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego, nie wskazując żadnych przesłanek podjęcia takiego rozstrzygnięcia. Tym samym pozostawił tym organom ocenę, czy w konkretnej sytuacji odstąpić od trybu przetargowego. Znalazło to wyraz w zastosowaniu odmiennych pojęć prawnych: „mogą zwolnić z obowiązku”, „mogą wyrazić zgodę na odstąpienie” czy też „nieruchomość jest zbywana”, do określenia konkretnych kompetencji właściwych organów. W ocenie Rady Powiatu brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że Rada może wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego zawierania umów najmu, dzierżawy lub użytkowania tylko wtedy, gdy będą spełnione przesłanki z art. 37 ust. 2 i 3 ustawy. Bezsporne jest bowiem, że gdy zachodzą przesłanki z art. 37 ust. 2 ustawy, to właściwy organ (wykonawczy a nie stanowiący) sam zbywa nieruchomość bezprzetargowo, a także stosując ten przepis odpowiednio, wydzierżawia, wynajmuje albo użycza na okres dłuższy niż 3 lata bądź też na okres nieoznaczony. Nie potrzebuje przy tym zgody organu stanowiącego. Według Powiatu, należy zatem z tego wyprowadzić wniosek, że w przy zaistnieniu przesłanek z art. 37 ust. 3 ustawy, Rada Powiatu jako właściwy organ może zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu albo wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego. Rada Powiatu może nadto wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawierania umów dzierżawy, najmu albo użyczenia w innych uzasadnionych przypadkach. Przesłanki określone w art. 37 ust. 2 ustawy nie znajdują natomiast zastosowania w przypadku uregulowanym w art. 37 ust. 4 zdanie 2. Przesłanki określone w art. 37 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie są wyłącznymi przypadkami, w których Rada Powiatu może wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawierania umów dzierżawy, najmu albo użyczenia. Na rozprawie pełnomocnik Powiatu wnosząc o oddalenie skargi wskazał, że zaskarżona uchwała nie powołuje się na art. 37 ustawy o gospodarce gruntami, ale na art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej. W takiej sytuacji skarga jest nieuzasadniona, a przynajmniej przedwczesna. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) kontrola sądowo-administracyjna sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Zakres kontroli administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego inne niż określone w art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm., zwanej także u.p.s.a.), podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej (art. 3 § 1 w związku z § 2 pkt 6 u.p.s.a.). Ani ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ani ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm., zwana także „u.s.p.”), nie przewidują innych kryteriów oceny sądu administracyjnego niż zgodność zaskarżonej uchwały organu powiatu z przepisami prawa. Podstawy nieważności uchwały organu powiatu określa art. 79 ust. 1 u.s.p., według którego uchwała sprzeczna z prawem jest nieważna. Zgodnie z art. 79 ust. 4 u.s.p., w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że uchwałę wydano z naruszeniem prawa. Przepisy art. 79 ust. 1 oraz ust. 4 u.s.p. wyróżniają zatem dwie kategorie wad uchwał organów powiatu, wynikających z istotnego naruszenia prawa oraz nieistotnego naruszenia prawa. Podstawą stwierdzenia nieważności uchwały organu powiatu może być tylko istotne naruszenie prawa. W literaturze oraz w ustalonym orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że podstawą do tego jest każde istotne naruszenie prawa, bez względu na charakter prawny – ustrojowy, materialny lub proceduralny. Uchwała organu powiatu jest natomiast zgodna z prawem, jeżeli jest zgodna z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ustawami. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia mu uchwały w trybie określonym w art. 79 u.s.p. Według art. 81 ust. 1 u.s.p., po upływie 30-dniowego terminu organ nadzoru nie może już we własnym zakresie stwierdzić nieważności

uchwały organu powiatu. Może ją tylko zaskarżyć do sądu administracyjnego. W rozpatrywanej sprawie upłynął ów ustawowy 30-dniowy termin, zatem organ nadzoru zaskarżył uchwałę do Sądu. W rozpatrywanej sprawie ocenie Sądu podlega legalność § 1 ust. 2 uchwały Rady Powiatu w Lwówku Śląskim nr XXV/57/08 z dnia 29 października 2008 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXI/53/04 Rady Powiatu Lwóweckiego z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność lub będącymi w użytkowaniu Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Lwówku Śląskim (zwana dalej uchwałą). Na wstępie należy rozstrzygnąć kwestię podstawy materialno-prawnej sporu między Powiatem a Wojewodą. Na rozprawie pełnomocnik Powiatu podkreślił, że zaskarżona uchwała Rady Powiatu powołuje się na art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm., zwana dalej ustawą o ZOZ). Sąd stwierdza pewną niekonsekwencję w tym zakresie. W podstawie prawnej zaskarżonej uchwały powołano bowiem art. 53 ust. 2 ustawy o ZOZ, natomiast w uzasadnieniu tej uchwały art. 53 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o ZOZ. Pominięto natomiast ust. 3 tego przepisu, który ma także znaczenie w sprawie. Zatem według art. 53 ustawy o ZOZ: 1. Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej gospodaruje samodzielnie przekazanymi w nieodpłatne użytkowanie nieruchomościami i majątkiem Skarbu Państwa lub komunalnym oraz majątkiem własnym (otrzymanym i zakupionym). 2. Zbycie aktywów trwałych samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, oddanie go w dzierżawę, najem, użytkowanie oraz użyczenie może nastąpić wyłącznie na zasadach określonych przez podmiot, który utworzył zakład. 3. Zasady, o których mowa w ust. 2, mogą polegać w szczególności na ustanowieniu wymogu uzyskania zgody podmiotu, który utworzył zakład na zbycie, wydzierżawienie, wynajęcie, oddanie w użytkowanie oraz użyczenie aktywów trwałych. Sąd stwierdza, że deklarowane w art. 53 ust. 1 samodzielne gospodarowanie przez ZOZ przekazanymi mu w nieodpłatne użytkowanie nieruchomościami i majątkiem Skarbu Państwa lub komunalnym oraz majątkiem własnym (otrzymanym i zakupionym) dotyczy jedynie wykonywania zadań statutowych. Artykuł 53 ust. 2 stanowi natomiast wyrażnie, że wymienione w tym przepisie formy gospodarowania, także odniesione do aktywów trwałych stanowiących własność ZOZ, nie mają już charakteru samodzielnego. Podlegają bowiem zasadom określonym przez podmiot, który utworzył zakład, precyzowanym w ust. 3. Sąd stwierdza, że tytuł zaskarżonej uchwały wskazuje nieprawidłowo na to, że ZOZ w Lwówku Śląskim gospodaruje nieruchomościami stanowiącymi jego własność oraz stanowiącymi własność Powiatu Lwóweckiego. Z materiału sprawy wynika jednak bezspornie (pismo Starosty Lwóweckiego z dnia 29 grudnia 2008 r.), że ZOZ nie jest właścicielem nieruchomości, a jedynie użytkownikiem nieruchomości stanowiących własność Powiatu. Zgodnie z art. 25a u.g.n., nieruchomości te należą do powiatowego zasobu nieruchomości, stanowią własność powiatu i nie są oddane w użytkowanie wieczyste. Sąd nie podziela stanowiska Powiatu, że art. 53 ust. 2 oraz 3 ustawy o ZOZ, ustalający kompetencję Rady Powiatu (będącej podmiotem, który utworzył ZOZ) do określania zasad oddawania tych nieruchomości przez ZOZ w dzierżawę, w najem czy w użytkowanie, może stanowić samoistną podstawę prawnej do podjęcia stosownej uchwały. Podstawy prawne gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność powiatu zawarte są bowiem w ustawie o gospodarce nieruchomościami, określającej zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność jednostek samorządu terytorialnego (art. 1 ust. 1 pkt 1 u.g.n.). W tym stanie rzeczy niezbędna jest ocena legalności zaskarżonej uchwały z punktu widzenia regulacji ustawy o gospodarce nieruchomościami. Z uwagi na istotne znaczenie art. 37 u.g.n. dla rozstrzygnięcia sprawy, przepis ten Sąd powołuje w całości: 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, nieruchomości są sprzedawane lub oddawane w użytkowanie wieczyste w drodze przetargu. 2. Nieruchomość jest zbywana w drodze bezprzetargowej, jeżeli: 1) jest zbywana na rzecz osoby, której przysługuje pierwszeństwo w jej nabyciu, stosownie do art. 34; 2) zbycie następuje między Skarbem Państwa a jednostką samorządu terytorialnego oraz między tymi jednostkami; 3) jest zbywana na rzecz osób, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 2; 4) zbycie następuje w drodze zamiany lub darowizny; 5) sprzedaż nieruchomości następuje na rzecz jej użytkownika wieczystego; 6) przedmiotem zbycia jest nieruchomość lub jej części, jeśli mogą poprawić warunki zagospodarowania nieruchomości przyległej, stanowiącej własność lub oddanej w użytkowanie wieczyste osobie, która zamierza tę nieruchomość lub jej części nabyć, jeżeli nie mogą być zagospodarowane jako odrębne nieruchomości; 7) ma stanowić wkład niepieniężny (aport) do spółki albo wyposażenie nowo tworzonej państwowej lub samorządowej osoby prawnej, lub majątek tworzonej fundacji; 8) jest zbywana na rzecz zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną, na której terenie jest położona; 9) przedmiotem zbycia jest udział w nieruchomości, a zbycie następuje na rzecz innych współwłaścicieli nieruchomości; 10) jest zbywana na rzecz kościołów i związków wyznaniowych, mających uregulowane stosunki z państwem, na cele działalności sakralnej; 11) jest sprzedawana partnerowi prywatnemu lub spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli sprzedaż stanowi wniesienie wkładu własnego podmiotu publicznego; 12) jest zbywana na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 61 ust. 1.3. Wojewoda – w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, a odpowiednia rada lub sejmik – w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, odpowiednio w drodze zarządzenia

lub uchwały, mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową. Przepis ten stosuje się również, gdy sprzedaż nieruchomości następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej co najmniej na 10 lat, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie zezwolenia na budowę. Przepisu tego nie stosuje się, w przypadku gdy o nabycie nieruchomości ubiega się więcej niż jeden podmiot spełniający powyższe warunki. 4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio przy zawieraniu umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony. Wojewoda albo odpowiednia rada lub sejmik mogą wyrazić zgodę na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia tych umów. Spór między Wojewodą a Powiatem dotyczy interpretacji art. 37 u.g.n. co do jego obowiązywania w odniesieniu do przedmiotu zaskarżonej uchwały, czyli do określenia przez Radę Powiatu zasad zawierania umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony. Powiat przyjmuje, że Rada Powiatu jest w tym zakresie związana jedynie art. 37 ust. 4 u.g.n., który pozostawia jej pełną swobodę udzielania bądź nieudzielania zgody, a także określania sytuacji, w których to może nastąpić. Wojewoda wskazuje natomiast na to, że art. 37 ust. 4 u.g.n. odsyła do art. 37 ust. 1, a ten z kolei odsyła do art. 37 ust. 2 i ust. 3 u.g.n. Prowadzi to Wojewodę do ustalenia, że Rada Powiatu przy określaniu warunków bezprzetargowego zawierania umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, jest związana przesłankami, ustalonymi w art. 37 ust. 2 u.g.n. Inaczej mówiąc, Rada Powiatu nie może wyjść poza zakres sytuacji enumeratywnie wyliczonych w tym przepisie. W konsekwencji, zdaniem Wojewody, Rada Powiatu przyjmując, że za jej zgodą może nastąpić wydzierżawienie nieruchomości w trybie bezprzetargowym jednostkom realizującym zadania powiatu, wykroczyła poza dyspozycję art. 37 ust. 2 u.g.n., czym istotnie naruszyła prawo. Według Sądu, stanowisko Wojewody jest zasadne. Ustawa o gospodarce nieruchomościami przyjmuje bowiem w odniesieniu do nieruchomości komunalnych jako regułę tryb przetargowy sprzedaży, oddawania w użytkowanie wieczyste, w użytkowanie, dzierżawę lub najem na czas dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony. Rada Powiatu może zatem odstąpić od zasady trybu przetargowego zawierania tych umów jedynie wtedy, gdy zostaną spełnione przesłanki określone w art. 37 ust. 2 i 3 u.g.n. Wynika to z pierwszego zdania art. 37 ust. 4 u.g.n. Taka interpretacja wynika także z powołanego przez Wojewodę wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2006 r. (I OSK 756/05). NSA stwierdził wówczas wynikanie z art. 37 ust. 4 u.g.n. generalnej zasady, według której przy zawieraniu umów użytkowania, najmu lub dzierżawy na okres do 3 lat nie obowiązuje tryb przetargowy, gdyż ten obowiązuje na okres dłuższy niż 3 lata. Tryb przetargowy obowiązuje natomiast na mocy odpowiedniego zastosowania ust. 1 tego artykułu. Odesłanie przez art. 37 ust. 4 u.g.n. do odpowiedniego stosowania ust. 1 sprawia, że do zawierania umów, o których mowa w ust. 4 na dłużej niż 3 lata, ust. 1 będzie miał zastosowanie wprost, a więc także z zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 2 i 3 tego artykułu. Artykuł 37 ust. 1 bowiem się powołuje na te przepisy. Artykuł 37 ust. 2 i 3 będzie miał natomiast odpowiednie zastosowanie przy wyrażeniu zgody, o której mowa w drugim zdaniu art. 37 ust. 4. Według Sądu, redakcja art. 34 ust. 4 u.g.n. jest nieprecyzyjna. Można jednak za Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach przyjąć (wyrok z dnia 24 października 2007 r., II SA/GI 459/07), że art. 34 ust. 4 zdanie 2 u.g.n. zawiera normę kompetencyjną, określającą organy właściwe do udzielenia zgody na bezprzetargowy tryb zawierania wskazanych w nim umów. Sąd stwierdził zatem, że w przypadku określania zasad zawierania umów użytkowania, najmu lub dzierżawy nieruchomości należących do powiatu, zawieranych na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, tryb bezprzetargowy może być zastosowany tylko przy spełnieniu przesłanek ujętych w art. 37 ust. 2 i 3 ustawy. Rada Powiatu wykraczając w zaskarżonej uchwale poza ten zakres przedmiotowy działała bez podstawy prawnej, czym istotnie naruszyła prawo. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 147 § 1 u.p.p.s.a. stwierdził nieważność zaskarżonego fragmentu uchwały.

1814

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 595/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 10 lutego 2010 r.

po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 nr XXXIV/1142/09 w przedmiocie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Anna Moskała
Sędziowie	Sędzia NSA Józef Kremis (sprawozdawca)
	Sędzia WSA Maciej Guziński

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 20 stycznia 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 21 maja 2009 nr XXXIV/1142/09
w przedmiocie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności
za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;

II. orzeka, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną uchwałą Rada Miejska Wrocławia – powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”) w związku z art. 15 ust. 5 i art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.”) – zmieniła załącznik do uchwały Nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23 kwietnia 1999 r. w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2002 r. Nr 8, poz. 323 ze zm.) w ten sposób, że w § 2:1) w ust. 1 pkt 2 lit. i) dodała litery j) i k) w brzmieniu: „j) 4 – miesięczny (semestralny) imienny – uprawniający wskazaną osobę mającą status studenta studiów stacjonarnych szkół wyższych i wyższych zawodowych do ukończenia 26 roku życia oraz ucznia szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych do ukończenia 24 roku życia do korzystania z przejazdów na dwóch dowolnych liniach (normalne, pośpieszne, nocne) lub wszystkich liniach określonego typu przez okres czterech miesięcy liczony od dnia 1 października do dnia 31 stycznia lub od dnia 1 lutego do dnia 31 maja”; „k) 5 – miesięczny (semestralny) imienny – uprawniający wskazaną osobę mającą status studenta studiów stacjonarnych szkół wyższych i wyższych zawodowych do ukończenia 26 roku życia oraz ucznia szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych do ukończenia 24 roku życia do korzystania z przejazdów na dwóch dowolnych liniach (normalne, pośpieszne, nocne) lub wszystkich liniach określonego typu przez okres pięciu miesięcy liczony od dnia 1 września do dnia 31 stycznia lub od dnia 1 lutego do dnia 30 czerwca”; 2) po ust. 7 dodała ust. 7a w brzmieniu: „7a. Bilet semestralny zawiera w sobie ulgę, o której mowa w ust. 7.” W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu Wojewoda Dolnośląski – działając na podstawie art. 93 ust. 1 u.s.g. oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – wniósł o: 1) stwierdzenie nieważności uchwały Rady Miejskiej Wrocławia Nr XXXIV/1142/09 z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie zmiany uchwały Nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego, z powodu istotnego na-

ruszenia art. 32 Konstytucji, art. 2 ust. 1 pkt 20 oraz art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.s.w.”), punktu 5 załącznika Nr 2 i ustępu 3 pkt 5 załącznika Nr 3 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634); 2) łączne rozpoznanie niniejszej skargi oraz skargi na uchwałę nr XXXIV/1143/09 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław; 3) zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu skargi organ nadzoru przypomniał, że na sesji dnia 21 maja 2009 r. Rada Miejska Wrocławia – powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. w związku z art. 15 ust. 5 oraz art. 34a ust. 2 u.p.p. – podjęła uchwałę nr XXXIV/1142/09 w sprawie zmiany uchwały Nr VI/11/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego. Na tej samej sesji Rada Miejska Wrocławia – wskazując na art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.) – podjęła uchwałę nr XXXIV/1143/09 w sprawie zmiany uchwały Nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław. Uchwały te wpłynęły do organu nadzoru w dniu 28 maja 2009 r. Uchwała nr XXXIV/1142/09 została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dnia 24 czerwca 2009 r. Nr 107, poz. 2206. W postępowaniu nadzorczym ustalono, że na posiedzeniu Komisji Komunikacji i Ochrony Środowiska Rady Miejskiej Wrocławia Dyrektor Wydziału Transportu Urzędu Miasta Wrocławia Marek Czuryło przedstawił członkom komisji projekt uchwały Rady Miejskiej w sprawie wprowadzenia dwóch nowych biletów komunikacji miejskiej we Wrocławiu. Zamiarem projektodawcy tej uchwały (Prezydenta Miasta Wrocławia) było wprowadzenie udogodnienia dla studentów studiów stacjonarnych, które miało polegać na obniżeniu ceny przejazdu środkami komunikacji miejskiej. Stanowisko to potwierdził Wiceprezydent Miasta Wrocławia na sesji Rady Miejskiej, wskazując, że wszyscy studenci korzystają z jednakowej ulgi i postanowienie to pozostaje w uchwale. Nowa uchwała wprowadza rodzaj biletu, który jest adresowany do kategorii osób opisanych w § 1 uchwały, jego zaś charakter związany jest z nauką w układzie semestralnym. Ma to swoje uzasadnienie, gdyż studenci dzienni przez co najmniej pełny tydzień korzystają z komunikacji zbiorowej, gdy tymczasem studenci zaoczeni i wieczorowi w okresie krótszym, w związku z rytmem nauki w soboty, niedziele, piątki. Uciążliwość dla budżetu studenta czy ucznia jest wyższa. Wojewoda Dolnośląski podkreślił, że przy podejmowaniu uchwały nr XXXIV/1142/09 Rada Miejska wykorzystała kompetencję przyznaną jej przez ustawodawcę w art. 15 ust. 5 u.p.p., według którego rada gminy określa przepisy porządkowe w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego. Rada Miejska sięgnęła również po upoważnienie określone w art. 34a ust. 2 u.p.p., na podstawie którego rada gminy określa: 1) sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie: a) braku odpowiedniego dokumentu przewozu, b) braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, c) niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, d) spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu – mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej; 2) sposób ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej. Zaskarżoną uchwałą Rada Miejska Wrocławia dokonała nowelizacji § 2 uchwały Nr VIII/275/99, określającego zasady odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego. Na podstawie § 1 pkt 1 zaskarżonej uchwały dodano dwie kolejne litery w § 2 ust. 1 pkt 2 uchwały nr VIII/275/99, a tym samym określono dwa dodatkowe rodzaje biletów okresowych, uprawniających do wielokrotnych przejazdów w oznaczonym czasie w granicach administracyjnych Wrocławia oraz poza granicami miasta. W § 1 uchwały nr XXXIV/1143/09 Rada zmieniła tabelę opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Wrocław, co polegało na dodaniu w rubryce „Bilety imienne” po punkcie 7 punktów 7a, 7b, 7c i 7d, określających nowe nazwy biletów imiennych oraz ich ceny. Rada postanowiła, że bilet semestralny czteromiesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta będzie kosztował 80 zł, a na wszystkie linie normalne i pospieszne w granicach oraz poza granicami miasta – 150 zł. Z kolei bilet semestralny pięciomiesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta będzie kosztował 100 zł, a na wszystkie linie normalne i pospieszne w granicach oraz poza granicami miasta – 185 zł. Wskazane przepisy uchwał Rady Miejskiej Wrocławia przesądzą – zdaniem organu nadzoru – że zastosowanie unormowań zaskarżonej uchwały jest możliwe tylko łącznie z postanowieniami uchwały nr XXXIV/1143/09, jako że oba bowiem akty są ze sobą powiązane, a więc ocena prawna zaskarżonej uchwały musi uwzględniać także treść uchwały nr XXXIV/1143/09. W dalszej części uzasadnienia skargi Wojewoda Dolnośląski wskazał na art. 32 Konstytucji RP, przedstawił jego treść, znaczenie normatywne i sposób stosowania, ilustrując twierdzenia orzeczeniami Trybunału Konstytucyjnego. Przypominając motywy, które miałyby uzasadniać podjęcie zaskarżonej uchwały (kwestia

majątkowa – zapewnienie realnego opłacania przejazdów środkami komunikacji miejskiej przez studentów studiów stacjonarnych, z uwzględnieniem innego trybu nauczania i związanej z tym innej częstotliwości korzystania ze środków komunikacji miejskiej), organ nadzoru uznał, że okoliczności te nie pozwalają przyjąć, aby cecha „posiadania statusu studenta studiów stacjonarnych szkół wyższych i wyższych zawodowych oraz ucznia szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych” miała charakter cechy relewantnej w rozumieniu art. 32 Konstytucji. Według Trybunału Konstytucyjnego nie istnieje kwestia zróżnicowania majątkowego studentów korzystających z różnych form nauczania. Po pierwsze kwestia odpłatności za studia w ogóle nie jest powiązana ze stanem zamożności studentów i uczniów, lecz z charakterem szkoły lub formą pobierania nauki. Po drugie odpłatność ta dotyczy także studentów studiów stacjonarnych i uczniów szkół dziennych niepublicznych. Po trzecie wybór innych form nauczania spowodowany jest właśnie trudną sytuacją majątkową osób studiujących i uczących się, których na naukę w systemie dziennym po prostu nie stać (zob. wskazany wyrok z dnia 12 października 2000 r.). Kwestia zapewnienia realnego opłacania za usługi komunikacji miejskiej dotyczy wszystkich osób korzystających z tej komunikacji niezależnie od posiadanego statusu. Z tego punktu widzenia nie ma – zdaniem organu nadzoru – żadnej różnicy między studentami stacjonarnymi a studentami zaocznymi czy też wieczorowymi, jak i między wszystkimi studentami a np. osobami pracującymi. Najistotniejszy – według Wojewody Dolnośląskiego – wydaje się argument ostatni, dotyczący częstotliwości korzystania ze środków komunikacji miejskiej. Podważa go jednak m.in. sama praktyka korzystania z tej komunikacji, jak i dotychczasowa regulacja prawna dotycząca biletów wielodniowych. Obowiązująca obecnie uchwała Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23 kwietnia 1999 r. (nr VIII/275/99) w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego (obwieszczenie Przewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 30 października 2001 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego – Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2002 r. Nr 8, poz. 232 ze zm.) przewiduje szereg biletów wielodniowych, np. bilety 7-dniowe, 30-dniowe, 60-dniowe, 90-dniowe, nie różnicując kategorii podmiotów uprawnionych do korzystania z określonego rodzaju biletu. Po drugie należy – zdaniem organu nadzoru – podkreślić, że kwestia korzystania ze środków komunikacji miejskiej nie jest bezpośrednio związana z wykonywaniem określonej działalności (nauka, praca, turystyka), lecz wynika z szeregu okoliczności, wśród których najważniejszą jest wzajemne położenie miejsc, pomiędzy którymi występuje konieczność przemieszczania się oraz posiadane własne środki komunikacji. Z tego punktu widzenia rozróżnienie pomiędzy studiami stacjonarnymi a zaocznymi ma znaczenie drugorzędne. Sama także organizacja studiów stacjonarnych wskazuje, że zajęcia na różnych kierunkach mogą odbywać się zarówno 5 jak i 3 razy w tygodniu. Zróżnicowanie wewnętrzne organizacji studiów na poszczególnych kierunkach (fakt notoryjny), zarówno odbywające się w systemie dziennym, jak i w innych systemach, nie pozwala uznać statusu studenta lub ucznia stacjonarnego jako cechy istotnie różnicującej tę grupę adresatów normy prawnej względem pozostałej kategorii podmiotów uprawnionych do 50% ulgi w przejazdach środkami komunikacji miejskiej. Przedstawione okoliczności wskazują – zdaniem Wojewody Dolnośląskiego – że przyznanie przez Radę Miejską prawa do korzystania z dwóch kategorii biletów wielodniowych jedynie wskazanej w zaskarżonej uchwale grupie podmiotów nastąpiło z naruszeniem art. 32 Konstytucji. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 czerwca 1997 r. (III RN 23/97), jak i Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 grudnia 1997 r. (II SA/Po 678/97). Wprawdzie wyroki te dotyczyły prawa do ulgi, nie zaś prawa do korzystania z określonej formy płatności, to istota tych orzeczeń pozostaje w pełni aktualna wobec zaskarżonej uchwały. Wprowadzenie bowiem nowego rodzaju biletu oraz ustalenie jego ceny (zgodnie z założeniem Rady Miejskiej) w wysokości niższej niż ceny od innych biletów oznacza wprowadzenie nowej ulgi (niższej ceny przejazdu jednostkowego) dla wybranej kategorii podmiotów. Wojewoda Dolnośląski wskazał, że zaskarżona uchwała (§ 1 pkt 2) utrzymuje wobec nowych rodzajów biletów 50% zniżkę za przejazdy gminną komunikacją zbiorową, co wynika z treści art. 188 ust. 1 u.p.s.w. W art. 2 ust. 1 pkt 20 u.p.s.w. określono, że „student” oznacza osobę kształcącą się na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolitych studiach magisterskich. Tym samym przesłankami pozwalającymi zidentyfikować daną osobę jako studenta jest kształcenie się przez nią na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo na jednolitych studiach magisterskich. Rozróżnienie wprowadzone przez ustawodawcę odnosi się do podziału studia stacjonarne i studia niestacjonarne. Studia stacjonarne (art. 2 ust. 1 pkt 12 u.p.s.w.) stanowią formę studiów wyższych, w której program studiów jest realizowany w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów w wymiarze określonym standardami kształcenia dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2 u.p.s.w. Studia niestacjonarne zaś (art. 2 ust. 1 pkt 13 u.p.s.w.) stanowią inną formę studiów niż studia stacjonarne, z zachowaniem standardów kształcenia określonych dla tej formy studiów wskazaną przez senat uczelni zgodnie z art. 169 ust. 2 u.p.s.w. Przywołane regulacje oznaczają, że ustawodawca – określając różne formy studiów – nie wprowadza rozróżnienia na studentów studiów stacjonarnych i studiów niestacjonarnych, traktując jako studentów wszystkie osoby kształcące się na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolitych studiach magisterskich, niezależnie od wybranej przez nich formy studiów. W dalszej części skargi organ nadzoru

podkreślił, że poświadczenie statusu studenta następuje przez wydanie legitymacji studenckiej (§ 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów – Dz. U. Nr 224, poz. 1634). Dokument ten student otrzymuje po immatrykulacji (§ 4 ust. 1 rozporządzenia). Legitymacja taka może również przybrać formę elektronicznej legitymacji studenckiej (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia). Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego – określając w załączniku nr 2 i Nr 3 do rozporządzenia wzór legitymacji studenckiej i elektronicznej legitymacji studenckiej – postanowił, jakie dane zawiera legitymacja. W opisie do wzoru legitymacji studenckiej i elektronicznej legitymacji studenckiej Minister wskazał, że na legitymacji zawarte są następujące dane, następujące napisy: „LEGITYMACJA STUDENCKA”, „Ważna do dnia:”, „Poświadcza uprawnienia do 50% ulgi przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej, a także uprawnienia do korzystania – do ukończenia 26. roku życia – z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego i kolejowego na podstawie odrębnych przepisów”, „zamieszkał... w”, „31 marca, 31 października”, „pieczęć urzędowa”, „fotografia 35 x 45 mm, (numer albumu), (podpis studenta), (imię i nazwisko), (data urodzenia), (dokładny adres), (podłużna pieczęć uczelni), (data), (podpis wystawcy)”. W opisie wzoru elektronicznej legitymacji studenckiej Minister wskazał, że zawiera ona następujące napisy: „LEGITYMACJA STUDENCKA”, „STUDENT CARD”, „Wydana:”, „Nr albumu:”, „PESEL:”, „Adres:”, „Legitymacja ważna do:”, „Poświadcza uprawnienia do 50 % ulgi przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej, a także uprawnienia do korzystania – do ukończenia 26 roku życia – z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego i kolejowego na podstawie odrębnych przepisów.” Na podstawie przepisów określających dane, które ma ukazywać legitymacja studencka i elektroniczna legitymacja studencka, organ nadzoru stwierdził, że dokumenty te nie zawierają informacji o formie odbywania studiów przez daną osobę, a zatem student, korzystając z dokumentu – który zgodnie z regulacją aktu normatywnego wyższego rzędu potwierdza jego uprawnienie do korzystania z ulgowych przejazdów komunikacją miejską – nie będzie mógł udowodnić, że jest studentem stacjonarnym, a tym samym, że korzystając z takiego przejazdu na podstawie biletu semestralnego nie narusza aktu prawa miejscowego obowiązującego na terenie Gminy Wrocław. Według § 4 ust. 1 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr VIII/275/99 w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego, do korzystania z biletów ulgowych na wszystkich typach linii są uprawnieni studenci szkół wyższych wpisanych do rejestru Ministra Edukacji Narodowej, a także studenci uczelni zagranicznych oraz uczestnicy dziennych studiów doktoranckich. W § 4 ust. 2 uchwały nr VIII/275/99 Rada postanowiła natomiast, że dowodami potwierdzającymi posiadanie uprawnień opisanych w ust. 1 są dokumenty wydane przez instytucje, urzędy i organy właściwe do potwierdzania tych uprawnień. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska – realizując upoważnienie ustawowe do określenia przepisów porządkowych dotyczących gminnego transportu zbiorowego – nie jest upoważniona do stanowienia regulacji modyfikujących przepisy aktów normatywnych wyższego rzędu. Tymczasem takie działanie nastąpiło w przypadku zaskarżonej uchwały. Rada, wprowadzając nowe rodzaje biletów i określając ich cenę, dokonała jednocześnie modyfikacji art. 2 ust. 1 pkt 20 w związku z art. 188 ust. 1 u.p.s.w., a więc stosowanego przez ustawodawcę dla określenia osób kształcących się na studiach pojęcia „student”, stosując rozróżnienie studentów na stacjonarnych i nie studiujących w trybie stacjonarnym. Na takie działanie wskazuje jednoznacznie treść § 1 zaskarżonej uchwały, w którym Rada Miejska postanowiła, że do zakupu biletu semestralnego 4- i 5- miesięcznego uprawniona jest osoba posiadająca status studenta studiów stacjonarnych. Działanie to nie znajduje także uzasadnienia w regulacji art. 15 ust. 5 u.p.p., przyznającego Radzie Miejskiej kompetencję do określenia przepisów porządkowych dotyczących gminnego transportu zbiorowego. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że ze wspomnianego upoważnienia nie wynika dla Rady Miejskiej kompetencja do wprowadzania przepisów porządkowych odmiennych dla różnych grup studentów, skoro takiego rozróżnienia nie dokonał sam ustawodawca. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, działanie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego polegające na modyfikacji regulacji ustawowych a także działanie wykraczające poza normę kompetencyjną narusza prawo w sposób istotny. W skardze podniesiono również, że w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały nr VIII/275/99, Rada przyznała upoważnienie do korzystania z przejazdów ulgowych uczniom szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz policealnych, a także uczniom ponadpodstawowych szkół zagranicznych – nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia. Tymczasem, określając uczniów, którzy mogą korzystać z biletu semestralnego 4- i 5-miesięcznego i stanowiąc, że jest to bilet ulgowy 50%, Rada pominęła uczniów szkół policealnych oraz uczniów ponadpodstawowych szkół zagranicznych, którym wcześniej także przyznała prawo do korzystania z takiej ulgi, nie uchylając jednocześnie postanowienia przyznającego im prawo do korzystania z tej ulgi. Podobnie Rada postąpiła w przypadku osób uprawnionych do korzystania z biletu ulgowego według § 4 ust. 1 pkt 1 uchwały nr VIII/275/99, w którym – oprócz studentów, z zaznaczeniem, że chodzi o studentów szkół wyższych wpisanych do rejestru Ministra Edukacji Narodowej – uprawnienie to przysługuje studentom uczelni zagranicznych oraz uczestnikom studiów doktoranckich. To zaś oznacza, że także w tym przypadku Rada z jednej strony, przyznając określonej grupie osób, mianowicie studentom studiów stacjonarnych, uprawnienie do korzystania

z biletu ulgowego, pozbawiła możliwości zakupu biletu semestralnego nie tylko studentów niebędących studentami stacjonarnymi, ale także studentów uczelni zagranicznych oraz uczestników studiów doktorskich. Organ nadzoru przypomniał § 2 ust. 7 uchwały, w którym postanowiła, że osoby uprawnione do korzystania z przejazdu ulgowego opłacają 50% ceny biletu pełnego (odpowiedniego dla danej linii). Tymczasem analiza treści nowelizowanej uchwały nr XXI/681/08 a także uchwały nr XXXIV/1143/09 nie pozwala stwierdzić, że określone przez Radę ceny biletów stanowią 50% ceny biletu pełnego, ponieważ takiego biletu – tj. biletu pełnego 4- lub 5- miesięcznego, nazwanego semestralnym – Rada nie ustanowiła. Powodowałoby to, zdaniem organu nadzoru, konieczność obliczenia ceny biletu semestralnego pełnego na podstawie kosztów biletu imiennego na okres jednego miesiąca. W związku z tym, że spośród rodzajów biletów ustalonych przez Radę najbardziej zbliżonym do biletu miesięcznego jest bilet 30-dniowy, ceny te kształtowałyby się w sposób następujący: • bilet 30-dniowy na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta – bez ulgi – $48 \text{ zł} \times 4 \text{ miesiące} = 192 \text{ zł}$, z czego 50% = 96 zł • bilet 30-dniowy na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miast – bez ulgi – $98 \text{ zł} \times 4 \text{ miesiące} = 392 \text{ zł}$, z czego 50% = 196 zł • bilet 30-dniowy na wszystkie linie normalne i pośpieszne – $98 \text{ zł} \times 5 \text{ miesięcy} = 490 \text{ zł}$, z czego 50% = 245 zł . Przedstawione wyliczenie wskazuje, że dla biletu semestralnego 4- miesięcznego na dwie linie w granicach oraz poza granicami miasta cena pełnego biletu wynosiłaby 192 zł , natomiast na wszystkie linie normalne i pośpieszne – 392 zł . Ceny biletów ulgowych kształtowałyby się odpowiednio w kwotach 96 zł (czyli 16 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 4-miesięcznego na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta) i 196 zł (czyli 46 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 4-miesięcznego na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta). Z kolei dla biletu semestralnego 5-miesięcznego na dwie linie cena pełnego biletu wynosiłaby 240 zł , natomiast na wszystkie linie normalne i pośpieszne – 490 zł . Ceny biletów ulgowych kształtowałyby się odpowiednio w kwotach 120 zł (czyli 20 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 5-miesięcznego na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta) i 245 zł (czyli 60 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 5-miesięcznego na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta). Tym samym ceny biletów semestralnych, o których mowa w kwestionowanych przez organ nadzoru uchwałach, z powodu braku biletu pełnego odpowiedniego dla danej linii na okres 4 i 5 miesięcy, nie odpowiadałyby 50% ceny biletu ustalonej zgodnie z przedstawionym wyliczeniem, ulga byłaby większa niż ustawowo określone 50% ceny biletu pełnego. Jednakże, zdaniem organu nadzoru, brak biletu pełnego odpowiedniego dla danej linii na okres 4 i 5 miesięcy, na który został określony bilet semestralny, nie daje podstaw do uznaniowego ustalania ceny biletu ulgowego oraz powoduje istotne naruszenie art. 188 ust. 1 u.p.s.w. oraz § 2 ust. 7 uchwały nr VIII/275/99. Z tych względów organ nadzoru uznał, że zaskarżona uchwała narusza prawo w sposób istotny, co uzasadnia wniosek o stwierdzenie jej nieważności. Wniosek taki potwierdza także okoliczność, że celem Rady Miejskiej było wprowadzenie nowego rodzaju biletów wyłącznie dla określonej w zaskarżonej uchwale kategorii podmiotów. Stwierdzenie nieważności jedynie fragmentu zaskarżonej uchwały, wprowadzającej określenie podmiotów uprawnionych, i pozostawienie w obrocie pozostałej części zaskarżonej uchwały stałoby w sprzeczności z celem zaskarżonej regulacji. Zdaniem organu nadzoru treść zaskarżonej uchwały, ze względu na zmianę zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego, polegającą na ustaleniu nowych rodzajów biletów, a następnie ze względu na określenie w uchwale nr XXXIV/1143/09 wysokości stawek opłat za poszczególne rodzaje nowych biletów, powoduje konieczność łącznego stosowania uchwały nr XXXI/V/1142/09 i nr XXXIV/1143/09. Ponieważ odrębną skargą organ nadzoru wystąpił o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXXI W1143/09, zasadnym staje się wniosek o łączne rozpoznanie obydwu skarg. W odpowiedzi na skargę Prezydent Wrocławia – upoważniony do działania w imieniu Rady Miejskiej Wrocławia – poinformował Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, że „Rada Miejska Wrocławiu uwzględniła skargę w całości”, co znalazło wyraz w § 1 uchwały nr XXXVII/1241/09 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 24 września 2009 r., stanowiącej: „Rada Miejska Wrocławia uwzględniła skargę Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7 lipca 2009 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę nr XXXIV/1142/09 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII/275/99 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego (Dz. Urz. Woj. Doln. Nr 107, poz. 2206)”. Autor odpowiedzi na skargę napisał też, że „w związku z uwzględnieniem skargi Wojewody Dolnośląskiego podjęte zostaną czynności zmierzające do zmiany przepisów uchwały będącej przedmiotem skargi.” Na rozprawie pełnomocnik organu wniósł jednak o oddalenie skargi Wojewody Dolnośląskiego (mimo braku w tym zakresie stanowiska Rady Miejskiej Wrocławia), argumentując, że Rada Miejska – jako organ przewoźnika (art. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej – Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.) – może kształtować taryfę, i chociaż zaskarżona uchwała zawiera wady, jej postanowienia nie naruszają konstytucyjnej zasady równości podmiotów wobec prawa. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej

Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawaniem aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską Wrocławia zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego i niepodjęcia – wbrew deklaracji zawartej w odpowiedzi na skargę – przez Radę „czynności zmierzających do zmiany uchwały będącej przedmiotem skargi”, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru oraz przedstawione na rozprawie zapatrywanie pełnomocnika Prezydenta Wrocławia. Kwestionowana uchwała nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia naruszają art. 32 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 188 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 20 u.p.s.w.). Rada Miejska Wrocławia – wprowadzając zaskarżoną uchwałą dwa rodzaje biletów semestralnych, przeznaczonych wyłącznie dla studentów studiów stacjonarnych szkół wyższych i wyższych zawodowych do ukończenia 26 roku życia oraz uczniów szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych do ukończenia 24 roku życia – pominęła studentów studiów niestacjonarnych, tj. wieczorowych i zaocznych, uchybiając tym samym konstytucyjnej zasadzie równości wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji RP), która – w odniesieniu do studentów oraz ich prawa do korzystania z ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej – została skonkretyzowana w art. 188 ust. 1 u.p.s.w. Nie można bowiem nie zauważyć, że przyznane w art. 188 ust. 1 u.p.s.w. uprawnienie obejmuje zbiór studentów, a więc osób kształcących się na studiach pierwszego lub drugiego stopnia albo jednolitych studiach magisterskich (art. 2 ust. 1 pkt 20 w związku z art. 159 u.p.s.w.), bez różnicowania na formę czy też tryb odbywania studiów. W zakresie omawianego uprawnienia studentów ustawodawca nie wiąże zatem skutków prawnych z – przewidzianym w art. 163 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 12 i 13 u.p.s.w. – podziałem na studia stacjonarne lub niestacjonarne, potwierdzając tym samym zasadę równości wszystkich podmiotów odpowiadających definicji sformułowanej w art. 2 ust. 1 pkt 20 u.p.s.w. Mimo że w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym znajdują się regulacje odnoszące się wyłącznie do studentów studiów stacjonarnych (np. art. 182 u.p.s.w.), to jednak zakresem podmiotowym w sferze uprawnień do ulg za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej ustawodawca objął wszystkich studentów (art. 2 ust. 1 pkt 20 w związku z art. 159 u.p.s.w.). W kontekście poczynionych uwag odejście Rady Miejskiej Wrocławia od ujętej w art. 188 ust. 1 u.p.s.w. zasady równości studentów stanowi naruszenie tego przepisu, pozostającego w związku z konstytucyjną zasadą równego traktowania przez władze publiczne (art. 32 ust. 1 Ustawy Zasadniczej). W orzecnictwie Trybunału Konstytucyjnego wielokrotnie podkreślano, że zasada równości polega na tym, że wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą istotną mają być traktowane równo, a więc bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Oznacza to jednocześnie dopuszczalność zróżnicowania sytuacji prawnej różnych podmiotów (zob. wyrok z dnia 28 listopada 1995 r., K 17/95, OTK 1995, nr 3, poz. 18; także wyrok z dnia 15 kwietnia 2003 r., SK 4/02, Dz. U. z 2003 r. Nr 72, poz. 658). Trybunał Konstytucyjny niejednokrotnie też stwierdzał, że „zasada równości nie ma bezwzględnego charakteru, a więc w pewnych okolicznościach pozwala na różnicowanie sytuacji prawnej podmiotów podobnych. Musi to być jednak uzasadnione (usprawiedliwione) – dopiero gdy takiego uzasadnienia brakuje, to zróżnicowanie nabiera charakteru dyskryminacji (uprzywilejowania) i staje się sprzeczne z art. 32 ust. 2 Konstytucji” (wyrok z dnia 7 kwietnia 2003 r., P 7/02, Dz. U. z 2003 r. Nr 63, poz. 590). W rozpoznawanej sprawie ewentualne odejście od zasady równego traktowania przez władze publiczne studentów w zakresie uprawnienia do ulg w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej mogłoby być możliwe tylko i wyłącznie na podstawie ustawy (z należyтым uzasadnieniem zamierzonego zróżnicowania), nie zaś na podstawie aktu prawa miejscowego, jak to uczyniono w ocenianym przypadku. Zaskarżona uchwała Rady Miejskiej Wrocławia, wyłączająca studentów studiów wieczorowych i zaocznych z kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania z biletów semestralnych komunikacji miejskiej, jest sprzeczna z powszechnie obowiązującym na obszarze całego Kraju art. 188 ust. 1 u.p.s.w., który jest częścią aktu wyższego rzędu aniżeli uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Trzeba przy tym podkreślić, że żaden z przepisów powołanych w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały (art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g., art. 15 ust. 5 i art. 34a ust. 2 u.p.p.) nie przyznawał Radzie Miejskiej Wrocławia kompetencji do różnicowania – zagwarantowanej ustawą (art. 188 ust. 1 u.p.s.w.) – sytuacji prawnej studentów w zakresie uprawnienia do ulg w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Unormowanie zawarte w art. 18 ust. 2 pkt 15 u.s.g. potwierdza bowiem jedynie właściwość rady gminy do stanowienia „w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy”. Gdy zaś chodzi o art. 15 ust. 5 u.p.p., to przyjęte w nim uregulowanie upoważnia radę gminy wyłącznie do określenia „przepisów porządkowych” w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami, a ten rodzaj przepisów nie może obejmować kompetencji do różnicowania pozycji prawnej studentów

(także innych podmiotów) w przewozie miejskimi środkami komunikacji. Uwagę tę należy odnieść także do art. 34a ust. 2 u.p.p., który czyni radę gminy organem właściwym do określenia w gminnym transporcie zbiorowym sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie: „a) braku odpowiedniego dokumentu przewozu, b) braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, c) niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, d) spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu- mając na uwadze różnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej”. Nietrudno dostrzec, że w zamkniętym katalogu kompetencji organu stanowiącego gminy nie znalazło się upoważnienie do ukształtowania sytuacji prawnej studentów w sferze uprawnień tego zbioru podmiotów do przejazdów publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Również wskazany przez pełnomocnika organu art. 4 ustawy o gospodarce komunalnej nie stwarza po stronie rady gminy kompetencji do działania w omawianym zakresie, skoro na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 tej ustawy organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o „wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.” Niezależnie od wykazanych naruszeń prawa, które dyskwalifikują zaskarżony akt i stanowią dostateczną podstawę prawną do stwierdzenia jego nieważności (art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), można zauważyć, że Rada Miejska Wrocławia nie była konsekwentna przy stosowaniu kryterium (motywu) mającego uzasadniać różnicowanie studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Odwołując się do sposobu organizacji zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych, wieczorowych i zaocznych, organ stanowiący przyjął, że studenci niestacjonarni odbywają swoje zajęcia zasadniczo w piątki, soboty i niedziele, studenci stacjonarni natomiast od poniedziałku do piątku. Jednakże kwestia uczestniczenia studentów w zajęciach dydaktycznych i organizacyjnych nie została dostatecznie wyjaśniona. Ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji nie wynika, by przy pracach nad uchwałą uwzględniono okoliczność, że np. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego studenci wieczorowi odbywają zajęcia w dni powszednie w godzinach popołudniowych, co – jeśli kierować się motywem działania Rady Miejskiej Wrocławia – mogłoby uzasadniać objęcie i tej grupy studentów zamierzonymi przywilejami. Trafnie też Wojewoda Dolnośląski zauważył, że w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały Nr VIII/275/99 Rada Miejska Wrocławia przyznała upoważnienie do korzystania z przejazdów ulgowych uczniom szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz policealnych, a także uczniom ponadpodstawowych szkół zagranicznych – nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia, określając natomiast krąg uczniów, którzy mogą korzystać z biletu semestralnego 4- i 5- miesięcznego (z ulgą 50 %), organ stanowiący pominął uczniów szkół policealnych oraz uczniów ponadpodstawowych szkół zagranicznych, którym wcześniej przyznał prawo do korzystania z takiej ulgi, nie uchylając jednocześnie postanowienia o uprawnieniu do ulgi. Skoro wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało podjęcie zaskarżonej uchwały z naruszeniem art. 32 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 188 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 20 u.p.s.w., należało – stosownie do dyspozycji art. 147 ust. 1 u.p.p.s.a. – orzec jak w punkcie I sentencji. Podstawę orzeczenia zawartego w punkcie II stanowił art. 152 u.p.p.s.a.

1815

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 596/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 10 lutego 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r., nr XXXIV/1143/09 w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Anna Moskała (sprawozdawca)
Sędziowie	Sędzia NSA Józef Kremis
	Sędzia WSA Maciej Guziński

Protokolant	Katarzyna Dziok
-------------	-----------------

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 20 stycznia 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 21 maja 2009 r., nr XXXIV/1143/09
w przedmiocie zmiany uchwały nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław

I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;

II. orzeka, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

W dniu 21 maja 2009 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.), Rada Miejska Wrocławia podjęła uchwałę Nr XXXIV/1143/09 w sprawie zmiany uchwały Nr XXI/681/08 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław. Zaskarżoną uchwałą organ stanowiący ustalił ceny nowych biletów okresowych nazwanych „semestralny 4-miesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta”, „semestralny 4-miesięczny na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach i poza granicami miasta” oraz „semestralny 5-miesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta” i „semestralny 5-miesięczny na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach i poza granicami miasta”, wprowadzając w tabeli stawek opłat na usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Wrocław w rubryce „Bilety imienne” kolejne punkty oznaczone odpowiednio 7a, 7b, 7c i 7d określające nowe nazwy biletów imiennych oraz ich ceny. Rada postanowiła, że bilet semestralny 4-miesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta będzie kosztował 80,00 zł, a na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta – 150,00 zł. Z kolei bilet semestralny 5-miesięczny na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta będzie kosztował 100,00 zł, a na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta 185,00 zł. Jednocześnie, jak wynika z § 1 pkt 2 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 maja 2009 r. nr XXIV/1142/09, ustalona cena biletów 4- i 5-miesięcznego zawiera w sobie 50 % ulgę dla osób uprawnionych do korzystania z przejazdu ulgowego. Na omawianą uchwałę Wojewoda Dolnośląski w dniu 7 lipca 2009 r. złożył skargę, wnosząc o stwierdzenie jej nieważności z powodu istotnego naruszenia art. 32 Konstytucji, art. 2 ust. 1 pkt 20 oraz art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.), punktu 5 załącznika nr 2 i ustępu 3 pkt 5 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2006 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 224, poz. 1634), a także § 2 ust. 7, § 4 ust. 1 pkt 1

i 2 oraz § 4 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr VIII/275/99 w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego. Uzasadniając swe stanowisko Wojewoda podniósł, iż z uwagi na fakt, że Rada Miejska nie ustanowiła normalnych biletów 4- i 5-miesięcznych (zwanymi dalej biletami semestralnymi) nie można stwierdzić, czy istotnie wskazane w zaskarżonej uchwale ceny biletów stanowią 50% ceny biletu pełnego. Organ nadzoru przedstawił równocześnie obliczenia ceny biletu semestralnego pełnego na podstawie kosztów biletu imiennego na okres jednego miesiąca, co wykazało, że dla biletu semestralnego 4 miesięcznego na dwie linie w granicach oraz poza granicami miasta cena pełnego biletu wynosiłaby 192 zł, natomiast na wszystkie linie normalne i pośpieszne – 392 zł. Ceny biletów ulgowych kształtowałyby się odpowiednio w kwotach 96 zł (czyli 16 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 4-miesięcznego na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta) i 196 zł (czyli 46 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 4- miesięcznego na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta). Z kolei dla biletu semestralnego 5-miesięcznego na dwie linie cena pełnego biletu wynosiłaby 240 zł, natomiast na wszystkie linie normalne i pośpieszne – 490 zł. Ceny biletów ulgowych kształtowałyby się odpowiednio w kwotach 120 zł (czyli 20 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 5-miesięcznego na dwie dowolne linie w granicach oraz poza granicami miasta) i 245 zł (czyli 60 zł więcej niż ustalona cena biletu semestralnego 5-miesięcznego na wszystkie linie normalne i pośpieszne w granicach oraz poza granicami miasta). Z wyliczeń tych wynika zatem, że ulga byłaby większa niż ustawowo określone 50% ceny biletu pełnego. Zdaniem organu nadzoru brak biletu pełnego odpowiedniego dla danej linii na okres 4 i 5 miesięcy, na który został określony bilet semestralny, nie daje Radzie prawa do uznaniowego ustalania ceny biletu ulgowego oraz powoduje istotne naruszenie art. 188 ust. 1 – jak błędnie wskazano w skardze – Prawa przewozowego (oznaczenie jednostki redakcyjnej podstawy prawnej oraz zarzuty skargi wskazane na wstępie skargi wskazują, że chodzi tu o ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym – uwaga Sądu) oraz § 2 ust. 7 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr VIII/275/99. W dalszej części skargi organ nadzoru zawarł argumentację dotyczącą skargi na uchwałę nr XXXIV/1142/09, którą Rada Miejska Wrocławia dokonała nowelizacji § 2 uchwały nr VIII/275/99 określającej zasady odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego. Jak podkreśla skarżący akt ten jest immanentnie związany z kwestionowaną uchwałą. Poza wskazaniem kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania z biletu semestralnego, uchwała nr XXXIV/1142/09 zawiera bowiem postanowienia odnoszące się bezpośrednio do cen biletów stanowiąc, że bilet semestralny zawiera w sobie ulgę, o której mowa w ust. 7 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nr VIII/275/99. Jak stwierdza strona skarżąca, wprowadzenie nowego rodzaju biletów oraz ustalenie kwestionowaną uchwałą nr XXXIV/1143/09 ich ceny (zgodnie z założeniem Rady Miejskiej) w wysokości niższej niż ceny innych biletów oznacza wprowadzenie nowej ulgi (niższej ceny przejazdu jednostkowego) dla wybranej kategorii podmiotów. Wojewoda podkreślił, że realizacja ustawowego upoważnienia do określenia przepisów porządkowych dotyczących gminnego transportu zbiorowego (a następnie określenia ceny nowo ustanowionych biletów) nie daje Radzie upoważnienia do stanowienia regulacji modyfikujących przepisy aktów normatywnych wyższego rzędu, co miało miejsce w przypadku zaskarżonej uchwały w związku z uchwałą nr XXXIV/1142/09. Rada wprowadzając nowe rodzaje biletów i określając ich cenę, dokonała błędnej interpretacji art. 2 ust. 1 pkt 20 w związku z art. 188 ust. 1 ustawy o szkolnictwie wyższym, tj. stosowanego przez ustawodawcę dla określenia osób kształcących się na studiach pojęcia „student”, wprowadzając rozróżnienie studentów na stacjonarnych i studentów niestudiujących w trybie stacjonarnym. Zdaniem organu nadzoru, działanie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego polegające na modyfikacji regulacji ustawowych, a także działanie wykraczające poza normę kompetencyjną narusza prawo w sposób istotny. Dalsze wywody odnoszą się do różnicowania w uchwale osób uprawnionych do korzystania z ulgi i są konsekwencją wniosku Wojewody o połączenie niniejszej sprawy oraz sprawy w przedmiocie skargi na uchwałę nr XXXVIII/1142/09, do wspólnego rozpoznania. W odpowiedzi na skargę organ stanowiący uwzględnił argumenty organu nadzoru. Poinformował jednocześnie, że w związku z tym podjęte zostaną czynności zmierzające do zmiany przepisów zaskarżonej uchwały. Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2010 r. pełnomocnik Gminy Wrocław zmieniła stanowisko zawarte w odpowiedzi na skargę i wniosła o oddalenie skargi. Podniosła przy tym, że „Rada Gminy jako przewoźnik może kształtować taryfę i z tego powodu pomimo wadliwej regulacji (zaskarżona uchwała) postanowienia tej regulacji nie naruszają zasady konstytucyjnej równości podmiotu wobec prawa. Ponieważ Gmina Wrocław działa na obszarze swojej właściwości jak przewoźnik to korzystając z uprawnień przysługujących jej na mocy art. 4 ustawy o gospodarce komunalnej, ustala taryfę przewozową w zaskarżonych regulacjach, które objęły postanowienia tej taryfy. Ze względu na pozostawanie w obrocie prawnym aktów podjętych przy założeniu innego sposobu realizowania zadania z zakresu komunikacji zbiorowej odnosi się tylko do ceny usług świadczonych przez gminę jako przewoźnika. Gmina nie wprowadza tutaj ani cen urzędowych, ani też ulg i zwolnień. Zatem działając na gruncie prawa miejscowego zmienia tylko niektóre postanowienia taryfy przewozowej”. Przywołała przy tym orzeczenie NSA OZ we Wrocławiu sygn. akt SA/Wr 2601/95. Pełnomocnik zwróciła również uwagę, że regulacje zawarte w systemie ustawy o oświacie różnicują

studentów. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: Na wstępie wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości między innymi przez kontrolę działalności administracji publicznej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej (art. 1 § 2 tej ustawy). Stosownie zaś do art. 3 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „p.p.s.a.”), zakres kontroli administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawie skarg na akty prawa miejscowego jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej oraz inne akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej. Kryterium legalności umożliwia sądowi administracyjnemu uwzględniającemu skargę na uchwałę lub akt, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 p.p.s.a., stwierdzenie nieważności tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdzenie, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności (art. 147 § 1 p.p.s.a.). Godzi się dodatkowo podkreślić, że – stosownie do art. 134 § 1 p.p.s.a. – rozstrzygając w granicach sprawy, sąd nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi, ani powołaną w niej podstawą prawną. W ocenie Sądu skarga Wojewody Dolnośląskiego zasługuje na uwzględnienie. Podkreślenia wymaga tu fakt, że wyrokiem Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 10 lutego 2010 r. (sygn. akt III SA/Wr 595/09) stwierdzono nieważność uchwały dotyczącej zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone przez Gminę Wrocław. Skarga w niniejszej sprawie – jak już powiedziano – dotyczy wysokości opłat za usługi przewozowe i rozstrzygnięcie w sprawie III SA/Wr 595/09 ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Przepis art. 4 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.) zawiera delegację dla organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do wydawania regulacji m. in. w zakresie wysokości cen i opłat lub określenia sposobu ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Upoważnienie to stanowi zatem właściwe umocowanie dla Rady Miejskiej do ustalenia opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczonego przez Gminę Wrocław na terenie jej działania. Uchwalone na tej podstawie przepisy nie mogą być jednak sprzeczne z obowiązującymi przepisami powszechnie obowiązującego prawa. Organ stanowiący nie może bowiem w swoim działaniu wykroczyć poza zakres upoważnienia ustawowego. Naruszenie prawa przy podejmowaniu uchwał stanowią przypadki ustanawiania przepisów sprzecznych czy modyfikujących regulację ustawową o charakterze *ius cogens* (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 14 lipca 2008 r., sygn. akt II SA/Op 184/08, LEX 509686). Naruszenie takie skutkuje nieważnością aktu. W kontekście przedstawionego wyводу uznać należy, że zaskarżona uchwała – niezależnie od tego co już wyżej powiedziano – pozostaje w sprzeczności z przepisami powszechnie obowiązującego prawa oraz standardami techniki prawodawczej. Zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50 % ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej. Ulga taka przysługuje także innym osobom np. słuchaczom kolegiów nauczycielskich i nauczycielskich kolegiów języków obcych (art. 9f ust. 2 i art. 97 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.)), czy kombatantom (art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r., Nr 42, poz. 371 ze zm.)). Zniżka wynika z przepisów ustawowych powszechnie obowiązujących i przez to pozostaje niezależna od woli jednostki samorządu terytorialnego. O tym jaka będzie cena przejazdu „ulgowego” dla studentów i innych osób do tego uprawnionych na mocy ustawy decydować będzie zatem nie organ stanowiący, ale wynik matematycznych obliczeń, w których jedną ze składowych będzie cena biletu pełnego, drugą zaś wielkość przysługującej ulgi. Bez ustalenia ceny biletu pełnego nie sposób zatem wskazać ceny biletu z ulgą. Należy także pamiętać, że uchwała będąca przedmiotem kontroli sądowo-administracyjnej jest uchwałą zmieniającą załącznik do uchwały nr XXI/681/08 w sprawie opłat za usługi przewozowe transportu zbiorowego świadczone przez Gminę Wrocław. Rozszerzając cennik biletów o nowowprowadzone taryfy, funkcjonować miała ona jako element całej uchwały. W zmienianym akcie ceny ujęto tabelarycznie, gdzie w kolejnych wierszach znajdują się rodzaje funkcjonujących na terenie Gminy Wrocław biletów i dalej – w zależności od kolumny – cena biletu: „pełnego” (oznaczonego wg tytułu kolumny jako „100%”) oraz cena „ulgowego” (oznaczonego wg tytułu kolumny jako „50%”). Zaskarżona uchwała nie wprowadza oznaczenia „100%”, czy „50%”, co sugeruje, że ceny „biletów semestralnych” są cenami podstawowymi. W konsekwencji, po wyeliminowaniu z obrotu prawnego uchwały XXXIX/1142/09 w sprawie zasad odpłatności za usługi przewozowe świadczone środkami lokalnego transportu zbiorowego, która w punkcie 2 informuje, że ceny biletów semestralnych zawierają w sobie ulgę, uprawniony do przejazdu ulgowego żądać by mógł sprzedaży biletu tańszego stosownie do przysługującej mu ulgi. Zgodnie z zasadą wyrażoną § 6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U.

z 2002 r., Nr 100 poz. 908) przepisy redaguje się w taki sposób, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Jak wynika z przedstawionego wyводу, postanowienia zaskarżonej uchwały pozostają w sprzeczności z tą zasadą. Na marginesie wspomnieć można jeszcze, że niezależnie od intencji Rady Miejskiej Wrocławia, za niedopuszczalne w świetle konstytucyjnej zasady równości, należy uznać wprowadzenie biletów okresowych przeznaczonych li tylko dla oznaczonej grupy osób, która już na mocy przepisów *ius cogens* uprawniona jest do przejazdów ulgowych. Przy wprowadzonych przez organ stanowiący rozwiązaniach, osoba nie uprawniona do zniżki nie mogłaby nabyć biletu w pełnej cenie. Osobnego komentarza wymaga kwestia wyliczeń „ulgi studenckiej” dokonana przez Wojewodę na podstawie biletów „30-dniowych”. Choć Sąd rozumie kierunek rozważań organu nadzoru, to jednak takie odniesienie nie może zostać uznane za prawidłowe. Istotą biletów okresowych jest wprowadzenie niższych opłat za przejazdy, przy zapewnieniu bardziej przewidywalnych i ustabilizowanych wpływów ze sprzedaży biletów. Jak pokazuje doświadczenie, nie tylko na kanwie biletów komunikacji miejskiej, im dłuższy jest okres na który z góry wykupywane są usługi, tym rzeczywiste koszty są dla konsumenta niższe. W sprawie będącej przedmiotem niniejszych rozważań, bezsprzecznie Gmina miała nieskrępowaną możliwość wprowadzenia biletów na okres 4, czy 5 miesięcy. Ze względu na dłuższy okres, ale i wyższy jednorazowy wydatek z tym związany, cena takiego biletu będzie relatywnie niższa niż biletu na okres krótszy. W tym kontekście, o naruszeniu przepisu art. 188 ust. 1 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym, czy też art. 20 ust. 1 ustawy o kombatanach, przesądzać będzie nie – jak twierdzi Wojewoda – wyższa niż ustawowa kwota ulgi, a fakt, że przy braku określenia ceny biletu pełnego, brak jest możliwości zweryfikowania wysokości ulgi. Podsumowując dotychczasowe rozważania należy stwierdzić, że zaskarżona uchwała, jako naruszająca obowiązujące przepisy prawa w sposób istotny, nie może się ostać w porządku prawnym i na mocy art. 147 § 1 p.p.s.a. należało orzec jak w sentencji. W punkcie II wyroku orzeczono stosownie do art. 152 p.p.s.a.

1816

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 846/09 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/144/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Gaszowice

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Marcin Miemiec
Sędziowie Sędzia NSA Józef Kremis (sprawozdawca)
 Sędzia WSA Małgorzata Malinowska-Grakowicz

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/144/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Gaszowice

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/144/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Gaszowice, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/144/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Gaszowice. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych

z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1817

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 847/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 3 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/145/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Szczodrów

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA Anna Moskała (sprawozdawca)
Sędziowie Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
 Sędzia NSA Józef Kremis

Protokolant Ewa Bogulak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/145/08
w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Szczodrów

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/145/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Szczodrów, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiada-

miania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. Nr XXIX/145/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Szczodrów. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwar-

te, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1818

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 848/09 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/146/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Nowy Dwór

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Marcin Miemiec (sprawozdawca)
Sędziowie Sędzia NSA Józef Kremis
 Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/146/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Nowy Dwór

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 roku nr XXIX/146/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Nowy Dwór, wnosząc na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm. zwanej dalej „p.p.s.a.”) o stwierdzenie nieważności tych przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wskazane przepisy uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji RP i art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwana dalej u.s.g.). Organ nadzoru powołując wskazane wcześniej przepisy Konstytucji RP oraz u.s.g. wskazał, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Podniósł jednocześnie, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zd. 2 zaskarżonej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że „Kierownikiem urzędu jest wójt” oraz z ust. 5 tego artykułu, który stanowi, że „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zd. 2 z cytowanym przepisem ustawy stanowi natomiast fakt, że rada gminy przyznała sobie kompetencję, o której mowa w przedmiotowym przepisie. Ponadto organ nadzoru zarzucił, że § 23 ust. 1 uchwały jest sprzeczny z art. 37 a ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi: „Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Z regulacji tej wynika, że przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy - w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów. Organ nadzoru stwierdził, że § 39 ust. 2 uchwały w istotny sposób narusza art. 7 Konstytucji RP i art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., według których akty prawa miejscowego ustanawia rady gminy w formie uchwały oraz m. in. w zakresie zarządu mieniem gminy. Naruszenie polegało na tym, że przepis § 39 ust. 2 uchwały nadawał przedmiotowe uprawnienie innym organom niż wymienione w przepisach u.s.g. Z kolei § 45 uchwały jest w opinii Wojewody sprzeczny z art. 5 u.s.g., który stanowi, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy. W odniesieniu do przedmiotowej sytuacji przejawia się to w tym, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako twór samodzielny, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jednostki pomocnicze. Wreszcie strona skarżąca podniosła, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Zgodnie z tym przepisem „statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres formy i kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej”. Artykuł 11a u.s.g. stanowi, że „organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta)”. Zatem skarbnik gminy do tych organów nie należy. Skarbnika gminy nie uznano bowiem w ustawie za organ gminy. Nie można mu więc nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie kompetencji określonej w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Sycowie podjęła uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której to uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Do dnia dzisiejszego Rada Miejska Sycowa nie podjęła jednak stosownej uchwały o zmianie uchwały z dnia 25 września 2008 roku nr XXIX/146/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Nowy Dwór. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje. Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne są między innymi właściwe do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów organów jednostek samorządu terytorialnego. Sąd nie może opierać tej kontroli na kryterium słuszności lub sprawiedliwości społecznej. Uchwała organu jednostki samorządu terytorialnego jest zgodna z prawem, jeżeli jest zgodna z zasadami prawa. Stwierdzenie nieważności uchwały przez sąd następuje tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa (art. 147 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). W niniejszej sprawie takie wady i uchybienia występują. Skarga zasługiwała zatem na uwzględnienie. Zarówno ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jak i ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, nie wprowadzają innych kryteriów oceny sądu

administracyjnego niż zgodność zaskarżonego aktu organu gminy z przepisami prawa. W literaturze przyjmuje się, że podstawą do uchylenia takiego aktu powinno być każde istotne naruszenie prawa, bez względu na jego ustrojowoprawny, materialnoprawny lub procesowoprawny charakter. Akt organu jednostki samorządu terytorialnego jest natomiast zgodny z prawem, jeżeli jest zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ustawami. Podstawy nieważności aktu organu gminy określa art. 91 ust. 1 u.s.g., według którego uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Artykuł 93 ust. 1 u.s.g. stanowi, że po upływie 30 dniowego terminu organ nadzoru nie może już we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy, a jedynie zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Z uwagi na to, że w rozpatrywanej sprawie upłynął ów ustawowy 30 dniowy termin stwierdzenia nieważności uchwały, organ nadzoru wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego domagając się stwierdzenia nieważności wskazanych w petitum skargi przepisów uchwały w przedmiocie uchwalenia statutu sołectwa. Z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Realizacją tej reguły jest art. 40 u.s.g., według którego na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy (ust.1). Na podstawie przepisów ustawy o samorządzie gminnym, gminy mogą natomiast wydawać akty prawa miejscowego w zakresie wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych (ust. 2 pkt 1). Zaskarżona uchwała rady gminy bez wątpienia do tych aktów się zalicza. Nie budzi bowiem wątpliwości fakt, że obowiązuje jedynie na ściśle określonym obszarze Gminy Syców i jedynie tam usytuowani są adresaci zawartych w niej norm prawnych. Analizując zarzuty wskazane w skardze, Sąd podzielił stanowisko Wojewody, zgodnie z którym § 20 ust. 7 zd. 2 przedmiotowej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 u.s.g. Rada gminy nie jest bowiem pracodawcą w stosunku do osób zatrudnionych w Urzędzie Gminy. Nie miała zatem uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzania kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Zgodnie ze wspomnianym przepisem, wyłączne uprawnienie do nakładania takiego obowiązku posiada wójt i jedynie on mógł zobowiązać pracownika rady do takowego działania. Ponadto Wojewoda zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 przedmiotowej uchwały jest sprzeczny z art. 37 a u.s.g. W związku z powyższym, przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy – w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów. W ocenie Sądu, przyjęcie przez Radę Gminy obligatoryjności udziału sołtysa w sesjach Rady Miejskiej jest oczywiście sprzeczne z przepisami prawa. W związku z powyższym zarzut podniesiony przez organ nadzoru w pełni zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu, zasadny jest również podniesiony przez organ nadzoru zarzut naruszenia przez § 39 ust. 2 uchwały we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza” – art. 7 Konstytucji RP i art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Przepisy te stanowią o tym, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz o tym, że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Organ nadzoru słusznie wskazuje, że tak skonstruowany przepis uchwały otwiera możliwość ustalenia przez organ wykonawczy gminy zasad zarządu mieniem jednostki samorządu terytorialnego. Jako że zasady te stanowiąc będą przepisy prawa miejscowego, wyłączną kompetencję do ich tworzenia posiada organ stanowiący gminy. W świetle powyższych ustaleń Sąd przyjął, że zarzut podniesiony przez organ nadzoru jest zasadny i stwierdził nieważność § 39 ust. 2 uchwały. Odnosząc się do podniesionego przez Wojewodę zarzutu sprzeczności § 45 uchwały z art. 5 u.s.g., również należy uznać jego zasadność. Ten przepis ustawy stanowi bowiem, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy. W odniesieniu do stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy przejawia się to w tym, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako organ gminy, a nie organ jednostki pomocniczej będący tzw. organem wewnętrznym gminy. Sprzeczne z przepisami prawa byłoby zatem przyznanie sołectwu Nowy Dwór możliwości inicjowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami. Takie uprawnienia przysługują jedynie Gminie Syców, a nie jej jednostkom pomocniczym, do których zalicza się sołectwo. Podkreślenia wymaga słuszne stanowisko organu nadzoru, że granice swobody prawodawczej rady gminy określone są przez przepisy ustawy o samorządzie gminnym. Wynika z tego, że rada gminy podejmując uchwałę o ustroju jednostki wewnętrznej gminy, jaką jest sołectwo, zobowiązana była do przestrzegania przepisów tej ustawy. Dotyczy to między innymi art. 11a ust. 1 u.s.g., według którego organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Według art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Przepis § 47 ust. 1 pkt 4 podjętej uchwały, przekazujący skarbnikowi gminy nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej, jest zatem niezgodny z powołanym art. 11a ust. 1 u.s.g., a niezgodność ta ma charakter istotny. Rada gminy nie jest bowiem władna do zmiany porządku kompetencyjnego, ustanowionego przez ustawę, jeśli ustawa nie zawiera w tym zakresie wyraźnego upoważnienia (jak np. w art. 39 ust. 4 u.s.g.).

Sąd stwierdza także, że upoważnienie zawarte w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. nakazuje wskazanie w statucie sołectwa nie tylko organu gminy, ale także zakresu i form kontroli oraz nadzoru nad działalnością sołectwa. Przepis § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały nie spełnia tych wymogów. Dokonując oceny zgodności z prawem zaskarżonych przez Wojewodę zapisów statutu sołectwa Nowy Dwór, Sąd przyjął, że stwierdzone przez Wojewodę Dolnośląskiego naruszenie prawa ma charakter istotny i wino skutkować stwierdzeniem nieważności § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 zaskarżonej uchwały. Jednocześnie należy podkreślić, że uznając uchwałą nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargę Wojewody Dolnośląskiego na Uchwałę Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną, Rada Gminy w Sycowie winna niezwłocznie wydać uchwałę o zmianie przedmiotowej uchwały. Nie uczyniła jednak tego. Biorąc powyższe pod uwagę, Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał, że skarga jest uzasadniona i podlega uwzględnieniu. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł jak w pkt I wyroku. Rozstrzygnięcie zamieszczone w pkt II znajduje natomiast oparcie w art. 152 tej samej ustawy.

1819

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 849/09 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 3 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/147/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Biskupice

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Anna Moskała
Sędziowie	Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
	Sędzia NSA Józef Kremis (sprawozdawca)

Protokolant	Ewa Bogulak
-------------	-------------

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zd.2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/147/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Biskupice.

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/147/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Biskupice, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie

nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/147/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Biskupice. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33

ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1820

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 850/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 9 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/148/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Zawada

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
Sędziowie Sędzia WSA Maciej Guziński (sprawozdawca)
 Sędzia WSA Marcin Miemiec

Protokolant Halina Roslan

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/148/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Zawada

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/148/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Zawada, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez

prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały we wskazanym fragmencie narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od Nr XXIX/144/08 do Nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. Nr XXIX/148/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Zawada. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawaniem aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje

na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określania tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnień do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1821**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 851/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/149/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wioska

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Marcin Miemiec
Sędziowie Sędzia NSA Józef Kremis
 Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/149/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wioska

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/149/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Wioska, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/149/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Wioska. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych

z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentująca interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1822

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 852/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 3 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd. 2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/150/08 w przedmiocie nadania statutu Stradomia Wierzchnia

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA Anna Moskała
Sędziowie Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska (sprawozdawca)
 Sędzia NSA Józef Kremis

Protokolant Ewa Bogulak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na § 20 ust. 7 zd.2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie
z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/150/08
w przedmiocie nadania statutu Stradomia Wierzchnia

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/150/08 w sprawie nadania statutu Sołectwu Stradomia Wierzchnia, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiada-

miania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały we wskazanym fragmencie narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę Nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od Nr XXIX/144/08 do Nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu zaskarżonej uchwały. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawaniem aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały

(stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnień do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1823**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 853/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/151/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Drołtowie

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Marcin Miemiec
Sędziowie	Sędzia NSA Józef Kremis (sprawozdawca)
	Sędzia WSA Małgorzata Malinowska-Grakowicz

Protokolant	Katarzyna Dziok
-------------	-----------------

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/151/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Drołtowie

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/151/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Droftowice, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/151/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Droftowice. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych

z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylecia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchylają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentująca interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1824

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 854/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/152/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Ślizów

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Marcin Miemiec (sprawozdawca)
Sędziowie Sędzia NSA Józef Kremis
 Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/152/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Ślizów

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 roku nr XXIX/152/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Ślizów, wnosząc na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm. zwanej dalej „p.p.s.a.”) o stwierdzenie nieważności tych przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wskazane przepisy uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji RP i art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwana dalej u.s.g.). Organ nadzoru powołując wskazane wcześniej przepisy Konstytucji RP oraz u.s.g. wskazał, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Podniósł jednocześnie, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zd. 2 zaskarżonej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że „Kierownikiem urzędu jest wójt” oraz z ust. 5 tego artykułu, który stanowi, że „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zd. 2 z cytowanym przepisem ustawy stanowi natomiast fakt, że rada gminy przyznała sobie kompetencję, o której mowa w przedmiotowym przepisie. Ponadto organ nadzoru zarzucił, że § 23 ust. 1 uchwały jest sprzeczny z art. 37 a ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi: „Przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczą-

cy rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy". Z regulacji tej wynika, że przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy - w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów. Organ nadzoru stwierdził, że § 39 ust. 2 uchwały w istotny sposób narusza art. 7 Konstytucji RP i art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., według których akty prawa miejscowego ustanawia rady gminy w formie uchwały oraz m. in. w zakresie zarządu mieniem gminy. Naruszenie polegało na tym, że przepis § 39 ust. 2 uchwały nadawał przedmiotowe uprawnienie innym organom niż wymienione w przepisach u.s.g. Z kolei § 45 uchwały jest w opinii Wojewody sprzeczny z art. 5 u.s.g., który stanowi, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy. W odniesieniu do przedmiotowej sytuacji przejawia się to w tym, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako twór samodzielny, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jednostki pomocnicze. Wreszcie strona skarżąca podniosła, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Zgodnie z tym przepisem „statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres formy i kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej”. Artykuł 11a u.s.g. stanowi, że „organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta)”. Zatem skarbnik gminy do tych organów nie należy. Skarbnika gminy nie uznano bowiem w ustawie za organ gminy. Nie można mu więc nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie kompetencji określonej w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Sycowie podjęła uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której to uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Do dnia dzisiejszego Rada Miejska Sycowa nie podjęła jednak stosownej uchwały o zmianie uchwały z dnia 25 września 2008 roku nr XXIX/154/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Ślizów. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje. Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne są między innymi właściwe do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów organów jednostek samorządu terytorialnego. Sąd nie może opierać tej kontroli na kryterium słuszności lub sprawiedliwości społecznej. Uchwała organu jednostki samorządu terytorialnego jest zgodna z prawem, jeżeli jest zgodna z zasadami prawa. Stwierdzenie nieważności uchwały przez sąd następuje tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa (art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). W niniejszej sprawie takie wady i uchybienia występują. Skarga zasługiwała zatem na uwzględnienie. Zarówno ustawa Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jak i ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, nie wprowadzają innych kryteriów oceny sądu administracyjnego niż zgodność zaskarżonego aktu organu gminy z przepisami prawa. W literaturze przyjmuje się, że podstawą do uchylenia takiego aktu powinno być każde istotne naruszenie prawa, bez względu na jego ustrojowo-prawny, materialnoprawny lub procesowoprawny charakter. Akt organu jednostki samorządu terytorialnego jest natomiast zgodny z prawem, jeżeli jest zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz z ustawami. Podstawy nieważności aktu organu gminy określa art. 91 ust. 1 u.s.g., według którego uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Artykuł 93 ust. 1 u.s.g. stanowi, że po upływie 30 dniowego terminu organ nadzoru nie może już we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy, a jedynie zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Z uwagi na to, że w rozpatrywanej sprawie upłynął ów ustawowy 30 dniowy termin stwierdzenia nieważności uchwały, organ nadzoru wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego domagając się stwierdzenia nieważności wskazanych w petitum skargi przepisów uchwały w przedmiocie uchwalenia statutu sołectwa. Z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Realizacją tej reguły jest art. 40 u.s.g., według którego na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy (ust. 1). Na podstawie przepisów ustawy o samorządzie gminnym, gminy mogą natomiast wydawać akty prawa miejscowego w zakresie wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych (ust. 2 pkt 1). Zaskarżona uchwała rady gminy bez wątpienia do tych aktów się zalicza. Nie budzi bowiem wątpliwości fakt, że obowiązuje jedynie na ściśle określonym obszarze Gminy Syców i jedynie tam usytuowani są adresaci zawartych w niej norm prawnych. Analizując zarzuty wskazane w skardze, Sąd podzielił stanowisko Wojewody, zgodnie z którym § 20 ust. 7 zd. 2 przedmiotowej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 u.s.g. Rada gminy nie jest bowiem pracodawcą w stosunku do osób zatrudnionych w Urzędzie Gminy. Nie miała zatem uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzania kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Zgodnie ze wspomnianym przepisem, wyłączne uprawnienie do nakładania takiego obowiązku posiada wójt i jedynie on mógł zobowiązać pracownika rady do takowego

działania. Ponadto Wojewoda zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 przedmiotowej uchwały jest sprzeczny z art. 37 a u.s.g. W związku z powyższym, przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy – w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów. W ocenie Sądu, przyjęcie przez Radę Gminy obligatoryjności udziału sołtysa w sesjach Rady Miejskiej jest oczywiście sprzeczne z przepisami prawa. W związku z powyższym zarzut podniesiony przez organ nadzoru w pełni zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu, zasadny jest również podniesiony przez organ nadzoru zarzut naruszenia przez § 39 ust. 2 uchwały we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza” - art. 7 Konstytucji RP i art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Przepisy te stanowią o tym, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz o tym, że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Organ nadzoru słusznie wskazuje, że tak skonstruowany przepis uchwały otwiera możliwość ustalenia przez organ wykonawczy gminy zasad zarządu mieniem jednostki samorządu terytorialnego. Jako że zasady te stanowiąc będą przepisy prawa miejscowego, wyłączną kompetencję do ich tworzenia posiada organ stanowiący gminy. W świetle powyższych ustaleń Sąd przyjął, że zarzut podniesiony przez organ nadzoru jest zasadny i stwierdził nieważność § 39 ust. 2 uchwały. Odnosząc się do podniesionego przez Wojewodę zarzutu sprzeczności § 45 uchwały z art. 5 u.s.g., również należy uznać jego zasadność. Ten przepis ustawy stanowi bowiem, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy. W odniesieniu do stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy przejawia się to w tym, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako organ gminy, a nie organ jednostki pomocniczej będący tzw. organem wewnętrznym gminy. Sprzeczne z przepisami prawa byłoby zatem przyznanie sołectwu Nowy Dwór możliwości inicjowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami. Takie uprawnienia przysługują jedynie Gminie Syców, a nie jej jednostkom pomocniczym, do których zalicza się sołectwo. Podkreślenia wymaga słuszne stanowisko organu nadzoru, że granice swobody prawodawczej rady gminy określone są przez przepisy ustawy o samorządzie gminnym. Wynika z tego, że rada gminy podejmując uchwałę o ustroju jednostki wewnętrznej gminy, jaką jest sołectwo, zobowiązana była do przestrzegania przepisów tej ustawy. Dotyczy to między innymi art. 11a ust. 1 u.s.g., według którego organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Według art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Przepis § 47 ust. 1 pkt 4 podjętej uchwały, przekazujący skarbnikowi gminy nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej, jest zatem niezgodny z powołanym art. 11a ust. 1 u.s.g., a niezgodność ta ma charakter istotny. Rada gminy nie jest bowiem władna do zmiany porządku kompetencyjnego, ustanowionego przez ustawę, jeśli ustawa nie zawiera w tym zakresie wyraźnego upoważnienia (jak np. w art. 39 ust. 4 u.s.g.). Sąd stwierdza także, że upoważnienie zawarte w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. nakazuje wskazanie w statucie sołectwa nie tylko organu gminy, ale także zakresu i form kontroli oraz nadzoru nad działalnością sołectwa. Przepis § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały nie spełnia tych wymogów. Dokonując oceny zgodności z prawem zaskarżonych przez Wojewodę zapisów statutu sołectwa Ślizów, Sąd przyjął, że stwierdzone przez Wojewodę Dolnośląskiego naruszenie prawa ma charakter istotny i wino skutkować stwierdzeniem nieważności § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniem Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 zaskarżonej uchwały. Jednocześnie należy podkreślić, że uznając uchwałą Nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargę Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną, Rada Gminy w Sycowie winna niezwłocznie wydać uchwałę o zmianie przedmiotowej uchwały. Nie uczyniła jednak tego. Biorąc powyższe pod uwagę, Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał, że skarga jest uzasadniona i podlega uwzględnieniu. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 147 §1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł jak w pkt I wyroku. Rozstrzygnięcie zamieszczone w pkt II znajduje natomiast oparcie w art. 152 tej samej ustawy.

1825

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 855/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 3 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zd.2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/153/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wielowieś

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia NSA Anna Moskała (sprawozdawca)
Sędziowie Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
 Sędzia NSA Józef Kremis

Protokolant Ewa Bogulak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 3 marca 2010 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na § 20 ust. 7 zd.2, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie
z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/153/08
w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Wielowieś

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/153/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Wielowieś, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiada-

miania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. Nr XXIX/153/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Wielowieś. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawaniem aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określe-

nia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnień do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1826

WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 856/09 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 4 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/154/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Komorów

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Marcin Miemiec
Sędziowie Sędzia NSA Józef Kremis
 Sędzia WSA Małgorzata Malinowska-Grakowicz (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Dziok

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 4 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2009 r. nr XXIX/154/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Komorów

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/154/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Komorów, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tymczasem przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rady gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadzór nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę Nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od nr XXIX/144/08 do nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. Nr XXIX/154/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Komorów. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawanym aktem. Sąd orzeka

w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylecia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określenia tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentująca interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnienia do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1827

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 857/09
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 9 marca 2010 r.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie "na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza", § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/155/08 w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Działosza

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Bogumiła Kalinowska
Sędziowie Sędzia WSA Maciej Guziński (sprawozdawca)
 Sędzia WSA Marcin Miemiec

Protokolant Halina Roslan

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 9 marca 2010 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie "na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu Burmistrza", § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie

z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/155/08

w przedmiocie nadania statutu Sołectwu Działosza

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie objętym skargą;
- II. określa, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w części, w jakiej stwierdzono jej nieważność, do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu § 20 ust. 7 zdanie drugie, § 22 ust. 2 pkt 1, § 23 ust. 1, § 39 ust. 2 we fragmencie „na zasadach i warunkach określonych z zarządzeniu Burmistrza”, § 45, § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. nr XXIX/155/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Działosza, wnosząc – na podstawie art. 50 § 2 i art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.p.p.s.a.”) – o stwierdzenie nieważności tychże przepisów. Organ nadzoru zarzucił, że wymienione regulacje uchwały naruszają istotnie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., zwanej dalej w skrócie „u.s.g.”). Wojewoda Dolnośląski przywołał wspomniane przepisy, podkreślając, że według art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do postanowień art. 94 Konstytucji, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej ustanawiają – na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie – akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, przy czym zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Organ nadzoru zarzucił, że § 20 ust. 7 zdanie 2 kwestionowanej uchwały jest sprzeczny z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącym, że „kierownikiem urzędu jest wójt”, oraz z ust. 5 tego artykułu, według którego „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych”. O sprzeczności § 20 ust. 7 zdanie 2 ze wspomnianymi przepisami decyduje fakt przyznania sobie przez radę gminy uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3 u.s.g. W ocenie organu nadzoru, § 23 ust. 1 uchwały narusza art. 37a u.s.g., według którego „przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez

prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki gminy pomocniczej o sesji rady gminy”. Tym samym przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy może, ale nie musi, uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek udziału w pracach rady gminy, w sesjach i pracach jej wewnętrznych organów. W opinii Wojewody Dolnośląskiego, § 39 ust. 2 uchwały narusza istotnie art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w zw. z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g., z których wynika, że akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały oraz że organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zarządu mieniem gminy. Tymczasem regulacją zawartą w § 39 ust. 2 uchwały kompetencje w tym zakresie przyznano Burmistrzowi. Zdaniem organu nadzoru, postanowienia uchwały ujęte w § 22 ust. 2 pkt 1 (do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) i § 45 (sołectwo może współpracować z innymi sołectwami z terenu gminy, z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) są sprzeczne z art. 5 u.s.g., według którego sołectwo jest jednostką pomocniczą, co oznacza, że działania w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami może podejmować tylko i wyłącznie gmina jako samodzielna jednostka reprezentująca interesy społeczności lokalnej, a nie zaś jej jednostki pomocnicze. Strona skarżąca zauważyła również, że § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały (nadзор nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa sprawuje skarbnik) jest niezgodny z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g., według którego statut jednostki pomocniczej powinien określać m.in. zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej, oraz z art. 11a u.s.g., stanowiący, że organami gminy są: rada gminy, wójt (burmistrz, prezydent miasta). W kontekście przywołanych przepisów skarbnik gminy nie należy do organów podstawowej jednostki samorządu terytorialnego, nie można mu zatem nadać uprawnień kontrolnych i nadzorczych wobec jednostki pomocniczej gminy na podstawie upoważnienia ujętego w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. Odnosząc się do stanowiska Wojewody Dolnośląskiego, Rada Miejska w Sycowie podjęła w dniu 26 listopada 2009 r. uchwałę Nr XLIII/236/09 w sprawie odpowiedzi na skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwały Rady Miejskiej w Sycowie z dnia 25 września 2008 r. od Nr XXIX/144/08 do Nr XXIX/155/08, w której uznała skargę Wojewody Dolnośląskiego za zasadną. Organ stanowiący gminy nie podjął jednak uchwały o zmianie lub uchyleniu uchwały z dnia 25 września 2008 r. Nr XXIX/155/08 w sprawie nadania statutu sołectwu Działosza. Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył co następuje: Oceniając akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego według kryterium zgodności z prawem (art. 184 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., art. 3 § 2 pkt 5 i art. 147 § 1 u.p.p.s.a.), sąd administracyjny bada, czy przy wydaniu aktu organy nie naruszyły ustaw w zakresie przyznanych im kompetencji do wydawania aktów prawa miejscowego, trybu ich podejmowania oraz norm materialnoprawnych powiązanych z wydawanym aktem. Sąd orzeka w granicach danej sprawy, nie jest jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 u.p.p.s.a.). Ocenę legalności zaskarżonego aktu należy poprzedzić uwagą, że wobec uznania przez Radę Miejską w Sycowie zarzutów sformułowanych przez Wojewodę Dolnośląskiego, jednakże bez zmiany lub uchylenia uchwały, przy badaniu zgodności z prawem aktualne pozostaje wyłącznie stanowisko organu nadzoru. Kwestionowana uchwała w zaskarżonej części nie może pozostać w zbiorze zgodnych z prawem aktów, albowiem jej postanowienia – jak trafnie wywiódł Wojewoda Dolnośląski – naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 3 i 5, art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 37a, art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Po pierwsze, postanowienie § 20 ust. 7 zdanie drugie uchwały pozostaje w dysharmonii z art. 33 ust. 3 i 5 u.s.g. Skoro rada gminy nie jest pracodawcą względem osób zatrudnionych w urzędzie gminy, przeto nie miała ona uprawnień do nakładania na pracownika urzędu obowiązku sporządzenia kopii z dostarczonego protokołu z przebiegu zebrania wiejskiego. Wyłączne uprawnienia do nakładania takiego obowiązku ma bowiem wójt (burmistrz, prezydent miasta), który jest kierownikiem urzędu i wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Po drugie, Wojewoda Dolnośląski zasadnie podniósł, że § 23 ust. 1 uchwały, nakładający na sołtysa obowiązek udziału w sesjach rady miejskiej, narusza art. 37a zdanie pierwsze u.s.g., według którego przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu, co oznacza, że ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Po trzecie, § 39 ust. 2 uchwały – stanowiący, że „przekazanie mienia następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami, na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza protokołem zdawczo-odbiorczym” – we fragmencie: „na zasadach i warunkach określonych w zarządzeniu burmistrza” narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 41 ust. 1 w związku z art. 40 ust. 2 pkt 3 u.s.g. Na podstawie tych unormowań, akty prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy ustanawia rada gminy w formie uchwały, co wskazuje

na niedopuszczalność modyfikacji kompetencji ustawowych przez upoważnienie burmistrza do określania tychże zasad w zarządzeniu. Po czwarte, § 22 ust. 2 pkt 1 uchwały (stanowiący, że do zadań sołtysa należy reprezentowanie sołectwa na zewnątrz) oraz § 45 uchwały (według którego sołectwo może współpracować zarówno z innymi sołectwami z terenu gminy, jak i z organizacjami regionalnymi i krajowymi, przy czym w organizacjach tych sołectwo reprezentowane jest przez sołtysa) uchybiają postanowieniom art. 5 u.s.g. Trafne jest bowiem spostrzeżenie Wojewody Dolnośląskiego, że sołectwo jest jednostką pomocniczą gminy, a więc kompetencje do podejmowania działań w zakresie współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami ma wyłącznie gmina jako jednostka samodzielna, reprezentujący interesy społeczności lokalnej, nie zaś jej jednostka pomocnicza. Sprzeczne z art. 5 u.s.g. byłoby zatem przyznanie sołectwu uprawnień do samodzielnego – bez udziału kompetentnych organów gminy – organizowania współpracy z innymi społecznościami lokalnymi i organizacjami oraz wyposażenie sołtysa w kompetencje do reprezentowania sołectwa zamiast właściwych organów jednostki samorządu terytorialnego. Po piąte, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu nadzoru, że Rada Miejska w Sycowie – stanowiąc w § 47 ust. 1 pkt 4 uchwały o upoważnieniu skarbnika gminy do sprawowania nadzoru nad działalnością sołectwa w zakresie gospodarki finansowej sołectwa – naruszyła art. 35 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 11a u.s.g. Doszło tu bowiem do przekroczenia – ujętych w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. – kompetencji rady gminy do określenia w statucie jednostki pomocniczej „zakresu i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej” przez przypisanie skarbnikowi gminy statusu organu gminy właściwego do nadzoru w sferze gospodarki finansowej sołectwa, mimo że skarbnik nie jest organem gminy w rozumieniu art. 11a ust. 1 u.s.g. Ponieważ wszczęte skargą Wojewody Dolnośląskiego postępowanie sądowe wykazało naruszenie prawa wskazanymi wcześniej przepisami uchwały, przeto – stosownie do dyspozycji art. 147 § 1 u.p.p.s.a. – należało stwierdzić ich nieważność (punkt I sentencji). Orzeczenie zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 152 u.p.p.s.a.

1828**WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI**

NK.II.MS.6.0911-11/10-1

Wrocław, dnia 6 czerwca 2010 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.
o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591
z późniejszymi zmianami)

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 uchwały Rady Miejskiej w Głogowie nr XLVIII/397/2010 z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Gminy Miejskiej Głogów, z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Na sesji dnia 25 maja 2010 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.) Rada Miejska w Głogowie podjęła uchwałę Nr XLVIII/397/2010 w sprawie określenia wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części na terenie Gminy Miejskiej Głogów.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 4 czerwca 2010 r., przesłana pismem o sygn. BR.0704-19/2010 z dnia 28 maja 2010 r.

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada wykorzystała przyznane jej mocą art. 7 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zwanej dalej ustawą, upoważnienie do określenia w drodze uchwały wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części.

Mocą przedmiotowej uchwały Rada wykonała dyspozycję z art. 7 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, określając wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części.

W § 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 przedmiotowej uchwały Rada wprowadziła następujące zapisy: „§ 1 (...) 2. Powyższe wymagania powinny zostać uprawdopodobnione odpowiednimi dokumentami. 3 Dokumentami, o których mowa w ust. 2, są w szczególności: 1) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego; 2) umowa kupna- sprzedaży, najmu lub faktury potwierdzające posiadanie środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3) umowa najmu lub dzierżawy nieruchomości, o której mowa w ust. 1 pkt 4; 4) umowa o stałej współpracy z lekarzem weterynarii., § 2 (...) 2. Powyższe wymagania powinny być udokumentowane. 3. Dokumentami, o których mowa w ust. 2, są w szczególności: 1) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego; 2) Dokument potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością, o której mowa w ust. 1 pkt 2; 3) umowa o stałej współpracy weterynarzem. § 3 (...) 2. Powyższe wymagania powinny być udokumentowane. 3. Dokumentami, o których mowa w ust. 2, są w szczególności: 1) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpis do Krajowego Rejestru Sądowego; 2) Dokument potwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością, o której mowa w ust. 1 pkt 2; 3) umowa kupna- sprzedaży, najmu lub faktury potwierdzające posiadanie środków, o których mowa w ust. 1 pkt 3.”

Tak więc Rada Miejska w Głogowie postanowiła, że określone przez nią wymagania muszą zostać uprawdopodobnione bądź udokumentowane odpowiednimi dokumentami oraz wskazała w szczególności o jakie dokumenty chodzi.

Zdaniem organu nadzoru, działając na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i stanowiąc odnośnie wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, Rada posiada uprawnienie tylko do określenia wymagań, jakie będzie musiał spełnić przedsiębiorca, który chce się ubiegać o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedmiotowej działalności.

Regulacje zawarte przez Radę w § 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 przedmiotowej uchwały nie stanowią określenia wymagań kierowanych do przedsiębiorców, jakie będą oni musieli spełnić ubiegając się o wydanie zezwolenia, ale regulują kwestie związane z wykonaniem przedmiotowej uchwały. Dotyczą one bowiem procedury związanej z samym wydaniem zezwolenia. W tym miejscu wskazania wymaga treść art. 8a ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie, z którym:

„1. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt, burmistrz lub prezydent miasta może: 1) wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem; 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem.”

W ocenie organu nadzoru to do kompetencji organu wykonawczego, związanych z realizacją uprawnienia zawartego w art. 8a ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, będzie należało ewentualne określenie dokumentów jakie będą musieli złożyć przedsiębiorcy na jego żądanie, potwierdzających spełnienie warunków określonych przepisami prawa. Dotyczy to także określenia wymogów formalnych jakie powinny spełniać te dokumenty. W przekonaniu organu nadzoru regulacje § 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 uchwały dotyczą również samego trybu wydania decyzji zezwalającej na prowadzenie określonej działalności. Treść i przedmiot tych regulacji wskazuje, że nie można ich zakwalifikować jako wymagania, których uprzednie spełnienie warunkuje ubieganie się o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedmiotowej działalności.

Powyższe, zdaniem organu nadzoru, potwierdza, że Rada stanowiła nie wymagania jakie muszą spełniać przedsiębiorcy, ale doprecyzowywała kwestie związane z wykonaniem uchwały i samym złożeniem wniosku. Tym samym zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 1 ust. 2, ust. 3 oraz § 2 ust. 2 i ust. 3, § 3 ust. 2 i ust. 3 uchwały.

Rada, w powyższych regulacjach, zobowiązała także przedsiębiorców do posiadania zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub wpisu do KRS. Tymczasem, zdaniem organu nadzoru, taka regulacja nie znajduje podstaw w zakresie upoważnienia ustawowego. Obowiązek posiadania wpisu do właściwego rejestru przedsiębiorców wynika z samej regulacji art. 7 ust. 1 ustawy, wskazującego, że o wydanie zezwolenia mogą się ubiegać podmioty będące już przedsiębiorcami. Przedsiębiorcą, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 155, poz. 1095 ze zm.) jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Z kolei, jak stanowi art. 14 ust. 1 ww. ustawy, przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Tym samym także powyższe potwierdza, że Rada nie była władna stanowić w tym zakresie. Należy przy tym zauważyć, że wymagania określone przez Radę na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy kierowane są do przedsiębiorców, czyli osób, które posiadają odpowiedni wpis, wymagany przepisami prawa. Skoro zatem sam ustawodawca nakłada na osoby ubiegające się o wydanie przedmiotowych zezwoleń obowiązek bycia przedsiębiorcą, Rada nie posiada kompetencji do ponownego stanowienia w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163, poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

1829

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK.II.BSZ2.0911-14/10

Wrocław, dnia 16 czerwca 2010 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLIV/241/2010 Rady Miejskiej w Złotoryi z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród, **w części:**

- **§ 8 ust. 4** oraz **§ 10 ust. 1** uchwały w związku z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6 i art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela oraz § 5 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z późn. zm.),
- **§ 14** uchwały w związku z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6 pkt. 2 i art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 20 maja 2010 r., działając na podstawie art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, Rada Miejska w Złotoryi podjęła uchwałę XLIV/241/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Miejską Złotoryja, określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: za usługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy; szczegółowy sposób obliczania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw; wysokość środków na nagrody ze specjalnego funduszu nagród.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 27 maja 2010 r.

W trakcie postępowania organ nadzoru stwierdził istotne naruszenie prawa, a w konsekwencji nieważność niżej wymienionych przepisów przedmiotowej uchwały:

- § 8 ust. 4 w brzmieniu: „Dodatek funkcyjny przyznaje się na rok”,
- § 10 ust. 1 w brzmieniu „Prawo do dodatku funkcyjnego, o którym mowa w § 8 ust. 1 i 2 oraz w § 9 powstaje z dniem powierzenia stanowiska kierowniczego, wychowawstwa lub funkcji” oraz
- § 14 w brzmieniu „Liczbę godzin nadwymiarowych w okresie rozliczeniowym oblicza się odejmując od liczby faktycznie przepracowanych w tym okresie godzin, normatywną liczbę godzin za ten okres, przy czym przyjmuje się, że liczba godzin nadwymiarowych jest równa 0, jeśli tak obliczona wartość jest ujemna”.

Zgodnie z normą kompetencyjną zawartą w art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy – Karta Nauczyciela „organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu:

- 1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34,
- 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3,
- 3) wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach
 - w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3”.

Na podstawie powyższego przepisu Rada Miejska w Złotoryi została upoważniona do uregulowania, m.in.: wysokości stawek dodatku funkcyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Korzystając z ustawowego upoważnienia Rada ustanowiła przedmiotowy regulamin, w którym w § 8 ust. 4 oraz w § 10 ust. 1 wskazała na jaki okres przyznaje się dodatek funkcyjny (rok szkolny), jak również ustaliła moment powstania prawa do dodatku funkcyjnego. Tymczasem w zakresie normy kompetencyjnej znajduje się upoważnienie do ustalenia wysokości dodatków, w tym funkcyjnego, oraz szczegółowych warunków jego przyznawania w regulaminie. Rada nie otrzymała kompetencji ani do ustalania okresu na jaki przyznaje się ten dodatek, ani do stanowienia w zakresie ustalenia momentu powstania prawa do dodatku.

Dodatek funkcyjny jest jednym ze składników wynagrodzenia, co wynika z brzmienia art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela, i jako taki podlega zasadom, o których mowa w art. 39 ust. 1 zdanie drugie Karty Nauczyciela, który stanowi, iż zmiana wysokości wynagrodzenia z innych przyczyn (niż określone w zdaniu pierwszym artykułu 39 ust. 1) następuje z pierwszym dniem najbliższego miesiąca kalendarzowego, jeżeli inne przyczyny nie nastąpiły od pierwszego dnia danego miesiąca kalendarzowego.

Zdaniem organu nadzoru Rada Miejska w Złotoryi nie miała upoważnienia do modyfikacji art. 39 ust. 1 zdanie drugie Karty Nauczyciela, której dokonała poprzez ustanowienie przepisu § 8 ust. 4 oraz § 10 ust. 1 przedmiotowej uchwały. Organ nadzoru wskazuje, że zmiana normy ustawowej może nastąpić tylko w sytuacji, kiedy upoważnia do tego konkretna norma kompetencyjna lub też w wyniku nowelizacji poprzez zmianę dokonaną aktem prawnym tej samej rangi. Zasada powyższa wynika z hierarchicznego systemu źródeł prawa, obowiązującego w polskim porządku prawnym.

Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu „już sam fakt powierzenia nauczycielowi funkcji wymienionych w § 5 rozporządzenia [Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z późn. zm.)] powoduje powstanie prawa do dodatku funkcyjnego, a organ prowadzący szkołę określa jedynie wysokość stawek dodatku funkcyjnego i szczegółowe warunki jego przyznawania (WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wr 440/2008). Ponadto organ nadzoru wskazuje również, że prawo do dodatku funkcyjnego przysługuje nauczycielowi w całym okresie powierzenia mu funkcji, określonej

w § 5 rozporządzenia. Ograniczenie tego okresu do roku szkolnego pozostaje w sprzeczności z istotą dodatku funkcyjnego.

Zdaniem organu nadzoru Rada Miejska w Złotoryi ustanawiając przedmiotowy regulamin, a w nim przepisy § 8 ust. 4 oraz § 10 ust. 1, w istotny sposób naruszyła prawo, bowiem przekroczyła zakres delegacji ustawowej wynikającej z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, jak również dokonała nieuprawnionej modyfikacji art. 39 ust. 1 zdanie drugie Karty Nauczyciela, co skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwalonych przez Radę przepisów.

W trakcie postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził również istotne naruszenie prawa w przepisie ustanowionym w § 14 przedmiotowej uchwały, który zgodnie z upoważnieniem ustawowym, zawartym w art. 30 ust. 6 pkt. 2 Karty Nauczyciela, powinien określać szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 2. Tymczasem Rada ustanowiła normę, w której określiła sposób obliczania liczby godzin ponadwymiarowych w okresie rozliczeniowym. Zdaniem organu nadzoru z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela nie wynika upoważnienie rady do stanowienia w zakresie sposobu obliczania liczby godzin ponadwymiarowych.

Pojęcie godzin ponadwymiarowych zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela. Zgodnie z definicją ustawową przez godzinę ponadwymiarową rozumie się przydzieloną nauczycielowi godzinę zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych. Zdaniem organu nadzoru to właśnie ten przepis stanowi podstawę do ustalenia liczby godzin ponadwymiarowych nauczyciela, gdyż zawiera definicję pojęcia godziny ponadwymiarowej. Przepis § 14 przedmiotowej uchwały modyfikuje ustawową definicję, gdyż za godzinę ponadwymiarową uznaje tylko tę godzinę, która została faktycznie przepracowana ponad normatywną liczbę godzin w danym okresie rozliczeniowym. Tym samym Rada Miejska w Złotoryi pozbawiła prawa do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe tych nauczycieli, którzy choć mają przydzielone godziny ponadwymiarowe, jednakże w okresie rozliczeniowym faktycznie nie przepracowali godzin normatywnych bądź ponadwymiarowych.

W podobnej sprawie wypowiadał się Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 3 marca 2008 r. (sygn. akt OSK 1873/2007), stwierdził: „zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela rada gminy ma jedynie kompetencję do określenia szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3. W tych ramach nie mieści się upoważnienie do decydowania o zachowaniu lub utracie przez nauczyciela prawa do wynagrodzenia za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe.(...) Wynagrodzenie za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe i doraźnych zastępstw należy ustalać w oparciu o Kartę Nauczyciela i przepisy Kodeksu pracy, do których odsyła art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela. W myśl art. 80 Kodeksu pracy wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.” Jednocześnie w innym wyroku NSA z dnia 3 czerwca 2002 roku (sygn. akt II SA 687/02), sąd zwraca uwagę, że „regulamin określający wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków i innych składników wynagrodzenia oraz dodatków mieszkaniowych nie może zawierać postanowień mniej korzystnych dla nauczyciela niż przepisy prawne powszechnie obowiązujące”.

Tymczasem obliczanie liczby godzin ponadwymiarowych zaproponowane przez Radę Miejską Złotoryja w § 14 przedmiotowej uchwały pozbawia nauczyciela prawa do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe faktycznie nieprzepracowane, a nawet za te przepracowane jeśli w okresie rozliczeniowym nauczyciel nie przepracował „faktycznie” normatywnej liczby godzin przypadającej na dany okres rozliczeniowy. Może się bowiem zdarzyć, że w tygodniu nauczyciel nie będzie „faktycznie” świadczył pracy w zakresie tygodniowego obowiązującego wymiaru, np. ze względu na chorobę bądź inne okoliczności, za które na podstawie przepisów kodeksu pracy i aktów wykonawczych przysługuje mu wynagrodzenie, a będzie świadczył pracę w zakresie godzin ponadwymiarowych. Jednakże ze względu na uchwalony przez Radę sposób obliczania liczby godzin ponadwymiarowych, będzie pozbawiony wynagrodzenia za przepracowane (!) godziny ponadwymiarowe.

Zdaniem organu nadzoru ustanawiając normę zawartą w § 14 uchwały nr XLIV/241/2010 Rady Miejskiej w Złotoryi, Rada naruszyła prawo w istotny sposób poprzez przekroczenie normy kompetencyjnej, zawartej w art. 30 ust. 6 pkt. 2 Karty Nauczyciela, gdyż stanowiła w sprawach nie przekazanych w delegacji ustawowej, jak również dokonała nieuprawnionej modyfikacji pojęcia godzin ponadwymiarowych na niekorzyść nauczyciela, czym naruszyła art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, ustanowienie przez radę gminy przepisów istotnie naruszających obowiązujące prawo jest przesłanką do stwierdzenia ich nieważności przez organ nadzoru. Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

1830

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU POWIATU TRZEBNICKIEGO

z dnia 17 marca 2010 r.

z wykonania budżetu Powiatu Trzebnickiego za 2009 rok

Budżet Powiatu Trzebnickiego na 2009 rok uchwalony przez Radę Powiatu w dniu 17 grudnia 2008 r. zamykał się kwotą 55.480.794 zł po stronie dochodów oraz kwotą 73.864.252 zł po stronie wydatków. Jako źródła pokrycia planowanego deficytu w wysokości 18.383.458 zł przyjęto przychody z wpływów ze sprzedaży wyemitowanych przez powiat papierów wartościowych. W okresie roku budżet uległ znacznej zmianie. Planowane dochody zwiększone zostały o kwotę 4.515.036 zł a planowane wydatki zmniejszone o kwotę 6.220.411 zł. Na zmianę planowanych dochodów wpłynęły:

- 1) Dodatkowe dotacje z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej -761.808 zł
 - na gospodarkę gruntami i nieruchomościami Skarbu Państwa – 21.000 zł
 - na prace geodezyjne – 51.500 zł
 - na opracowania geodezyjne i kartograficzne – 1.460 zł
 - na działalność bieżącą PINB – 28.210 zł
 - na składki zdrowotne dla bezrobotnych – 536.500 zł
 - na działalność PSP – 99.570 zł

w tym na dokumentację techniczną rozbudowy budynku 66.000 zł

 - na usuwanie przez PSP skutków klęsk żywiołowych – 25.500 zł
 - na działalność komisji ds. orzekania o stopniu niepełnosprawności – 5.100 zł
 - na kwalifikacje wojskowe (zmniejszenie) – 7.032 zł
- 2) Dodatkowe dotacje z budżetu państwa na zadania własne powiatu -2.438.551 zł
 - na inwestycje drogowe tzw. schetynówka – 2.137.754 zł
 - na remont pomieszczeń i instalacji elektrycznej w Domu Dziecka – 22.000 zł
 - na przystosowanie pomieszczeń na hostel w Domu Dziecka – 11.000 zł
 - na dodatki specjalne dla pracowników socjalnych PCPR – 7.500 zł
 - na działalność DPS – 250.100 zł
 - na komisje egzaminacyjne w związku z awansem nauczycieli – 1.188 zł
 - na wynagrodzenia komisji za ustne matury – 9.009 zł
- 3) Dodatkowe dotacje z j.s.t. na mocy zawartych porozumień – 543.109 zł
 - z Województwa Dolnośląskiego na bieżące utrzymanie dróg wojewódzkich – 60.309 zł
 - z Gminy Żmigród – pomoc finansowa na inwestycje drogowe – 49.000 zł
 - z Gminy Żmigród na remont bram garażowych PSP – 7.500 zł
 - z Gminy Trzebnica na remont chodników w Szczytkowicach i Ujeźdźcu Wielkim – 150.000 zł
 - z Gminy Oborniki na inwestycję "Przebudowa drogi Oborniki-Prusice" – 119.000 zł
 - z Gminy Wisznia Mała na remont drogi Pierwoszków-Głuchów Górny – 80.000 zł
 - z Gminy Wisznia Mała na remont drogi w Krynicznie – 50.000 zł
 - z gmin powiatu trzebnickiego na zakup sprzętu hydraulicznego dla KP PSP – 27.300 zł
- 4) Zmniejszenie dotacji z tyt.pomocy finansowej o kwotę -1.170.000 zł
 - z Gminy Wisznia Mała – przebudowa drogi Kryniczno-Rogoź-Szewce – (-) 700.000 zł
 - z Gminy Oborniki – przebudowa dróg powiatowych Osolin-Morzęcin-Siemianice i Pęgów-Lubnów – (-) 470.000 zł

w związku ze zmianą Wieloletniego Planu Inwestycyjnego
- 5) Pozyskane dotacje z funduszy celowych na wydatki majątkowe -703.200 zł
 - z FOGR na zakup sprzętu komputerowego z oprogramowaniem dla Wydziału Ochrony Środowiska – 20.000 zł
 - z FRKF na dofinansowanie budowy boiska wielofunkcyjnego przy SOSzW w Trzebnicy – 200.000 zł
 - z FRKF na budowę hali sportowej przy PZS nr 2 w Trzebnicy – 483.200 zł
- 6) Otrzymane dotacje rozwojowe na programy POKL -772.924 zł

- „Wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym w powiecie Trzebnickim” realizowany przez PCPR T-ca – 397.131 zł
- „Inwestycja w kadry” realizowany przez PUP T-ca – 238.450 zł
- „Świat wokół nas” realizowany przez SOSzW T-ca – 219.470 zł
- „Profesjonalna kadra” realizowany przez PUP T-ca – 56.414 zł
- „Język angielski w zasięgu ręki” realizowany przez LO przy PZS Oborniki – 195.263 zł
- „Profesjonalny pracownik Administracji Samorządowej” realizowany przez Starostwo Powiatowe (zmniejszenie) –
- (-) 333.804 zł

- 7) Otrzymana zaliczka i refundacja wydatków w formie dotacji rozwojowej na budowę Pawilonu Rehabilitacyjnego przy Szpitalu im. św. Jadwigi Śląskiej – 1.514.683 zł
- 8) Zwiększenie odpłatności za pobyt pensjonariuszy w DPS – 321.472 zł
- 9) Korekta subwencji ogólnej i udziałów powiatu w dochodach budżetu państwa (zmniejszenie) -(1.370.711 zł)

W ciągu roku zmianom uległy też planowane przychody z emisji obligacji komunalnych.

Planowany na początku roku deficyt w kwocie 18.383.458 zł do sfinansowania środkami z emisji obligacji w ciągu roku czterokrotnie uległ zmianom:

- 11 lutego Rada Powiatu zwiększyła planowane przychody z obligacji o kwotę 2.534.422 zł w związku ze zwiększeniem wartości kosztorysowej inwestycji „Rozbudowa Szpitala im. św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy – pawilon dla Oddziału Rehabilitacji, zlokalizowanego przy ul. Prusickiej 53/55 w Trzebnicy”
- 17 kwietnia zmniejszyła o kwotę 3.000.000 zł w związku z otrzymaniem dotacji na „Przebudowę drogi Oborniki-Prusice” tzw. „schetynówki”
- 30 lipca zmniejszyła o kwotę 1.250.763 zł po otrzymaniu zaliczki dotacji rozwojowej na „Rozbudowę Szpitala ...”
- 30 września zmniejszyła o kolejne 13.347.117 zł w związku ze zmianą wieloletnich planów inwestycyjnych przesuwających część zadań inwestycyjnych do realizacji na następne lata.

W sumie do końca roku planowane przychody z emisji obligacji zmniejszone zostały o kwotę 15.061.458 zł i na koniec roku wyniosły 3.322.000 zł

Planowane wydatki w ciągu roku zmniejszone zostały o 6.220.411 zł, przy czym zwiększeniu uległy planowane wydatki do sfinansowania dodatkowymi dochodami oraz środkami nadwyżek budżetowych i wolnych środków w łącznej kwocie 8.841.047 zł a zmniejszeniu wydatki do sfinansowania przychodami z obligacji wartości 15.061.458 zł.

Dodatkowe dochody zwiększyły planowane wydatki na zadania na jakie zostały pozyskane, natomiast środki nadwyżek w kwocie 4.326.011 zł przeznaczone zostały na:

- 1) zadania inwestycyjne -770.700 zł

w tym:

- budowę chodnika w Żmigrodzie ul.Kościuszki – 100.000 zł
- modernizację obiektów sportowych przy PZS Żmigród – 400.000 zł
- zakupy inwestycyjne (samochód dostawczy, płyta zagęszczająca i termos do przewozu masy) dla ZDP – 70.000 zł
- dofinansowanie przebudowy drogi Trzebnica-Skarszyn – 150.000 zł
- dofinansowanie zakupu samochodu dla KPPolicji – 10.000 zł
- adaptację pomieszczeń Domu Dziecka na hostel – 30.000 zł
- dofinansowanie zakupu sprzętu hydraulicznego dla KPPSP – 10.700 zł

- 2) zadania bieżące -2.184.600 zł

w tym:

- remonty bieżące dróg powiatowych – 2.000.000 zł
- remont części pomieszczeń, korytarzy w PZS nr 2 w Trzebnicy – 72.000 zł
- wymiana 6 komputerów w Wydziale Architektury – 15.000 zł
- zadania publiczne realizowane przez organizacje pozarządowe – 53.000 zł
- opłacenie składki członkowskiej za 2009 rok na rzecz LGD "Kraina Wzgórz Trzebnickich" – 19.600 zł
- remont pomieszczeń wraz z wymianą instalacji elektrycznej w Domu Dziecka w Obornikach Śląskich – 25.000 zł

Ponadto środki nadwyżki budżetowej w kwocie 1.370.711 zł skompensowały ubytek planowanych dochodów związanych ze zmniejszeniem subwencji ogólnej dla powiatu.

Do dyspozycji Zarządu w budżecie na 2009 rok przewidziana została rezerwa budżetowa w wysokości 120.000 zł w tym:

- ogólna – 100.000 zł
- celowa na zadania z zakresu zarządzania kryzysowego – 20.000 zł

Z rezerwy ogólnej Zarząd uruchomił kwotę 61.480 zł przeznaczając ją na:

- zwrot dotacji dla PFRON z zadania realizowanego w roku ubiegłym – 1.100 zł
- studium wykonalności remontu Schroniska Młodzieżowego – 8.000 zł
- koszty energii w Schronisku Młodzieżowym – 5.000 zł
- dofinansowanie remontu sali gimnastycznej w PZS nr 1 w Trzebnicy – 9.000 zł

- koszty związane z organizacją Biegu Samorządowców i Grubasów (wspólnie z Gminą Prusice) – 7.000 zł
- dofinansowanie remontu bieżącego (odnowienie holu, sanitariatów, obróbek blacharskich dachu) w LO Oborniki – 10.000 zł
- wydatki płacowe w Schronisku Młodzieżowym w związku ze zwiększeniem 0,5 etatu od 01.10.09 – 16.680 zł
- remont dachu w PZS Oborniki Śl. – 4.700 zł

Ze środków rezerwy celowej Zarząd nie korzystał.

W trakcie roku planowany budżet zmieniany był 33 razy, w tym Uchwałami Rady Powiatu 7 razy a Uchwałami Zarządu 26 razy.

W wyniku dokonanych zmian na koniec roku:

1. planowane dochody wyniosły 59.995.830 zł
2. planowane wydatki wyniosły 67.643.841 zł
3. planowany deficyt 7.648.011 zł

w tym do pokrycia:

- przychodami z emisji obligacji 3.322.000 zł
- środkami nadwyżek budżetowych 1.338.673 zł
- wolnymi środkami 2.987.338 zł

Planowane dochody budżetowe za 2009 rok zrealizowane zostały w 97,5%. Ich wykonanie przedstawia załącznik nr 1.

Planowane dochody zrealizowane zostały w 97,5% przy czym dochody bieżące w 98% a majątkowe w 93,2%.

Niezrealizowane dochody to kwota 1.475.577 zł w tym dochody bieżące 1.053.083 zł a majątkowe 422.494 zł.

Na niepełną realizację dochodów bieżących ma wpływ przede wszystkim niezrealizowanie dochodów z tytułu:

- udziału we wpływach w podatku dochodowym od osób fizycznych 972.173 zł
- opłaty komunikacyjnej 144.538 zł
- pomocy finansowej gmin na zadania bieżące, na które gmina ustaliła wydatki niewygasające z końcem roku 150.000 zł
- odsetek bankowych od rachunków bieżących Starostwa Powiatowego 24.588 zł

Niezrealizowane dochody w części skompensowały ponadplanowe dochody osiągnięte głównie z tytułu:

- opłat za zajęcie pasa drogowego 17.490 zł
- udziału w podatku dochodowym od osób prawnych 63.546 zł
- odsetek bankowych od deponowanych lokat 53.882 zł
- opłat wnoszonych przez inen powiaty za pobyt ich wychowanków w domu dziecka 92.977 zł
- odpłatności pensjonariuszy za pobyt w DPS 55.556 zł

Niezrealizowanie dochodów majątkowych wynika głównie z faktu zwrotu niewydatkowanej zaliczki dotacji rozwojowej na „Rozbudowę Szpitala ...” w kwocie 408.371 zł. Nie zostały również sprzedane działki budowlane w Żmigrodzie, za które planowano uzyskać kwotę 70.000 zł. Częściową rekompensatą niezrealizowanych dochodów majątkowych stanowiły ponadplanowe środki uzyskane z pomocy finansowej gminy na zadania zrealizowane w roku ubiegłym.

Na koniec roku należności z tytułu dochodów budżetowych wynoszą 136.520 zł w tym należności wymagalne 88.291 zł. W dalszym ciągu największą kwotę należności wymagalnych – 61.700 zł w tym należność główna 33.920 zł a odsetki 27.780 zł – stanowią odpłatności rodziców biologicznych za pobyt dzieci w domu dziecka i rodzinach zastępczych. Drugą znaczną kwotą są należności za zajęcie pasa drogowego 11.015 zł oraz należność za najem lokalu na ul. Milickiej 6 150 zł plus odsetki 4.115 zł. Należności główne na kwotę 37.925 zł skierowano do egzekucji. W 2009 roku na mocy Uchwały Rady Powiatu w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania (...) Dyrektor PCPR umorzył kwotę 11.608 zł należności z tytułu odpłatności rodziców biologicznych za pobyt dzieci w rodzinie zastępczej z powodu bezskuteczności postępowania egzekucyjnego.

Wydatki budżetu za 2009 rok zrealizowane zostały w 94,2 %. Ich realizację przedstawia załącznik nr 2.

W zrealizowanych wydatkach budżetu 21,1 % stanowią wydatki majątkowe. Na planowaną kwotę 15.005.873 zł wydatkowano 13.423.027 zł. W ramach tych środków zrealizowano planowane inwestycje:

- 1) Zakończono przebudowę drogi powiatowej nr 1348D Oborniki-Prusice. Ogólna wartość inwestycji wyniosła 7.525.649 zł. Pomoc finansowa gmin w realizacji zadania to 869.000 zł. W roku 2009 wydatkowano kwotę – 5.025.877 zł
- 2) Przebudowano drogę nr 1342D w m.Pawłów Trzebnicki na odcinku 1,7 km. Wartość zadania – 207.990 zł
- 3) Rozpoczęto inwestycję "Przebudowa drogi nr 1341 Trzebnica-Skarszyn I etap". Wydatkowano kwotę 301.146 zł. Warunki atmosferyczne nie pozwoliły na zakończenie inwestycji. Rada Powiatu ustaliła kwotę 1.845.113 zł jako środki niewygasające z upływem roku z terminem wydatkowania do końca kwietnia 2010 roku – 2.146.259 zł
- 4) Przebudowa drogi nr 1369D Kryniczno-Rogoź-Szewce – zadanie przesunięte zostało do realizacji na 2010 rok. W roku 2009 zaktualizowano kosztorys i przedmiar robót wydatkując kwotę – 6.100 zł

- 5) Rozpoczęto przebudowę budynku administracyjnego przy ul. Leśnej. Wykonano planowane prace rozbiórkowe oraz opracowano dokumentację projektową kotłowni, przebudowy wnętrza i elewacji budynku na łączną wartość – 83.243 zł
- 6) Opracowano dokumentację techniczną na nadbudowę budynku KPPSP z przeznaczeniem na Centrum Powiadamiania Ratunkowego. Inwestycja realizowana będzie z dotacji budżetu państwa. Na dokumentację wydatkowano – 66.000 zł
- 7) Zakończono budowę hali sportowej przy PZS nr 2 w Trzebnicy. Ogólny koszt inwestycji wynosi 4.116.365 zł w tym dofinansowanie z FRKF 1.333.200 zł. W roku bieżącym wydatkowano kwotę – 2.637.065 zł
- 8) Rozpoczęto budowę hali sportowej przy PZS Obornikach Śl. W wyniku procedury przetargowej wyłoniono wykonawcę, z którym podpisano umowę. Termin zakończenia inwestycji do 31.08.2010. Koszt inwestycji to 1.870.754 zł. W roku 2009 wydatkowano tylko – 8.358 zł
- 9) Dokonano modernizacji zewnętrznych obiektów sportowych przy PZS w Żmigrodzie polegającej na wykonaniu nawierzchni poliuretanowej wraz z montażem urządzeń – 241.560 zł
- 10) Rozpoczęto rozbudowę Szpitala im. św. Jadwigi Śląskiej – pawilon dla Oddziału Rehabilitacji (...). W wyniku przeprowadzonego przetargu na roboty budowlane wyłoniono wykonawcę, z którym podpisano umowę. Wartość umowy 9.571.944 zł, termin wykonania 02.12.2010r. Inwestycja dofinansowana środkami Regionalnego Programu Operacyjnego w 60,52% kosztów kwalifikowanych. W roku 2009 wydatkowano kwotę – 1.614.676 zł
- 11) Przystosowano pomieszczenie wraz z wyposażeniem na hostel dla usamodzielnianych wychowanków Domu Dziecka z udziałem środków dotacji budżetu państwa w kwocie 11.000 zł. Ogólny koszt inwestycji wyniósł – 40.947 zł
- 12) Zakończono budowę boiska wielofunkcyjnego przy SOSzW w Trzebnicy. Zadanie finansowane było ze środków powiatu w kwocie 293.555 zł (niewygasające z roku 2008) oraz środków FRKF przyznanych w roku bieżącym – 200.000 zł
- 13) Wykonano studium wykonalności na modernizację Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Kuraszkowie, która realizowana będzie w 2010 roku z udziałem środków RPO. Na studium wykonalności wydatkowano – 7.320 zł
- 14) Zgodnie z planem zakupów inwestycyjnych zakupiono:
 - samochód dostawczy dla ZDP – 48.800 zł
 - termos do przewożenia gorącej masy dla ZDP – 13.030 zł
 - płytę zagęszczającą dla ZDP – 7.564 zł
 - ciągnik dla ZDP – 159.820 zł
 - kserokopiarkę dla Starostwa Powiatowego – 9.638 zł
 - laserowe urządzenie wielofunkcyjne dla Starostwa Powiatowego – 6.087 zł
 - sprzęt komputerowy z oprogramowaniem dla Wydziału Ochrony Środowiska SP ze środków TFOGR – 19.853 zł
 - sprzęt hydrauliczny dla KPPSP z udziałem środków gmin w wysokości 27.300 zł – 38.000 zł
 - systemy teleinformatyczne dla KPPSP ze środków dotacji budżetu państwa – 13.300 zł
 - motopompa dla KPPSP (odtworzenie zniszczonego podczas usuwania skutków wicher sprzętu) ze środków dotacji budżetu państwa – 5.992 zł
 - pompy do kotłowni w DPS Oborniki z udziałem 50 % budżetu państwa – 19.239 zł
- 15) Na przekazane do realizacji gminom 3 zadania inwestycyjne drogowe przekazane zostały dotacje:
 - dla Gminy Wisznia Mała na przebudowę drogi nr 1371D w m. Krzyżanowice – 50.000 zł
 - dla Gminy Żmigród na budowę chodnika w m. Węglewo i wykonanie dokumentacji projektowej budowy chodnika w m. Barkowo i Barkówko – udział Gminy w tych zadaniach 199.000 zł. Przekazana dotacja – 483.307 zł
 - dla Gminy Żmigród na budowę chodnika przy ul. Kościuszki – udział Gminy 69.232 zł. Przekazano dotację – 151.385 zł
- 16) Udzielono pomocy finansowej gminom na realizację zadań inwestycyjnych drogowych w ramach NPPDL 2008-2011:
 - dla Gminy Zawonia – 55.000 zł
 - dla Gminy Prusice – 20.000 zł
 - dla Gminy Żmigród – 20.000 zł
- 17) Przekazano na Fundusz Wsparcia Policji na dofinansowanie zakupu samochodu dla KPP w Trzebnicy kwotę 10.000 zł

Z planowanych zadań inwestycyjnych nie zrealizowano dwóch: Nie opracowano dokumentacji projektowych na przebudowę dróg Osolin-Morzęcin-Siemianice i Pęgów-Lubnów, gdyż zlecone dokumentacje należało, zgodnie ze znalezioną ustawą "Prawo budowlane", rozszerzyć o dodatkowe uzgodnienia co wydłużyło termin ich wykonania do maja 2010 roku.

W zrealizowanych wydatkach ogółem wydatki bieżące stanowiły 78,9% tj. kwotę 50.265.486 zł, w której 1.736.113 zł to wydatkowane środki z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W roku 2009 realizowanych było 6 projektów:

- „Profesjonalny pracownik Administracji Samorządowej” – Starostwo Powiatowe – 709.099 zł
- „Świat wokół nas” – SOSzW Trzebnica – 218.507 zł
- „Inwestycja w kadry” – PUP Trzebnica – 237.116 zł

- „Profesjonalna kadra” – PUP Trzebnica – 59.477 zł
- „Język angielski w zasięgu ręki” – LO przy PZS Oborniki – 182.406 zł
- „Wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym” – PCPR Trzebnica – 329.508 zł

Wydatki bieżące pomniejszone o wydatki na projekty to kwota 48.529.373 zł, w której 63,5% tj. kwota 30.818.575 zł stanowią wydatki płacowe całej sfery budżetowej powiatu.

W ramach wydatków bieżących wykonano również remonty:

- korytarza i sali gimnastycznej w PZS nr 1 w Trzebnicy wartości 66.800 zł
- czterech sal dydaktycznych, zaplecza, sieci ciepłowniczej oraz wymianę 160m² posadzek w PZS nr 2 w Trzebnicy za kwotę 83.000 zł
- dachu w PZS Oborniki 4.600 zł
- podłóg i tablicy rozdzielczej w LO Oborniki 10.000 zł
- sanitariatów i natrysków z dostosowaniem dla osób niepełnosprawnych w SOSzW w Trzebnicy 29.600 zł
- pomieszczenia dydaktycznego w SOSzW w Trzebnicy 12.500 zł
- pomieszczeń mieszkalnych z wymianą instalacji elektrycznej w Domu Dziecka w Obornikach Śląskich 45.500 zł
- kotłowni w DPS Oborniki 107.700 zł
- schodów w budynku Starostwa Powiatowego i wymiana podłóg w części pomieszczeń 38.600 zł
- na remonty bieżące dróg Zarząd Dróg Powiatowych wydatkował kwotę 2.627.608 zł w tym:
 - na terenie Gminy Żmigród – 440.491 zł
 - na terenie Gminy Oborniki Śląskie – 297.407 zł
 - na terenie Gminy Prusice – 525.156 zł
 - na terenie Gminy Wisznia Mała – 463.612 zł
 - na terenie Gminy Trzebnica – 900.942 zł

Również w ramach wydatków bieżących w 2009 roku Powiat udzielił dotacji:

- 1) dla Gminy Trzebnica na remont drogi gminnej w Kuźniczysku w ramach NPPDL – 20.000 zł
- 2) dla Prywatnego Zespołu Szkół EDUKATOR w Obornikach Śląskich na zadania z zakresu oświaty na:
 - działalność prowadzonego Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych – 107.355 zł
 - działalność prowadzonego Studium Informatycznego i Ekonomiczno-Administracyjnego dla Dorosłych – 44.330 zł
- 3) na mocy porozumień z jednostkami samorządu terytorialnego
 - dla powiatów na pokrycie kosztów utrzymania dzieci pochodzących z powiatu trzebnickiego a przebywających w domach dziecka tych powiatów – 543.220 zł
 - dla powiatów na pokrycie kosztów utrzymania dzieci pochodzących z powiatu trzebnickiego a przebywających w rodzinach zastępczych tych powiatów – 52.292 zł
 - dla Miasta Wrocławia na pokrycie kosztów uczestnictwa 2 mieszkańców powiatu w Warsztatach Terapii Zajęciowej we Wrocławiu – 3.288 zł
- 4) dla Stowarzyszenia „Uśmiech Dziecka” na dofinansowanie działalności bieżącej Warsztatów Terapii Zajęciowej – 31.647 zł
- 5) dla organizacji pozarządowych oraz innych podmiotów działających w sferze pożytku publicznego, które wygrały otwarte konkursy na wsparcie zadań publicznych powiatu:
 - a) specjalistyczne poradnictwo rodzinne
 - Parafia Rzymsko-Katolicka pw. św. Bartłomieja – 10.000 zł
 - b) integracja osób niepełnosprawnych ze środowiskiem
 - Polski Związek Niewidomych Koło w Trzebnicy – 2.000 zł
 - c) zadania w zakresie kultury fizycznej i sportu
 - Trzebnickie Stowarzyszenie Sportowo-Rekreacyjne "Polonia" – 8.000 zł
 - Miejski Klub Sportowy „Piast” Żmigród – 2.500 zł
 - Miejski Klub Sportowy „Piast” Żmigród – 3.000 zł
 - Ludowy Klub Sportowy „Dolpasz” Skokowa – 4.500 zł
 - Stowarzyszenie Modelarzy Ziemi Trzebnickiej „Perkoz” Trzebnica – 2.500 zł
 - Miejski Międzyszkolny Klub Sportowy „Gaudia” Trzebnica – 16.000 zł
 - Powiatowe Zrzeszenie LZS Trzebnica – 18.000 zł
 - LZS Kometa Kryniczno – 2.700 zł
 - Stowarzyszenie Klubu Sportowego „Głuchów Górny” – 1.000 zł
 - Ludowy Klub Sportowy „Sokół” Wielka Lipa – 2.000 zł
 - Klub Piłkarski „Sybes” Strupina – 2.000 zł
 - Zrzeszenie LZS „Grom” Ligota Piękna – 2.500 zł
 - Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji Wisznia Mała – 1.000 zł
 - Związek Harcerstwa Polskiego Żmigród – 2.000 zł
 - Stowarzyszenie Gmin Turystycznych Wzgórz Trzebnickich i Doliny Baryczy – 2.000 zł
 - Stowarzyszenie Uraz.net z Urazu (zwrócono 2.124,32 zł) – 3.500 zł
 - Uczniowski Klub Sportowy „Relaks” Oborniki Śl. – 1.800 zł
 - Uczniowski Klub Sportowy „Relaks” Oborniki Śl. – 3.000 zł
 - Ochotnicza Straż Pożarna w Niezgodzie – 1.000 zł
 - Stowarzyszenie Parafiada im. św. Józefa Kalasancjusza Warszawa – 6.000 zł

- Miejski Międzyszkolny Klub Sportowy „Gaudia” Trzebnica – 4.500 zł
- Uczniowski Klub Sportowy „Orzeł” Prusice – 2.500 zł
- Powiatowe Zrzeszenie LZS Trzebnica – 4.500 zł
- Stowarzyszenie Miłośników Siatkówki „Olimp” Oborniki Śl. – 2.000 zł
- Ludowy Klub Jeździecki „Arat” Gołędzinów – 1.000 zł
- Uczniowski Klub Sportowy „Relaks” Oborniki Śl. – 3.500 zł
- Miejski Klub Sportowy „Piast” Żmigród – 2.000 zł

d) zadania w zakresie kultury

- Towarzystwo Miłośników Ziemi Trzebnickiej – 1.500 zł
- Towarzystwo Miłośników Ziemi Trzebnickiej – 1.000 zł
- Obornicki Ośrodek Kultury – 4.145 zł
- Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji Wisznia Mała – 15.000 zł
- Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Prusickiej (zwrócono 500 zł) – 2.500 zł
- Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Prusickiej – 1.000 zł
- Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Prusickiej – 4.500 zł
- Stowarzyszenie „Aktywni” w Pawłowie Trzebnickim – 2.250 zł
- Związek Strzelecki "Strzelec" Trzebnica – 7.200 zł
- Ochotnicza Straż Pożarna w Niezgodzie – 905 zł
- Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Wieszni Małej – 1.500 zł
- Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania Kraina Wzgórz Trzebnickich – 2.000 zł
- Towarzystwo Miłośników Ziemi Trzebnickiej – 1.000 zł

Wszystkie dotacje zostały rozliczone.

Na obsługę długu publicznego w budżecie zabezpieczonych było 1.313.964 zł z czego wydatkowano 207.747 zł na opłatę kosztów obsługi papierów wartościowych wyemitowanych w 2008 roku. Pozostała kwota 1.103.964 zł stanowiła zabezpieczenie ewentualnych płatności z tytułu poręczeń kredytów dla Szpitali. Płatności z tego tytułu nie wystąpiły gdyż Szpitale na bieżąco regulują zobowiązania z tytułu zaciągniętych kredytów. Na koniec roku wartość nominalnych niewymagalnych zobowiązań powiatu z tytułu poręczeń wynosi 8.081.787 zł na okres do 2017 roku. W 2009 roku Rada Powiatu podjęła uchwałę o poręczeniu Szpitalowi im. św. Jadwigi Śląskiej kredytu konsolidacyjnego w wysokości 7.895.833 zł na spłatę wcześniej zaciągniętych, poręczonych przez powiat, zobowiązań kredytowych. Jednakże do końca roku szpital nie zakończył procedur przetargowych.

W ogólnych wydatkach budżetu 5.816.404 zł tj. 9,13% stanowiły wydatki na zadania z zakresu administracji rządowej realizowane przez powiat. Na zadania te powiat otrzymał dotacje z budżetu państwa i wydatkował zgodnie z przeznaczeniem według zestawienia w Załączniku nr 3.

Środki dotacji zostały rozliczone i przekazane przez Wojewodę do wysokości poniesionych wydatków.

Ogólną realizację budżetu Powiatu za 2009 rok z uwzględnieniem planowanych wielkości dochodów, wydatków i przychodów na początek roku i wielkości po wprowadzonych w ciągu roku zmianach przedstawia załącznik nr 4.

Zrealizowanie dochodów w wysokości 58.520.253 zł i wydatków w wysokości 63.688.513 zł zamknęło rok budżetowy deficytem w wysokości 5.168.260 zł przy planowanym 7.648.011 zł.

Planowany deficyt miał pokrycie w planowanych przychodach:

- z emisji obligacji – 3.322.000 zł
- z nadwyżek budżetowych z lat poprzednich – 1.338.673 zł
- z wolnych środków wynikających z rozliczeń z emisji papierów wartościowych z lat poprzednich – 2.987.338 zł

Osiągnięte przychody w wysokości 7.660.673 zł pozwoliły pokryć deficyt i pozostawić środki do dyspozycji Rady w 2010 roku w wysokości 2.492.413 zł.

Rok budżetowy zamknął się bez wymagalnych zobowiązań. Zobowiązania z tytułu wyemitowanych papierów wartościowych na koniec roku wynoszą 6.322.000 zł do wykupu w latach 2010-2013.

W 2009 roku jedenaście jednostek organizacyjnych powiatu prowadziło rachunki dochodów własnych. Zestawienie w załączniku nr 5 zawiera wykaz tych jednostek oraz osiągnięte przez nie dochody i wielkość wydatków nimi finansowanych.

Na rachunkach dochodów własnych jednostki zgromadziły 724.986 zł, z czego wydatkowały 489.356 zł. Na koniec roku na rachunkach pozostała kwota 235.630 zł.

Zarząd Powiatu realizował również zadania w ramach Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (PFOŚiGW) oraz Powiatowego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym (PFZGiK).

Plan finansowy PFOŚiGW przewidywał przychody w wysokości 120.000 zł z tytułu opłat za korzystanie z wód i środowiska. Przychody zrealizowane zostały w 141% i wyniosły 169.285 zł. Łącznie z pozostałością środków z lat ubiegłych w wysokości 120.547 zł, środki do dyspozycji w 2009 roku wyniosły 289.832 zł, z kwoty tej wydatkowano tylko 68.653 zł, z czego na:

- dotacje dla Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska we Wrocławiu na dofinansowanie bieżących kosztów monitoringu środowiska na obszarze Powiatu Trzebnickiego – 7.000 zł
- edukację ekologiczną oraz propagowanie działań proekologicznych wydatkowano – 59.653 zł

Nie została wydatkowana planowana kwota 146.000 zł na termomodernizację budynku przy ul. Leśnej. Zadanie to realizowane będzie w roku 2010.

Na koniec roku pozostały niewydatkowane środki Funduszu w kwocie 221.179 zł. Należności i zobowiązania nie wystąpiły. Z dniem 1 stycznia 2010 roku Fundusz uległ likwidacji a niewydatkowane środki i dotychczasowe przychody Funduszu stały się dochodami budżetu powiatu.

Drugi fundusz celowy, którym dysponował Zarząd jest PFGZGiK. Plan finansowy Funduszu przewidywał przychody w wysokości 1.000.000 zł. Przychody zrealizowane zostały w 107 % i wyniosły 1.070.617 zł, co wraz ze stanem środków pieniężnych na początek roku w wysokości 1.907.342 zł stanowiło kwotę 2.977.959 zł. Z kwoty tej wydatkowano 1.129.864 zł (na planowane 2.200.000 zł). Środki Funduszu wydatkowane zostały między innymi na:

- wynagrodzenia trzech pracowników ODGiK oraz wynagrodzenia z tytułu umów-zleceń – 176.249 zł
- obowiązkowy odpis na centralny i wojewódzki fundusz po 10 % przychodu – 214.107 zł
- wykonanie prac geodezyjnych obejmujących założenie szczegółowej osnowy poziomej III klasy na obszarze powiatu trzebnickiego – 248.514 zł
- wykonanie prac geodezyjnych polegających na modernizacji operatu ewidencji gruntów i założenie ewidencji budynków oraz lokali dla Gminy Wisznia Mała – 359.900 zł
- opłaty czynszowe – 67.360 zł

Nie wydatkowano żadnej kwoty na modernizację i przebudowę budynku administracyjnego na ul. Leśnej przeznaczonego na siedzibę Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej (planowano 477.000 zł) ani na zakup sprzętu komputerowego (plan 200.000 zł). Na koniec roku pozostały środki na rachunku bankowym w wysokości 1.865.934 zł oraz należności z tytułu sprzedaży usług w wysokości 6.186 zł oraz zobowiązania niewymagalne Funduszu na kwotę 69.568 zł. Główną pozycję zobowiązań – 55.873 zł – stanowi odpis na rzecz funduszu centralnego i wojewódzkiego za IV kwartał.

Przedkładane przez Zarząd Powiatu sprawozdanie z wykonania budżetu Powiatu Trzebnickiego jest zgodne z dokumentacją finansową i danymi wynikającymi z zamknięć rachunków budżetu za 2009 rok.

za Zarząd Powiatu Przewodniczący Zarządu:
Robert Adach

**Załącznik nr 1 do Sprawozdania Zarządu
Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca
2010 r.**

Realizacja DOCHODÓW budżetu Powiatu Trzebnickiego za 2009 rok

Zł

Dz. rozd.	TREŚĆ	Plan		Wykonanie	% 5:4
		Pierwotny	po zmianach		
1	2	3	4	5	6
010	ROLNICTWO	5 000	5 000	5 000	100,0
01005	Prace geod.-urząd. na potrzeby roln.- dotacja	5 000	5 000	5 000	100,0
020	LEŚNICTWO	170 000	170 000	169 623	99,8
02001	Gospodarka leśna – środki z AR i MR	170 000	170 000	169 623	99,8
600	TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ	3 544 712	5 020 775	4 940 979	98,4
60013	Drogi wojewódzkie :	1 264 712	1 325 021	1 325 089	100,0
	- dotacje z Woj. Dolnośląskiego	1 264 712	1 325 021	1 325 021	100,0
	- dochody własne	-	-	68	-
60014	Drogi powiatowe :	2 280 000	3 695 754	3 615 890	97,8
	- dochody własne	70 000	70 000	79 451	113,5
	- pomoc finansowa gmin.	2 210 000	1 488 000	1 398 685	94,0
	- dotacje z b. państwa	-	2 137 754	2 137 754	-
700	GOSPODARKA MIESZKANIOWA	282 500	303 500	266 060	87,7
70005	Gospodarka gruntami i nieruchom.	282 500	303 500	266 060	87,7
	w tym: dotacja	40 000	61 000	61 000	100,0
	dochody własne	242 500	242 500	205 060	84,6
710	DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA	465 680	546 850	546 731	100,0
71012	Ośrodki dokumentacji geod.-kartog. - dotacja	110 000	110 000	110 000	100,0
71013	Prace geodezyjno-kartograficzne-dotacja	40 000	91 500	91 500	100,0
71014	Opracowania geod.-kartograf.-dotacja	16 820	18 280	18 280	100,0
71015	Nadzór budowlany	298 860	327 070	326 951	100,0
	w tym: dotacja	298 860	327 070	326 938	100,0
	dochody własne	-	-	13	-
750	ADMINISTRACJA PUBLICZNA	1 367 837	1 047 001	1 022 235	97,6
75011	Urzędy wojewódzkie-dotacja	186 055	186 055	186 055	100,0
75020	Starostwo powiatowe	1 144 782	830 978	806 212	97,0
	- dochody własne	96 000	96 000	77 560	80,8
	- dotacja rozwojowa	1 048 782	714 978	708 799	99,1
	- dotacja z FOGR	-	20 000	19 853	99,3
75045	Kwalifikacja wojskowa-dotacja	37 000	29 968	29 968	100,0
752	OBRONA NARODOWA	1 600	1 600	1 596	99,8
75212	Pozostałe wydatki obronne-dotacja	1 600	1 600	1 596	99,8
754	BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE	3 150 798	3 310 668	3 310 832	100,0
75411	Komendy powiatowe PSP	3 142 298	3 276 668	3 276 853	100,0
	w tym: dotacja z b. państwa	3 142 298	3 241 868	3 241 862	100,0

	- dotacje z gminy	-	34 800	34 800	100,0
	- dochody własne	-	-	191	-
75414	Obrona cywilna - dotacja	8 500	8 500	8 487	99,8
75418	Usuwanie skutków klęsk żywioł.-dotacja	-	25 500	25 492	100,0
756	DOCHODY OD OSÓB PRAW.,FIZ. I INNYCH JEDN. ORAZ WYDATKI ZWIĄZANE Z ICH POBOREM	12 705 838	12 705 489	11 669 965	91,9
75618	Wpływy z innych płat stan. dochody j.s.t.- dochody własne	1 831 700	1 831 700	1 704 803	93,1
75622	Udziały powiatów w doch. b.p.-dochody wł.	10 874 138	10 873 789	9 965 162	91,6
758	RÓŻNE ROZLICZENIA	24 959 038	23 588 676	23 642 558	100,2
75801	Część oświatowa subwencji ogólnej	19 627 409	18 256 970	18 256 970	100,0
75803	Część wyrównawcza subwencji ogólnej	3 708 857	3 708 857	3 708 857	100,0
75814	Różne rozlicz. finansowe-odsetki od lokat	50 000	50 000	103 882	207,8
75832	Część równoważąca subwencji ogólnej	1 572 772	1 572 849	1 572 849	100,00
801	OŚWIATA I WYCHOWANIE	582 047	1 294 914	1 298 173	100,3
80102	Szkoły podstawowe specjalne	-	-	1	-
80120	Licea ogólnokształcące-doch. własne	5 175	5 175	9 925	191,8
80130	Szkoły zawodowe	409 650	892 850	893 212	100,0
	w tym: dochody własne	9 650	9 650	10 012	103,8
	dotacja z FRKF	400 000	883 200	883 200	100,0
80147	Biblioteki pedagogiczne-dotacja	167 222	167 222	166 454	99,5
80195	Pozostała działalność	-	229 667	228 581	99,5
	w tym: dotacja rozwojowa	-	219 470	218 508	99,6
	dotacja z budżetu państwa	-	10 197	10 073	98,8
851	OCHRONA ZDROWIA	1 010 000	3 061 183	2 652 812	86,7
85111	Szpital ogólny-dotacja rozwojowa	-	1 514 683	1 106 312	73,0
85156	Składki na ubezpieczenia zdrowotne - dot.	1 010 000	1 546 500	1 546 500	100,0
852	POMOC SPOŁECZNA	6 617 094	7 626 297	7 705 847	101,0
85201	Placówki opiekuńczo-wychowawcze	41 090	74 090	168 451	227,4
	w tym: dotacje j.s.t.	30 000	30 000	122 977	409,9
	dotacje z b.państwa	-	33 000	33 000	100,00
	dochody własne	11 090	11 090	12 473	112,5
85202	Domy pomocy społecznej	6 408 759	6 980 331	7 032 298	100,8
	w tym: dotacja	2 744 061	2 994 161	2 989 514	99,8
	dochody własne	3 664 698	3 986 170	4 042 784	101,4
85204	Rodziny zastępcze	141 000	141 000	144 438	102,4
	w tym: dochody własne	2 000	2 000	-	-
	dotacje	139 000	139 000	144 438	103,9
85218	Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie	26 245	430 876	360 660	83,7
	w tym: dochody własne	26 245	26 245	25 019	95,3
	dotacja rozwojowa	-	397 131	329 508	83,0
	dotacje z b.państwa	-	7 500	6 133	81,8

853	POZOSTAŁE ZADANIA W ZAKRESIE				
	POLITYKI SPOŁECZNEJ	555 100	855 064	850 714	99,5
85321	Zespoły ds. orzekania-dotacja	164 000	169 100	163 726	96,8
85324	PFRON - dochody własne	24 000	24 000	27 140	113,1
85333	Powiatowe Urzędy Pracy	367 100	661 964	659 848	99,7
	<i>w tym: dotacja z f. cel.</i>	<i>367 100</i>	<i>367 100</i>	<i>367 100</i>	<i>100,0</i>
	<i>dotacja rozwojowa</i>	<i>-</i>	<i>294 864</i>	<i>292 748</i>	<i>99,3</i>
854	EDUKACYJNA OPIEKA WYCHOW.	63 550	458 813	434 719	94,5
	Specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze	63 400	263 400	252 305	95,8
85403	<i>w tym: dochody własne</i>	<i>63 400</i>	<i>63 400</i>	<i>52 305</i>	<i>82,5</i>
	<i>dotacja z FRKF</i>		<i>200 000</i>	<i>200 000</i>	<i>100,0</i>
85406	Poradnie psych.-pedag.-dochody własne	-	-	2	-
85417	Szkolne schronisko młodzieżowe -doch. własne	150	150	6	4,0
921	KULTURA I OCHRONA DZIEDZICTWA NARODOWEGO.	-	-	558	-
92105	Pozostałe zadania w zakresie kultury-dochody własne	-	-	558	-
926	KULTURA FIZYCZNA	-	-	1 851	-
92605	Zadania w zakresie kul. fiz. i sportu -śr.własne	-	-	1 851	-
	OGÓŁEM	55 480 794	59 995 830	58 520 253	97,5

Realizacja dochodów według źródeł przedstawia się następująco:

Zł

WYSZCZEGÓLNIENIE	Plan		Wykonanie	%
	Pierwotny	po zmianach		
1. Dotacje celowe z b. państwa na zad. z zakresu administracji rządowej	5 060 133	5 821 941	5 816 404	99,9
<i>w tym: majątkowe</i>	-	85 300	85 286	100,0
	-	-	-	-
2. Dotacje celowe z b. państwa na zad. własne powiatu	2 744 061	5 182 612	5 176 475	99,9
<i>w tym: majątkowe</i>	-	2 163 021	2 158 374	99,8
3. Dotacje rozwojowe	1 048 782	3 336 389	2 838 281	85,1
<i>w tym: majątkowe</i>	-	1 514 683	1 106 312	73,0
4. Dotacje otrzymane na mocy porozumień z j.s.t.	1 600 934	1 696 043	1 793 690	105,8
<i>w tym: majątkowe</i>	-	27 300	27 300	100,0
5. Dotacje z funduszy celowych	767 100	1 470 300	1 470 153	100,0
<i>w tym: majątkowe</i>	400 000	1 103 200	1 103 053	100,00
6. Pomoc finansowa j.s.t.	2 210 000	1 488 000	1 398 685	94,0
<i>w tym: majątkowe</i>	-	1 208 000	1 268 685	105,0
7. Subwencja ogólna z b. państwa	24 909 038	23 538 676	23 538 686	100,00

8. Środki przekazane przez pozostałe Jedn. zaliczane do jedn. sektora fin. publicz.	170 000	170 000	169 615	99,8
9. Dochody własne powiatu	16 970 746	17 291 869	16 318 274	94,4
<i>w tym: majątkowe</i>	70 000	70 000	-	-
<i>udział w pod. doch. od os. fiz.</i>	10 684 138	10 683 789	9 711 616	90,9
OGÓŁEM	55 480 794	59 995 830	58 520 253	97,5

Realizacja dochodów majątkowych za 2009 rok

zł

Dz. rozdz.	TREŚĆ	Plan		Wykonanie	%
		Pierwotny	po zmianach		
1	2	3	4	5	6
600	TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ	2 210 000	3 345 754	3 406 439	101,8
60014	Drogi powiatowe	2 210 000	3 345 754	3 406 438	101,8
	- pomoc finansowa gmin	2 210 000	1 208 000	1 268 685	105,0
	- dotacje na inwestycje	-	2 137 754	2 137 754	100,0
700	GOSPODARKA MIESZKANIOWA	70 000	70 000	-	-
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami	70 000	70 000	-	-
	- wpływy ze sprzedaży mienia	70 000	70 000	-	-
750	ADMINISTRACJA PUBLICZNA	-	20 000	19 853	99,3
75020	Starostwa Powiatowe	-	20 000	-	-
	- dotacja z FOGR	-	20 000	19 853	99,3
754	BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE	-	112 600	112 586	100,0
75411	Komendy Powiatowe PSP	-	106 600	106 594	100,0
	- dotacja na inwestycje i zakupy inwest.	-	106 600	106 594	100,0
75478	Usuwanie skutków klęsk żywiołowych	-	6 000	5 992	99,9
	- dotacje na zakupy inwestycyjne	-	6 000	5 992	99,9
801	OŚWIATA I WYCHOWANIE	400 000	883 200	883 200	100,0
80130	szkoły zawodowe	400 000	883 200	883 200	100,0
	-dotacja z FRKF- budowa hali	400 000	883 200	883 200	100,0
851	OCHRONA ZDROWIA	-	1 514 683	1 106 312	73,0
85111	Szpital ogólny	-	1 514 683	1 106 312	73,0
	- dotacje rozwojowe na inwestycje	-	1 514 683	1 106 312	73,0
852	POMOC SPOŁECZNA	-	25 267	20 620	-
85201	Placówki opiekuńczo-wychowa.	-	11 000	11 000	100,0
	-dotacja z budżetu państwa	-	11 000	11 000	100,0
85202	Domy pomocy społecznej	-	14 267	9 620	67,4
	- dotacja z b.państwa	-	14 267	9 620	67,4
854	EDUKACYJNA OPIEK. WYCH	-	200 000	200 000	100,0
85403	Specjalne ośrodki szkolno-wychow.	-	200 000	200 000	100,0
	-dotacje z FRKF	-	200 000	200 000	100,0
	OGÓŁEM	2 680 000	6 171 504	5 749 010	93,2

Załącznik nr 2 do Sprawozdania Zarządu
Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca
2010 r.

Realizacja WYDATKÓW budżetu Powiatu Trzebnickiego za 2009 rok

zł

Dz. rozdz.	TREŚĆ	Plan		Wykonanie	%	5:4
		pierwotny	po zmianach			
1	2	3	4	5	6	
010	ROLNICTWO	5 000	5 000	5 000	100,0	
01005	Prace geod.- urządz. na potrzeby rolnictwa	5 000	5 000	5 000	100,0	
020	LEŚNICTWO	244 000	244 000	205 115	84,1	
02001	Gospodarka leśna	220 000	220 000	186 581	84,8	
02002	Nadzór nad gospodarką leśną	24 000	24 000	18 534	77,2	
600	TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ	19 319 712	14 890 930	14 428 969	96,9	
60013	Drogi wojewódzkie	1 264 712	1 325 021	1 278 421	96,5	
	<i>w tym: placowe</i>	432 866	491 775	446 880	90,9	
60014	Drogi powiatowe	17 940 000	13 436 599	13 021 247	96,9	
	<i>w tym: placowe</i>	569 303	569 303	567 549	99,7	
	<i>zakupy inwestycyjne</i>	-	240 000	229 214	95,6	
	<i>inwestycje drogowe</i>	15 470 000	7 521 909	7 386 226	98,2	
	<i>w tym: dotacje na zadania inwestycyjne</i>	50 000	819 000	684 692	-	
60016	Drogi gminne- pomoc finansowa dla gmin	115 000	115 000	115 000	100,0	
	<i>w tym: na zadania inwestycyjne</i>	115 000	95 000	95 000	100,0	
60078	Usuwanie skutków klęsk żywiołowych	-	14 310	14 301	99,9	
700	GOSPODARKA MIESZKANIOWA	73 500	94 500	82 560	87,4	
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami	73 500	94 500	82 560	87,4	
	<i>w tym: placowe</i>	-	2 340	2 340	100,00	
710	DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA	993 680	1 074 850	1 071 474	99,7	
71012	Ośrodki Dokumentacji Geodezyjno-Kartograf.	623 000	623 000	620 189	99,6	
	<i>w tym: placowe</i>	607 800	607 800	604 989	99,5	
71013	Prace geodezyjno - kartograficzne	40 000	91 500	91 500	100,0	
71014	Opracowania geodezyjno – kartograficzne	16 820	18 280	18 280	100,0	
71015	Nadzór budowlany	313 860	342 070	341 505	99,8	
	<i>w tym: placowe</i>	290 678	300 412	300 200	99,9	
750	ADMINISTRACJA PUBLICZNA	7 280 282	6 994 046	6 465 458	92,4	
75011	Urzędy wojewódzkie	186 055	186 055	186 055	100,0	
	<i>w tym: placowe</i>	186 055	186 055	186 055	100,0	
75019	Rada powiatu	332 000	332 000	311 304	93,8	
75020	Starostwo powiatowe	5 541 300	5 541 800	5 043 682	91,0	
	<i>w tym: placowe</i>	3 449 200	3 449 200	3 340 796	96,9	
	<i>zakupy inwestycyjne</i>	16 300	36 300	35 579	98,0	
	<i>wydatki inwestycyjne</i>	200 000	200 000	83 243	41,6	
75020	Starostwo powiatowe- POKL „Profesjonalny pracownik Administracji Samorządowej”	1 048 782	714 978	709 099	99,2	
	<i>w tym: placowe</i>	276 233	276 145	272 908	98,8	
75045	Kwalifikacja wojskowa	37 000	29 968	29 968	100,0	

	<i>w tym: placowe</i>	24 350	20 191	20 191	100,0
75075	Promocja j. s. t.	70 185	106 685	105 174	
	<i>w tym: placowe</i>	-	5 150	5 150	100,0
75095	Pozostała działalność	64 960	82 560	80 176	97,1
752	OBRONA NARODOWA	1 600	1 600	1 596	99,8
75212	Pozostałe wydatki obronne	1 600	1 600	1 596	99,8
754	BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE	3 150 798	3 331 368	3 331 340	100,0
75404	Komendy wojewódzkie Policji-wpłata na FWP	-	10 000	10 000	100,0
75411	Komendy powiatowe PSP	3 142 298	3 287 368	3 287 361	100,0
	<i>w tym: placowe</i>	2 668 610	2 558 632	2 558 632	100,0
	<i>zakupy inwestycyjne</i>	-	66 000	66 000	100,0
	<i>wydatki inwestycyjne</i>	-	51 300	51 293	100,0
75414	Obrona cywilna	8 500	8 500	8 487	99,8
75478	Usuwanie skutków klęsk żywiołowych	-	25 500	25 492	100,0
	<i>w tym: zakupy inwestycyjne</i>	-	6 000	5 992	99,9
757	OBSŁUGA DŁUGU PUBLICZNEGO	1 810 054	1 313 964	207 747	15,8
75702	Obsługa papierów wartościowych	500 000	210 000	207 747	98,9
75704	Rozliczenia z tytułu poręczeń	1 310 054	1 103 964	-	-
758	RÓŻNE ROZLICZENIA	120 000	58 520	-	-
75818	Rezerwy ogólne i celowe	120 000	58 520	-	-
801	OŚWIATA I WYCHOWANIE	20 856 438	20 092 435	19 430 866	96,7
80102	Szkoły podstawowe specjalne	1 681 657	1 692 997	1 689 568	99,8
	<i>w tym: placowe</i>	1 447 507	1 470 227	1 467 540	99,8
80110	Gimnazja	1 545 097	1 569 619	1 553 926	99,0
	<i>w tym: placowe</i>	1 324 888	1 350 636	1 335 006	98,8
80111	Gimnazja Specjalne	1 037 700	1 019 015	1 011 943	99,3
	<i>w tym: placowe</i>	896 517	883 882	879 526	99,5
80120	Licea Ogólnokształcące	6 566 233	4 345 666	4 286 349	98,6
	<i>w tym: LO prywatne – dotacja</i>	151 000	151 000	107 355	71,1
	<i>placowe</i>	3 833 550	3 611 991	3 601 174	99,7
	<i>inwestycyjne</i>	2 153 230	-	-	-
80123	Licea profilowane	681 140	677 373	675 747	99,8
	<i>w tym: placowe</i>	580 000	579 792	578 602	99,8
80130	Szkoły zawodowe	8 166 473	9 365 757	8 797 654	93,9
	<i>w tym: wydatki inwestycyjne</i>	2 518 473	3 401 673	2 893 607	85,1
	<i>Studium Prywatne – dotacja</i>	58 000	58 000	44 330	76,4
	<i>placowe</i>	4 720 000	4 874 158	4 837 101	99,2
80134	Szkoły zawodowe specjalne	791 046	815 076	811 378	99,5
	<i>w tym: placowe</i>	626 210	651 100	649 131	99,7
80146	Doskonalenie nauczycieli	86 760	73 525	72 748	98,9
80147	Biblioteki pedagogiczne	166 522	166 012	165 244	99,5
	<i>w tym: placowe</i>	119 980	115 800	115 468	99,7
80195	Pozostała działalność	133 810	147 925	147 802	99,9
	<i>w tym: placowe</i>	-	10 197	10 074	98,8

80195	Pozostała działalność-POKL „Świat wokół nas”	-	219 470	218 507	99,6
	<i>w tym: placowe</i>	-	93 720	93 719	100,0
851	OCHRONA ZDROWIA	6 180 537	8 864 959	691 112	7,8
85111	Szpital ogólny	5 170 537	2 291 837	1 614 676	70,5
	<i>w tym: inwestycyjne (RPO)</i>	5 170 537	2 291 837	1 614 676	70,5
85156	Składki na ubezpieczenia zdrowotne	1 010 000	1 546 500	1 546 500	100,0
852	POMOC SPOŁECZNA	9 753 523	10 817 726	10 512 494	97,2
85201	Placówki opiekuńczo – wychowawcze	1 709 550	1 750 250	1 605 516	91,7
	<i>w tym: Dom Dziecka</i>	909 550	997 550	969 358	97,2
	<i>placowe</i>	639 100	639 100	615 455	96,3
	<i>dotacje dla j. s. t.</i>	700 000	656 000	543 219	82,8
	<i>usamodzielnienie wychowanków</i>	100 000	96 700	92 939	96,1
	<i>Inwestycyjne</i>	-	41 000	40 947	99,9
85202	Domy pomocy społecznej	6 405 359	6 976 931	6 966 065	99,8
	<i>w tym: placowe</i>	4 290 150	4 909 087	4 907 516	100,0
	<i>zakupy inwestycyjne</i>	-	28 534	19 239	67,4
85204	Rodziny zastępcze	1 017 214	1 064 514	1 060 031	99,6
	<i>w tym: dotacje dla j. s. t.</i>	45 000	55 000	52 392	95,3
	<i>placowe</i>	47 214	56 370	55 360	98,2
85218	Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie	611 400	618 900	541 374	87,5
	<i>w tym: placowe</i>	540 500	549 679	476 417	86,7
85218	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie- POKL „Wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym”	-	397 131	329 508	83,0
	<i>w tym: placowe</i>	-	153 908	129 609	84,2
85220	Jednostki specjal.poradnictwa i ośr.interw.kryzysowej	10 000	10 000	10 000	100,0
	<i>w tym: dotacje dla stowarzyszeń</i>	10 000	10 000	10 000	100,0
853	POZOSTAŁE ZAD.W ZAKR.POL.SPOL.	1 685 300	1985264	1963277	
85311	Rehabilitacja społ. osób niepełnosprawnych	40 300	40 300	36 935	91,7
	<i>w tym: dotacje</i>	40 300	40 300	36 935	91,7
85321	Zespoły ds. orzekania	164 000	169 100	163 726	96,8
	<i>w tym: placowe</i>	133 352	136 352	133 183	97,7
85333	Powiatowe urzędy pracy	1 481 000	1 477 155	1 466 023	99,2
	<i>w tym: placowe</i>	1 283 400	1 283 400	1 277 683	99,6
85333	Powiatowy Urząd Pracy – POKL „Profesjonalna kadra”	-	60 259	59 477	98,7
	<i>w tym: placowe</i>	-	11 778	11 776	100,0
85333	Powiatowy Urząd Pracy-POKL „Inwestycja w kadry”	-	238 450	237 116	99,4
	<i>w tym: placowe</i>	-	225 484	225 456	100,0
854	EDUKACYJNA OPIEKA WYCHOW.	2 259 828	2 711 301	2 651 060	97,8
85403	Specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze	1 087 530	1 288 630	1 277 787	99,2
	<i>w tym: placowe</i>	877 790	882 690	875 445	99,2

	<i>Inwestycyjne</i>	-	200 000	200 000	100,0
85404	Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka	49 030	41 900	39 767	94,9
	<i>w tym: placowe</i>	34 210	24 860	24 055	96,8
85406	Poradnie psychologiczno-pedagogiczne	1 007 592	1 039 152	1 007 856	97,0
	<i>w tym: placowe</i>	849 887	882 867	859 123	97,3
85415	Pomoc materialna dla uczniów	23 000	23 000	21 000	91,3
85415	Pomoc materialna dla uczniów-POKL „Język angielski w zasięgu ręki”	-	195 263	182 406	93,4
	<i>w tym: placowe</i>	-	132 204	121 282	91,7
85417	Szkolne schroniska młodzieżowe	80 716	110 396	109 456	99,1
	<i>w tym: placowe</i>	77 766	82 446	82 037	99,5
	<i>inwestycyjne</i>	-	7 320	7 320	100,0
85446	Doskonalenie zawodowe nauczycieli	8 640	9 640	9 468	98,2
85495	Pozostała działalność	3 320	3 320	3 320	100,0
921	KULTURA I OCHRONA DZIEDZ.NAR.	45 000	68 000	55 555	81,7
92105	Pozostałe zadania w zakresie kultury	45 000	68 000	55 555	81,7
	<i>w tym: dotacje</i>	40 000	51 000	44 000	86,3
926	KULTURA FIZYCZNA I SPORT	85 000	122 000	114 826	94,1
92605	Zadania w zakresie kultury fizycznej	85 000	122 000	114 826	94,1
	<i>w tym: dotacje dla stowarzyszeń</i>	80 000	109 000	102 876	94,4
	<i>placowe</i>	-	5 900	5 900	100,0
	OGÓŁEM	73 864 252	67 643 841	63 688 513	94,2

**Załącznik nr 3 do Sprawozdania Zarządu
Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca
2010 r.**

Realizacja zadań z zakresu administracji rządowej za 2009 rok

Zł

Dz. rozdz.	Treść	Plan	Wykonanie			
			dochodów	% 4:3	wydatków	% 6:3
1	2	3	4	5	6	7
010	ROLNICTWO	5 000	5000	100,0	5 000	100,0
01005	Prace geodez.-urządz.na potrz.roln.	5 000	5000	100,0	5 000	100,0
700	GOSPODARKA MIESZKAN.	61 000	61000	100,0	61 000	100,0
70005	Gospodarka gruntami i nieruchom.	61 000	61000	100,0	61 000	100,0
710	DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA	546 850	546 718	100,0	546 718	100,0
71012	Ośrodki geodez.-kartograficzne	110 000	110 000	100,0	110 000	100,0
71013	Prace geodezyjno-kartograficzne	91 500	91 500	100,0	91 500	100,0
71014	Opracowania geodez.-kartograf.	18 280	18 280	100,0	18 280	100,0
71015	Nadzór budowlany	327 070	326 938	100,0	326 938	100,0
750	ADMINISTRACJA PUBL.	216 023	216 023	100,0	216 023	100,0
75011	Urzędy wojewódzkie	186 055	186 055	100,0	186 055	100,0
75045	Komisje poborowe	29 968	29 968	99,8	29 968	99,8
752	OBRONA NARODOWA	1 600	1 596	99,8	1 596	99,8
75212	Pozostałe wydatki obronne	1 600	1 596	100,0	1 596	100,0
754	BEZPIECZEŃSTWO PUBL.	3 275 868	3 275 841	100,0	3 275 841	100,0
75411	Komendy powiatowe PSP	3 241 868	3 241 862	100,0	3 241 862	100,0
	w tym majątkowe	79 300	79 294	99,8	79 294	99,8
75414	Obrona cywilna	8 500	8 487	100,0	8 487	100,0
75478	Usuwanie skutków klęsk żywiolowych	25 500	25 492	99,9	25 492	99,9
	w tym majątkowe	6 000	5 992	100,0	5 992	100,0
851	OCHRONA ZDROWIA	1 546 500	1 546 500	100,0	1 546 500	100,0
85156	Składki na ubezpiecz. zdrow. bezrob.	1 546 500	1 546 500	100,0	1 546 500	100,0
853	POZ.ZAD.W ZAKRESIE POL. SPOŁECZNEJ	169 100	163 726	96,8	163 726	96,8
85321	Zespoły ds. orzekania	169 100	163 726	96,8	163 726	96,8
	OGÓŁEM	5 821 941	5 816 404	99,9	5 816 404	99,9

**Załącznik nr 4 do Sprawozdania Zarządu
Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca
2010 r.**

Treść	Plan		Realizacja na 31.12.2009	%
	pierwotny	po zmianach		
Dochody	55 480 794	59 995 830	58 520 253	97,5
- <i>dochody bieżące</i>	<i>52 800 794</i>	<i>53 824 326</i>	<i>52 771 243</i>	<i>98,0</i>
- <i>dochodu majątkowe</i>	<i>2 680 000</i>	<i>6 171 504</i>	<i>5 749 010</i>	<i>93,2</i>
Wydatki	73 864 252	67 643 841	63 688 513	94,2
- <i>wydatki bieżące</i>	<i>48 220 712</i>	<i>52 637 968</i>	<i>50 265 486</i>	<i>95,5</i>
- <i>wydatki majątkowe</i>	<i>25 643 540</i>	<i>15 005 873</i>	<i>13 423 027</i>	<i>89,5</i>
Nadwyżka/Deficyt (+)/(-)	-18 383 458	-7 648 011	-5 168 260	
Przychody	18 383 458	7 648 011	7 660 673	
<i>W tym:</i>				
- <i>obligacje</i>	<i>18 383 458</i>	<i>3 322 000</i>	<i>3 322 000</i>	
- <i>nadwyżka budżetowa</i>	<i>-</i>	<i>1 338 673</i>	<i>1 338 673</i>	
- <i>wolne środki wynikające z rozliczeń kredytowych z lat ubiegłych</i>	<i>-</i>	<i>2 987 338</i>	<i>3 000 000</i>	

**Załącznik nr 5 do Sprawozdania Zarządu
Powiatu Trzebnickiego z dnia 17 marca
2010 r.**

Dz. rozdz.	Rachunki dochodów własnych przy jednostkach budżetowych	Stan środków na 01.01.09	Dochody	Wydatki	Stan środ. Na 31.12.09
801 80120	LO Oborniki – wpływy z najmu	12 551	5 273	17 824	-
801 80120	PZS nr 1 T-ca – wpływy z najmu, zwrot za media, darowizny	26 002	35 762	56 052	5 712
801 80130	PZS Oborniki – wpływy z najmu	768	9 012	2 430	7 350
801 80130	PZS Żmigród – wpływy z najmu, darowizny	5 884	22 533	11 538	16 879
801 80130	PZS nr 2 T-ca – wpływy z najmu, darowizny	32	29 266	28 493	805
801 80147	Bibl. Pedagog. T-ca – darowizny	2 301	3 896	3 302	2 895
852 85201	Dom Dziecka Oborniki – darowizny, wpływy z usług	23 619	47 323	45 828	25 114
852 85202	DPS Oborniki – wpływy z najmu, zwrot za media	1	19 099	19 100	0
852 85218	PCPR T-ca – wpływy z najmu zwrot za media	56 953	218 413	232 558	42 808
854 85403	SOSzW T-ca – odpłatność za internat, wpływy z najmu, zwrot za media, darow.	55 132	77 850	23 564	109 418
854 85417	Schronisko Młodzieżowe Kuraszków - wpływy z usług	9 514	63 802	48 667	24 649
	O G Ó Ł E M.	192 757	532 229	489 356	235 630

1831

**INFORMACJA NR WCC/1163E/13859/W/OWA/2010/ML, PCC/1139E/13859/W/OWA/2010/ML
PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

z dnia 2 czerwca 2010 r.

**w sprawie zmiany koncesji Przedsiębiorstwa: Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Sp. z o. o.
na wytwarzanie ciepła i na przesyłanie i dystrybucję ciepła**

W dniu 2 czerwca 2010 r. na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego: Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Spółka z o. o. z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzjami, nr WCC/1163E/13859/W/OWA/2010/ML, nr PCC/1139E/W/OWA/2010/ML postanowił zmienić koncesje: z dnia 1 lutego 2008 r. nr WCC/1163/13859/W/OWA/2008/ML, (z późn. zm.) na wytwarzanie ciepła oraz Nr PCC/1139/13859/W/OWA/2008/ML z dnia 1 lutego 2008 r. (z późn. zm.) na przesyłanie i dystrybucję ciepła, udzielone temu przedsiębiorstwu.

Uzasadnienie:

Decyzjami z dnia 1 lutego 2008 r.: nr WCC/1163/13859/W/OWA/2008/ML (z późn. zm.), PCC/1139/13859/W/OWA/2008/ML (z późn. zm.), udzielono przedsiębiorstwu energetycznemu: Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Spółka z o. o. koncesji na wytwarzanie ciepła oraz na przesyłanie i dystrybucję, na okres do 31 grudnia 2025 r.

Pismem z dnia 31 marca 2010 r. (znak: OEC-ZAT-610-3-1/10) Koncesjonariusz wystąpił z wnioskiem o zmianę zakresu działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu ciepła oraz przesyłaniu i dystrybucji ciepła, określonego w ww. koncesji. W uzasadnieniu wniosku Koncesjonariusz poinformo-

wał o źródłach ciepła, które nie figurują obecnie na stanie posiadania Koncesjonariusza oraz przedstawił odpowiednie dokumenty potwierdzające powyższe informacje.

W toku postępowania ustalono, że zasadne jest dokonanie zmian ww. decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowił zmienić decyzje: na wytwarzanie ciepła oraz na przesyłanie i dystrybucję ciepła.

z upoważnienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Dyrektor Oddziału Centralnego Urzędu Regulacji Energetyki
w Warszawie:
Adam Dobrowolski

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

1) w punktach sprzedaży:

- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-64-74,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Jeleniej Górze, 58-506 Jelenia Góra, ul. Wiejska 29, tel. 0-75/764-72-99,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Legnicy, 59-220 Legnica, ul. F. Skarbka 3, tel. 0-76/856-08-00 w. 401,
- Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu, 58-300 Wałbrzych, ul. Słowackiego 23a–24, tel. 0-74/849-40-70,

2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 0-71/340-62-02.

Zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami wyłożone są do powszechnego wglądu w Bibliotece Urzędowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 0-71/340-62-54. Treść wydawanych dzienników dostępna jest w Internecie na stronie: <http://www.duw.pl>

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego,
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1,
tel. 0-71/340-66-21, e-mail a.augustynowicz@duw.pl

Skład, druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli,
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1,
tel. 0-71/340-62-02, e-mail a.kun@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego
w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1